

De handelingen van Judas Thomas / de tweeling, de apostel.

Hoofdstuk 1.

(H) Judas door Jezus verkocht aan Haman, als timmerman naar India.

En toen de discipelen een tijdlang in Jeruzalem geweest waren, Simon-Cefas en Andreas en Jakobus en Johannes en Filippus, en Bartolomeüs en Thomas en Mattheüs de tollenaar en Jakobus de zoon van Alfeüs en Simon de Kanaäniet en Judas de zoon van Jakobus, toen verdeelden zij de landen onder elkaar met de bedoeling dat ieder van hen zou gaan prediken in de regio die hen toebedeeld werd, de plaats waarnaar zijn Heer hem zond.

India viel bij lot ten deel aan Judas Thomas, ofwel de tweeling, en hij wilde niet gaan. Hij zei: 'Daar heb ik geen kracht genoeg voor, want ik ben zwak. En ik ben een Hebreëer, hoe kan ik de Indiërs dan onderwijzen?' Terwijl Judas dit zo beredeneerde, verscheen onze Heer aan hem in een nachtvisioen en zei tegen hem: 'Vrees niet Thomas, want mijn genade is met u.' Maar hij liet zich in het geheel niet overtuigen en zei: 'Waar naartoe u ook maar wilt, onze Heer, zend mij daarheen, alleen zal ik niet naar India gaan.'

Terwijl Judas zo dacht kwam er een zekere handelaar, een Indiër die Habbān heette in het Zuidelijke land aan, uitgezonden door Gūdnaphar, met de opdracht om een vaardig timmerman mee terug te nemen. Onze Heer zag hem op straat wandelen en zei tegen hem: 'U wilt een timmerman kopen?' Hij zei tegen hem: 'Ja.' Onze Heer antwoordde hem: 'Ik heb een slaaf die timmerman is die ik u zal verkopen.' Uit de verte liet Hij hem zien wie Thomas was en onderhandelde met hem om hem te verkopen voor de prijs van twintig zilverstukken. De volgende verkoopakte schreef Hij: 'Ik Jezus, de zoon van Jozef de timmerman, uit het dorp Bethlehem dat in Judea ligt, beken dat ik mijn slaaf Judas Thomas verkocht heb aan Habbān, de handelaar van koning Gūdnaphar.' Nadat de koopovereenkomst gesloten was, nam Jezus Judas mee en ging naar Habbān de handelaar. Habbān zag hem en zei tegen hem: 'Is dit uw Meester?' Judas zei tegen hem: 'Ja, dit is mijn Meester.' Habbān de handelaar zei tegen hem: 'Hij heeft u volledig aan mij verkocht.' En Judas was stil.

De volgende morgen stond hij op en bad en smeekte zijn Heer en zei Hem: 'Voorwaar Heer, zoals U het wilt zal Uw wil gedaan worden.' En hij ging naar Habbān de handelaar toe zonder iets bij zich te dragen behalve zijn prijs, want onze Heer had deze aan hem gegeven. Judas vertrok en vond Habbān die zijn spullen aan boord van het schip bracht, hij hielp hem mee ze aan boord te brengen. Nadat ze aan boord gegaan waren en waren gaan zitten, zei Habbān de handelaar tegen Judas: 'Wat is het vak waar u bekwaam in bent?' Judas zei tegen hem: 'Timmerman en architect, het gebruikelijke wat een timmerman doet.' Habbān de handelaar zei tegen hem: 'Wat kunt u maken van hout en wat kunt u uit steen houwen?' Judas zei tegen hem: 'Ik heb geleerd om ploegen van hout te maken, jukken en ossenprikstokken, ook riemen voor veerboten en scheepsmasten. Van steen kan ik grafstenen, monumenten, tempels en koninklijke paleizen maken.' Habbān de handelaar zei tegen hem: 'En ik zocht

juist zo'n vakman.' Omdat de wind goed stond zeilden zij direct weg en voeren voorspoedig tot zij aanmeerden in de stad Sandraduk.

Hoofdstuk 2.

(H) Judas op het feest in Sri Lanka

Toen zij van het schip aan land gingen, gingen zij de stad binnen waar zij het geluid van fluiten en waterorgels en veel gezang hoorden. En Judas stelde een vraag en zei: 'Waarom is deze stad zo vrolijk?' Zij antwoordden hem: 'Ook u bent door de goden hier gebracht zodat u zich zou verheugen in deze stad, want de koning heeft één enkele dochter en hij huwelijk haar uit aan een man. De vreugde die u hoort is vanwege het bruiloftsfeest. De koning heeft herauten uitgestuurd om iedereen te verkondigen dat zij naar het feest moeten komen, zowel arm als rijk, slaven als vrijen, vreemdelingen en inwoners. Iedereen die niet naar het feest komt, stelt zich bloot aan de woede van de koning.' Habbān de handelaar zei tegen Judas: 'Laten wij ook gaan, zodat er geen kwaad over ons gesproken wordt, vooral omdat wij vreemdelingen zijn.' Nadat zij bij een herberg aangekomen waren en wat rust genomen hadden, gingen zij naar het feest toe. Judas legde zich te midden van hen neer en ze keken allemaal naar hem omdat hij een vreemdeling was uit het buitenland. Habbān de handelaar was ergens anders aan gaan liggen.

Toen zij gingen eten en drinken, nam Judas helemaal niets. Degenen die met hem aanlagen zeiden tegen hem: 'Waarom bent u hier naartoe gekomen terwijl u niets eet of drinkt?' Judas zei tegen hen: 'Voor iets dat beter is dan eten of drinken ben ik hierheen gekomen, en vanwege de koning, zodat ik doe wat hij wil. Want de herauten hebben verkondigd dat degene die niet luistert en wegblijft de straf van de koning moet ondergaan.' Toen zij gegeten en gedronken hadden werden olie en gedroogd fruit geserveerd en zij namen ervan. Sommigen zalfden hun gezicht, anderen hun baard, en weer anderen andere lichaamsdelen. Maar Judas prees God en zalfde zijn voorhoofd (met een kruis). Zijn neus zalfde hij een beetje, een beetje deed hij in zijn oren en maakte het (kruis)teken over zijn hart. Een van mirte geweven krans werd op zijn hoofd gezet en hij nam een rietstengel in zijn hand. Het meisje met de fluit ging hierna iedereen langs en toen zij bij Judas aankwam bleef ze staan en speelde een tijdlang boven zijn hoofd. Het meisje met de fluit was van oorsprong Hebreuws.

(P) Judas profeteert de straf voor de schenker die hem slaat

Terwijl zij daar zo langdurig stond, richtte Judas zijn gezicht niet omhoog, maar de hele tijd bleef hij naar de grond kijken. Een van de schenkers kwam erbij staan en sloeg hem met zijn hand op zijn wang. Judas keek hem aan en zei tegen hem: 'In de komende wereld zal mijn God u dit vergeven, maar in deze wereld zal Hij zijn wonderen tonen aan de hand die mij geslagen heeft en ik zal deze voortgesleept zien door een hond.' Toen begon Judas het volgende lied te zingen:

(H) Het lied van Judas over de kerk en bruid van Christus

'Mijn kerk is de dochter van het licht, de heerlijkheid van koningen behoort haar toe.

Charmant en innemend is haar uitstraling, prachtig en bekleed met elk goed werk.

Haar kleding lijkt op bloemen waarvan de geur intens en heerlijk is.

De koning(skroon) draagt zij op haar hoofd en Hij voedt degenen die op Hem steunen.

Waarheid draagt zij op haar hoofd, met vreugde bewegen haar voeten.

Uit volle borst uit zij alle lofzangen en het staat haar goed.

De twaalf apostelen van de Zoon en de tweeënzeventig juichen het uit in haar.

Haar tong is het voorhangsel dat de Priester openschuift en waardoor Hij naar binnen gaat.

Haar nek is als een wenteltrap die de Eerste Architect gebouwd heeft.

Beide handen verkondigen en wijzen naar de plaats van leven en haar tien vingers hebben de hemelpoort geopend.

Haar bruidskamer is hel verlicht en vol van de zoete geur van verlossing.

In het midden staat een wierookvat, liefde, geloof en hoop die iedereen verblijdt.

Daarbinnen verblijft de waarheid in alle bescheidenheid.

Haar poorten zijn met waarheid bekleed.

Haar bruidsjonkers omringen haar, iedereen die zij uitgenodigd heeft.

Haar zuivere bruidsmeisjes gaan al lofzingend voor haar uit.

Wat leeft heeft zijn aandacht op haar gericht en zij zien uit naar de Bruidegom die komen zal.

Zij zullen stralen van Zijn heerlijkheid en met Hem zijn in het koninkrijk dat nooit zal vergaan.

Zij zullen in de heerlijkheid zijn waar alle rechtvaardigen verzameld worden.

Zij zullen de vreugde beleven die sommigen binnengaan, zij zullen stralende kleding aandoen en bekleed zijn met de heerlijkheid van hun Heer.

Zij zullen de Levende Vader prijzen

Wiens majestueuze licht zij ontvangen hebben en zij zijn verlicht door de uitstraling van hun Heer

Wiens voedsel, dat nooit verteerd, zij ontvangen hebben.

Zij hebben het leven ingedronken dat degenen die ervan drinken naar meer doet snakken en hebben de Vader, de Heer van iedereen, verheerlijkt met de enig(geboren) Zoon die uit Hem is en de Geest, Zijn Wijsheid, geprezen.'

(P) De profetie vervuld en de koning neemt Judas mee naar het bruidspaar

Nadat hij klaar was met zijn lied keek iedereen die naast hem stond hem aan en zij zagen dat zijn uitstraling veranderd was, maar zij konden niets begrijpen van wat hij gezongen had omdat hij Hebreeuws sprak, wat zij niet kenden. Maar de fluitiste had alles gehoord omdat zij Hebreeuwse was en zij staarde hem aan. Nadat zij bij hem weggegaan was en voor anderen speelde, bleef zij naar hem kijken en hield van hem omdat hij een landgenoot was. Hij zag er knapper uit dan iedereen die daar aanwezig was. Nadat de fluitiste klaar was, ging zij tegenover hem zitten en verloor zij hem geen moment uit het oog. Maar hij opende zijn ogen niet en keek naar niemand, maar bleef voortdurend naar de grond kijken, (wachtend) op het moment totdat hij op kon staan en van de maaltijd kon vertrekken. De schenker was naar de waterput gegaan om water te halen. Het bleek dat daar ook een leeuw was die hem ledemaat voor ledemaat aan stukken scheurde. Hierop namen de honden zijn ledematen stuk voor stuk mee, en een zwarte hond nam zijn rechterhand, die hij tegen Judas gekeerd had, mee naar het centrum van de plaats waar de maaltijd gehouden werd. Iedereen die dit zag verbaasde zich. En terwijl zij zich onder elkaar afvroegen wie van hen er miste, bleek het dat de hand aan de schenker toebehoorde die Judas geslagen had. Hierop brak de fluitiste haar fluiten doormidden en wierp zich aan de voeten van de apostel waar zij ging zitten en sprak: 'Deze man is of God of de apostel

van God, want ik hoorde hem in het Hebreeuws zeggen wat hij tegen de schenker zei en dat is hem direct overkomen. Want hij zei tegen hem: 'Ik zal een hond zien die de hand die mij geslagen heeft voortsleept.' Sommige van hen geloofden de fluitiste en sommige geloofden haar niet. Toen de koning hiervan hoorde kwam hij naar Judas toe en zei: 'Kom met mij mee en bid voor mijn dochter, want zij is mijn enige kind en vandaag huwelijk ik haar uit.' Hij (Judas) wilde niet met hem meegaan omdat de Heer zich op die plaats nog niet aan hem geopenbaard had. Maar de koning nam hem onder dwang mee naar de bruidskamer.

(H) Gebed van Judas voor het bruidspaar

De apostel begon met bidden en zei het volgende: 'Onze Heer die de Metgezel van uw dienaren bent, Gids en Dirigent van degenen die in Hem geloven, Toevlucht en Rustplaats voor de verdrukten, Hoop van de armen, Bevrijder van de zwakken, Genezer van de zielen die ziek zijn, Levengever van het Universum en Redder van (alle) schepselen. U weet wat er gaat gebeuren en door ons verwezenlijkt u het. U bent de ontsluiting van verborgen geheimen en degene die raadselachtige uitspraken verklaart. U bent de planter van de goede boom en door Uw handen worden alle goede werken veroorzaakt. In al Uw werken bent U verborgen, in hun daden manifesteert U zich, Jezus, volmaakte Zoon, volmaakt in genade, U bent de Messias geworden en heeft de eerste mens aangedaan. U bent de Kracht en de Wijsheid, de Kennis, de Wil, en de Rust van Uw Vader in wie U geborgen bent in heerlijkheid en in wie U geopenbaard bent met Uw creatieve werking, in wie U één bent met twee namen. U heeft Uzelf geopenbaard als een kwetsbare en zij die U gezien hebben, dachten dat U een mens was die hulp nodig had. U heeft de heerlijkheid van Uw goddelijkheid laten zien door Uw geduld voor de mensheid. Toen U de macht van het kwaad brak en de doden riep met Uw stem zodat zij levend werden. Zij die levend waren en op U hoopten, heeft U een erfenis in Uw koninkrijk beloofd. U was de Ambassadeur die gestuurd was vanuit de bovennatuurlijke hoogten, want U bent in staat om de levende en volmaakte wil van Uw Zender te doen. U bent overwinnend Heer met Uw macht en uw vernieuwende kracht bevindt zich in alle schepselen en in alle werken die Uwe Goddelijkheid gemaakt heeft. Niemand is in staat om de wil van Uw majesteit teniet te doen of op te staan tegen wie U van nature bent. U bent in het dodenrijk afgedaald, tot in het uiterste ervan, U heeft haar poorten geopend, haar gevangenen naar buiten geleid en heeft voor hen de hoge weg gebaad via het wezenlijke van Uw Goddelijkheid. Ja Heer, ik vraag U voor deze jonge mensen dat alles wat U ten goede voor hen heeft, dat U dat voor hen doet.' En hij legde hen de handen op en zei tegen hen: 'Onze Heer is met jullie,' daarop liet hij hen achter en vertrok.

De koning verzocht de bruidsjonkers om het bruidsvetrek te verlaten. Nadat iedereen naar buiten gegaan was en de deur van de bruidskamer gesloten was, deed de bruidegom het gordijn omhoog zodat hij de bruid bij zich kon nemen. Toen zag hij onze Heer die eruit zag als Judas, staande en sprekend met de bruid. De bruidegom zei tegen hem: 'Hè, u bent als eerste naar buiten gegaan, hoe komt het dan dat u nog hier bent?' Onze Heer zei tegen hem: 'Ik ben Judas niet, maar ik ben de broer van Judas.' Toen ging onze Heer op het bed zitten en liet de jonge mensen op hun stoel zitten, waarna Hij begon met hen te zeggen:

(H) Oproep om geen gemeenschap te hebben. De meeste kinderen leiden tot smarten

‘Herinner mijn kinderen wat mijn broer u verteld heeft en weet aan Wie hij u heeft toevertrouwd. Weet dat direct wanneer u uzelf bewaard heeft voor deze verontreinigende gemeenschap, dat u zuivere tempels wordt en van zichtbaar en verborgen verdriet gered bent, van de zware zorg voor kinderen waarvan het einde bittere zorgen zijn. Als u kinderen heeft zult u vanwege hen onderdrukkers, dieven, mishandelaar van wezen en uitbuiters van weduwen worden, door dit te doen zult u zichzelf onderwerpen aan pijnlijke straffen. Want de meeste kinderen zijn de oorzaak van vele smarten. Want of de koning legt beslag op hen, of een demon claimt hen, of verlamming overkomt hen. Als zij gezond blijven, worden zij ziek vanwege overspel of diefstal of hoererij of hebzucht of misplaatste hoogmoed en door deze boosaardigheden zult u beschadigd raken. Maar als u zich door mij laat overtuigen en uzelf zuiver aan God toewijdt, zult u levende kinderen krijgen die niets met dit soort smetten en pijnlijkheden te maken zullen hebben. U zult zonder zorgen, verdriet en smart zijn en u zult hopen op dat u het ware bruiloftsfeest zult zien. Daarin zult u lofprijzers zijn en geteld worden onder degenen die de bruidskamer binnen zullen gaan.’

(H) Het getuigenis van de bruid en bruidegom over hun bekering

En het jonge paar werd door onze Heer overtuigd en zij gaven zich aan Hem over. Zij werden bewaard voor de verontreinigende lust en brachten de nacht ieder op hun eigen plaats door. De Heer liet hen samen achter na gezegd te hebben: ‘Moge de genade van jullie Heer met jullie zijn.’ Vroeg in de morgen had de koning de tafel laten dekken en bracht men deze bij de bruid en bruidegom binnen. Hij trof hen aan terwijl zij tegenover elkaar zaten waarbij het gezicht van de bruid onbedekt was, zij bleef zitten en de bruidegom was erg vrolijk. De moeder van de bruid zei tegen haar: ‘Waarom zit je daar zo en schaam je je niet en gedraag je je alsof je al lange tijd en vele dagen getrouwd bent?’ Ook haar vader zei: ‘Draag je zelfs geen sluier vanwege je grote liefde voor je man?’ De bruid gaf haar antwoord en zei: ‘Werkelijk moeder, ik ben ontzettend verliefd en ik bid tot mijn Heer dat ik in deze liefde die ik deze nacht ervaren heb mag blijven, dat ik de onvergankelijke Bruidegom mag roepen die zichzelf vannacht aan mij geopenbaard heeft. Dat ik ongesluisd ben komt omdat de sluier van vergankelijkheid van mij weggenomen is en omdat ik mij niet schaam omdat de schandelijke daad ver weg van mij gehaald is. En dat ik geen berouw heb komt omdat het berouw in mij woont dat het leven hersteld. Dat ik zo blij en opgewekt ben komt omdat op de dag van deze voorbijgaande vreugde ik niet opgewonden ben en deze daad van bederf door mij veracht wordt, de beloning van dit trouwfeest dat voorbijgaat. Want ik ben uitgenodigd voor het ware bruiloftsfeest. Dat ik geen gemeenschap met een man, wat op bitter berouw uitloopt, gehad heb komt omdat ik verloofd ben met de Ware Echtgenoot.’ En nog veel meer van deze strekking sprak zij.

Ook de bruidegom gaf antwoord en zei: ‘Ik loof U nieuwe God die door middel van een vreemdeling dichtbij gekomen bent. Ik verheerlijk U God die door een Hebreeuwse man gepredikt bent, die mij van bederf weggehouden heeft en bij mij het leven ingezaaid heeft. U heeft mij verlost van de ziekte die altijd in mij gewoond heeft, die Uzelf aan ons geopenbaard heeft en ik heb begrepen in welke staat ik verkeer. U heeft mij gered van het verval en heeft mij in een

betere positie gebracht. U heeft mij gered van de zaken van voorbijgaande aard en heeft mij waardig gekeurd voor de zaken die onvergankelijk zijn. U heeft Uzelf vernederd, zelfs tot mijn niveau, opdat U mij zou brengen tot Uw grootsheid. U heeft mij, die verloren was, Uw genade niet onthouden, maar heeft mij geleerd om uit te zoeken welke dingen mij niet toebehoren. U heeft, toen ik U nog niet kende, zelf mij gezocht. Toen ik nog niet doorhad dat U er was, bent U naar mij toegekomen, terwijl ik U nu wel zie en niet in staat ben om ook nog maar iets uit onwetendheid te zeggen. U wiens liefde in mij brand en ik weet niets passends te zeggen. Dat wat ik erover kan zeggen is klein en schamel en totaal niet passend bij Uw heerlijkheid. Toch rekent U het mij niet toe als ik toch iets probeer te zeggen over wat ik nog niet weet, want het is vanwege Uw liefde dat ik zoveel zeg.’

Toen de koning deze dingen van de bruidegom en de bruid gehoord had, scheurde hij zijn kleren en sprak tegen hen die bij hem waren: ‘Snel, doorzoek de hele stad. Er op af! Breng mij die tovenaars die ik eigenhandig mijn huis binnen gebracht heb en gevraagd heb om voor mijn ongelukkige dochter te bidden. Degene die hem vindt en bij mij brengt, wat hij ook maar vraagt, ik zal het hem geven!’ Zij gingen weg en trokken er opuit op zoek naar hem maar vonden hem niet omdat hij uitgezeild was. Ze gingen naar de herberg waar hij verbleef en vonden het meisje met de fluit die daar zat te huilen omdat hij haar niet met hem meegenomen had. Nadat zij haar verteld hadden wat er gebeurd was, fleurde zij op en zei: ‘Dat stelt mij gerust.’ Zij stond op en ging naar het jonge stel toe en bleef langdurig bij hen. Zij onderwezen de koning ook en verzamelden een aantal broers om zich heen totdat er nieuws kwam dat de apostel zich in het gebied van India bevond. Toen gingen zij naar hem toe en voegden zich bij hem.

Hoofdstuk 3.

(H) Thomas in India bij koning Gūdnaphar

Toen Judas zich in het rijk van India gevestigd had, samen met Habbān de handelaar, ging Habbān naar Gūdnaphar, de koning van India toe om hem te begroeten. Hij vertelde hem over de vakman die hij voor hem had meegebracht. De koning was erg blij en gaf opdracht om Judas voor hem te brengen. De koning zei tegen hem: ‘Over welke vaardigheid beschikt u?’ Judas zei tegen hem: ‘Ik ben een timmerman, de dienaar van een Timmerman en Architect.’ Hij zei tegen hem: ‘Wat kunt u maken?’ Judas zei tegen hem: ‘Uit hout weet ik hoe je jukken, ploegen, ossenprikkers, roeispanen voor binnenvaartschepen en veerboten en scheepsmasten kunt maken. Uit gehouwen steen grafstenen, monumenten en koninklijke paleizen.’ De koning zei tegen Judas: ‘Ik wil juist zo’n vakman.’ De koning zei tegen hem: ‘Wilt u voor mij een paleis bouwen?’ Judas zei tegen hem: ‘Ik zal het bouwen en voltooiën, want ik ben gekomen om te bouwen en te timmeren.’

(H) Judas spreekt af een paleis voor de koning te bouwen

Hij nam hem mee naar buiten, buiten de poort van de stad en sprak met hem over het ontwerp van het paleis en haar fundamenten hoe ze gelegd zouden moeten worden. En toen hij de plaats bereikte waar de koning het paleis voor hem gebouwd wilde zien, zei hij tegen Judas: ‘Hier wil ik een paleis voor mij bouwen.’ Judas zei tegen hem: ‘Dit is er een goede plaats voor.’ De plaats was een weidegebied met veel water vlakbij. De koning zei tegen hem: ‘Begin hier te

bouwen.' Judas zei tegen hem: 'Ik kan nu op dit moment niet bouwen.' De koning zei tegen hem: 'En op welk moment bent u wel in staat om te bouwen?' Judas zei: 'In Teshri (Okt-Nov) zal ik beginnen en ik zal klaar zijn in Nissan (April).' De koning zei tegen hem: 'Alle gebouwen worden in de zomer gebouwd en u bouwt in de winter?' Judas zei tegen hem: 'Zo is het mogelijk om het paleis te bouwen.' De koning zei tegen hem: 'Goed dan, meet het voor mij uit dat ik het mij kan voorstellen, want pas na een lange tijd zal ik hier weer komen.' Judas kwam erbij staan, nam een stok en begon te meten. Hij plaatste de deuren richting het oosten voor het licht en de ramen richting het westen voor frisse lucht. De bakkerij plaatste hij richting het zuiden en de waterleiding voor de dienst richting het noorden. De koning zei tegen hem: 'U ben zeker een goed vakman en het waard om een koning te dienen.' Hij liet een grote som geld achter en vertrok daarna.

Van tijd tot tijd stuurde hij hem zilver en goud, maar Judas ging rond in de dorpen en steden en was dienstbaar aan de armen. Hij troostte de gekwelden en sprak: 'Wat van de koning is, zal aan de koning gegeven worden en velen zullen (hierdoor) rust vinden.'

Na lange tijd zond de koning boodschappers naar Judas met de volgende boodschap: 'Maak mij duidelijk hoe ver u gevorderd bent en wat ik u nog moet toesturen.' Judas antwoordde hem het volgende: 'Het paleis is gebouwd, maar het dak is nog niet af.' Daarop stuurde de koning zilver en goud naar Judas met de boodschap: 'Laat een dak op het paleis zetten.' Onze apostel verheerlijkte onze Heer en zei: 'Ik dank U Heer, Die stierf zodat U mij leven zou kunnen geven, Die mij verkocht heeft zodat ik velen vrij kon maken.' Hij stopte niet met onderwijzen en om hen die verdrukt waren te verlichten, hij zei (tegen hen): 'Moge uw Heer aan wie alleen de glorie toekomt u rust geven, want Hij is de voeder van wezen en de verzorger van de weduwen, Hij is dienstbaar aan iedereen die verdrukt wordt.'

Toen de koning naar de stad kwam, vroeg hij al zijn vrienden naar het paleis dat Judas voor hem gebouwd had. Maar zij zeiden tegen hem: 'Er is geen paleis gebouwd of iets anders, maar hij is de steden en dorpen langs geweest, deelde uit aan de armen en leerde hen een nieuwe God, hij heeft de zieken gezond gemaakt en demonen uitgedreven en veel meer wonderlijks. Wij denken dat hij een tovenaars is, maar door zijn betrokkenheid en genezingen die hij zonder iets terug te verlangen gedaan heeft, ook vanwege zijn soberheid en zijn godvruchtigheid, denken wij eerder dat hij een magiër is, of een apostel van de nieuwe God. Want hij vast en bidt veel, hij eet brood en drinkt water, hij draagt maar één bovenkleed en neemt van niemand iets aan voor zichzelf, alles wat hij heeft geeft hij aan anderen.' Toen de koning deze dingen hoorde verborg hij zijn gezicht in zijn handen en schudde hij zijn hoofd.

(H) Judas gevangen gezet voor de bouw van de hemelse woning

Toen ontbood hij Judas en de handelaar die hem gebracht had en zei tegen hem: 'Heeft u het paleis voor mij gebouwd?' Judas antwoordde hem: 'Ik heb het paleis voor u gebouwd.' De koning zei tegen hem: 'Wanneer kunnen wij er heen gaan om het te bekijken?' Judas zei tegen hem: 'U kunt het nu niet zien, maar wanneer u uit deze wereld vertrokken bent.' Toen werd de koning ontzettend woedend en vanwege zijn boosheid gaf hij opdracht dat Judas en de handelaar geboeid en naar de gevangenis gebracht moesten worden, totdat hij hem zou kunnen ondervragen over wat hij gedaan had, dat wil zeggen, aan wie hij alles gegeven had. Hierna zou hij hem

doden. Maar Judas ging vol vreugde weg en zei tegen de handelaar: 'Wees niet bang, maar geloof alleen, dan zult u verlost worden van deze wereld en zult u eeuwig leven in de komende wereld ontvangen.'

De koning overwoog met welke dood hij Judas en de handelaar zou moeten doden en hij kwam tot de conclusie dat hij hem zou verbranden, nadat hij gevild zou zijn, samen met zijn metgezel de handelaar.

Diezelfde nacht werd Gad, de broer van de koning, ziek van verdriet vanwege de last die de koning opgelegd was. Hij stuurde iemand om de koning te roepen en zei tegen hem: 'Broer, ik beveel je mijn huis en mijn kinderen aan, want ik ben intens verdrietig en stervende vanwege de last die jou is opgelegd, als je die tovenaars niet straft, dan zul je mijn ziel geen vrede laten in het dodenrijk.' De koning zei tegen hem: 'De hele nacht ben ik aan het overdenken hoe ik hem zal doden en ik heb besloten om hem met vuur te verbranden, na hem gevild te hebben.' De broer van de koning zei tegen hem: 'Als er nog iets is dat erger is dan dit, doe hem dat dan aan en ik geef u de leiding over mijn huis en kinderen.'

(HV) Gad ziet de hemelse woning van koning Gudnaphtar en vertelt het hem

Nadat zij samen gesproken hadden, vertrok de ziel van zijn broer Gad en de koning rouwde hevig om zijn broer omdat hij veel van hem gehouden had. Hij wilde hem gaan begraven in een prachtig graf. Maar toen de ziel van Gad, de broer van de koning, hem verlaten had, namen engelen haar mee en brachten haar naar de hemel. Zij toonden haar iedere plaats in de hemel en vroegen haar waar zij zou willen verblijven. Toen zij bij het paleis aankwamen dat Judas voor de koning gebouwd had, zag zijn broer dat en zei hij tegen de engelen: 'Ik smeed u mijne heren, laat mij wonen in één van de kamers op de begane grond van dit paleis.' De engelen zeiden tegen hem: 'In dit paleis kunt u niet wonen.' Hij antwoordde hen: 'Waarom?' Zei zeiden weer: 'Dit is het paleis dat de Christen voor uw broer gebouwd heeft.' Toen zei hij tegen hen: 'Ik smeed u mijne heren, laat mij gaan zodat ik naar mijn broer kan gaan en dit paleis van hem kan kopen, want mijn broer heeft het nog niet gezien en zal het dus aan mij verkopen.'

Hierop lieten de engelen de ziel van Gad gaan. Terwijl zij hem grafkleding aan het aandoen waren, kwam de ziel van Gad in hem terug en hij zei tegen degenen die daar stonden: 'Roep mijn broer hier zodat ik hem een verzoek kan doen.' Daarop stuurden zij de boodschap naar de koning: 'Uw broer is weer levend geworden.' De koning sprong op van zijn stoel en ging met een aantal mensen naar het huis van zijn broer. Toen hij naast zijn bed was gaan staan, stond hij stomverbaasd en was niet in staat om met hem te spreken. Zijn broer zei tegen hem: 'Ik weet mijn broer dat als iemand u de helft van uw koninkrijk gevraagd zou hebben u het omwille van mij gegeven zou hebben. Nu smeed ik u dat u mij verkoopt waarvoor u gewerkt heeft.' De koning zei tegen hem: 'Vertel mij, wat moet ik u verkopen?' Hij zei tegen hem: 'Verkoop mij het paleis dat u in de hemel bezit.' De koning zei tegen hem: 'Wie heeft mij een paleis in de hemel gegeven?' Zijn broer zei tegen hem: 'Het is wat de Christen voor u gebouwd heeft.'

De koning zei tegen hem: 'Dat kan ik u niet verkopen, maar ik bid en smeed God dat ik er binnen mag gaan en het mag ontvangen en het waard zal zijn om onder haar inwoners te verkeren. En u, als u werkelijk een paleis voor uzelf wil kopen, dan zal deze architect er een voor u bouwen dat beter is dan dat van mij.'

(H) De koning en Gad bekeren zich

Hij ontbood daarop Judas en de handelaar die met hem gevangen zat en zei tegen hem: 'Ik smeed u, als iemand die smeekt aan een dienaar van God, dat u voor mij bidden zult en afsmeekt van de God die u aanbidt dat hij mij vergeeft wat ik u aangedaan heb. Dat hij mij waardig maakt om het paleis dat u voor mij gebouwd heeft binnen te gaan en dat ik een aanbidder zal worden van de God die u predikt.' Zijn broer kwam erbij en viel neer voor de voeten van de apostel en zei tegen hem: 'Ik smeed u, ook ik smeed af ten overstaan van uw God dat ik waardig geacht zal worden om een aanbidder van Hem te worden en dat wat de engelen mij getoond hebben ook ontvangen kan.'

(H) Dankgebed van Judas

Judas zei hierop: 'Ik loof U onze Heer Jezus de Messias, Die alleen de Waarachtige God bent, er bestaat niemand anders en U weet wat een mens niet weet. U wiens genade over de mensen, die U geweld en gemaakt heeft, heerst. Zij hebben U vergeten, maar U heeft hen niet verwaarloosd. Ontvang de koning met zijn broer en verenig hen met Uw kudde. Zalf hen, reinig hen van hun onreinheid, bewaar hen voor de wolven, weid hen in Uw weide, laat hen drinken uit Uw bron die nooit troebel is en die altijd blijft stromen. Want zie, zij smeken U en vragen nederig om leerlingen van U te worden, om door Uw vijand vervolgd te worden en omwille van U gehaat te worden. Laat hen daarom fier in U zijn en ingewijd worden in Uw wonderlijke geheimen en de gaven die U te geven heeft ontvangen.'

(H) Judas doopt de bekeerden

Zij verheugden zich met heilige lofzangen, bleven dichtbij de apostel en lieten hem geen moment in de steek. Iedereen die in nood was werd aangenomen en bevrijd. Zij smeekten hem dat zij het teken (van de doop) mochten ontvangen: 'Want wij hebben gehoord dat alle schapen van de God die u predikt door dat teken herkend worden.' Judas zei tegen hen: 'Ook ik verheug mij en vraag u om deel te nemen aan het sacrament en de zegen van de Messias die ik predik.' En de koning gaf opdracht om het bad gedurende zeven dagen te sluiten zodat niemand erin zou kunnen baden. Na de zeven dagen, gingen de drie in de nacht van de achtste dag het bad in, zodat Judas hen zou kunnen dopen. Heel veel lampen waren rondom het bad aangestoken.

Toen zij het bad ingegaan waren, ging Judas voor hen uit. Onze Heer verscheen aan hen en zei tegen hen: 'Vrede zij met u broers.' Zij hoorden alleen de stem, maar de gestalte van Wie het was zagen zij niet, omdat zij tot op dat moment nog niet gedoopt waren. Judas stapte eruit en ging op de rand van het bad staan waarna hij olie over hun hoofden uitgoot en zei: 'Kom heilige Naam van de Messias, kom Kracht van genade die van boven komt, kom volmaakte Ontferming, kom verheerlijkende Gave, kom Uitdelers van zegening, kom Opendbaarder van verborgen geheimen, kom Moeder van zeven huizen Die in het achtste huis gerust heeft, kom Boodschapper van verzoening (met de vijf ledematen; zuiverheid, verstand, denkvermogen, voorstellingsvermogen en bereidheid) en communiceer met de gedachten van deze jongelingen, kom Heilige Geest en zuiver hun nieren en harten.'

En hij doopte hen in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest. En toen zij opkwamen uit het water

verscheen een jonge man aan hen die een brandende kaars droeg en het licht van de lampen werd vaag vanwege dit licht. En toen ze bleven (kijken) werd hij onzichtbaar voor hen en de apostel zei: 'Wij zijn niet eens in staat geweest om Uw licht te verdragen omdat het te fel is voor onze ogen.' Toen de morgen daagde, brak hij het brood en liet hij hen deelnemen aan de tafel van de Messias en zij waren blij en verheugden zich.

(H) Judas roept de menigte op tot een heilig leven

Toen velen zich bij hen voegden en hun toevlucht zochten bij de Messias, hield Judas niet op met het prediken en het hen vertellen: 'Mannen, vrouwen en kinderen, jongens en meisjes, schuw buitenechtelijke seks, hebzucht en het dienen van demonen. Want al het kwaad heeft deze drie hoofdoorzaken. Want buitenechtelijke seks verblindt het verstand en plaatst de ogen van de ziel in het donker. Het verwacht de gang van het lichaam, het verandert haar uitstraling en maakt het ziek. Hebzucht maakt de ziel van binnen geïrriteerd zodat het neemt wat haar niet toebehoort. Dan wordt zij bang dat, wanneer zij de dingen aan de eigenaren terugbezorgd, zij te schande gezet zal worden. En het dienen van de buik laat de ziel in zorgen en piekeren wonen, bang dat het iets tekort zal komen en jagend naar dingen die er verre van zijn. Want wanneer u hiervan bevrijd bent, dan bent u zonder zorgen en verdriet en blijft alleen over: 'Maak u geen zorgen voor morgen, want de morgen zal voor zichzelf zorgen.' Houd ook het volgende in gedachten wat voor u is opgeschreven: 'Kijk naar de raven en denk na over de vogels in de lucht die niet zaaien of oogsten en die door God gevoed worden. Hoeveel te meer zal Hij voor u zorgen, u die geloof tekort komt?' Maar verwacht de komst van Jezus en hoop op Hem. Geloof in Zijn Naam, want Hij is de Rechter van de doden en de levenden en Hij zal ieder mens belonen naar wat hij gedaan heeft wanneer Hij uiteindelijk komt. Want iemand heeft geen excuus om te zeggen: 'Wij wisten er niet van.' Zijn boden dragen het uit tot aan de vier uiteinden van de aarde: 'Bekeer u en geloof in de nieuwe prediking en ontvang het prettige juk en de lichte last, leef en sterf niet. Neem uw winst en verga niet. Stap uit de duisternis en het licht zal u ontvangen. Kom tot de Goede en ontvang genade voor uzelf en plant het kruis in uw zielen.'

Hoofdstuk 4.

(P) Jezus roept Thomas op te vertrekken en de vijand te weerstaan

Toen de apostel deze dingen gezegd had, zeiden sommigen van hen tegen hem: 'Het is tijd dat de schuldeiser betaald wordt.' Hij zei tegen hen: 'De schuldeiser vraagt altijd om meer, maar laten wij hem zoveel geven als past.' Hij sprak een zegen uit over het brood en de olijven en deelde het aan hen uit. Ook hijzelf at omdat de zondag ging schemeren. Toen de apostel 's nachts sliep, kwam onze Heer, ging naast hem staan en zei tegen hem: 'Thomas sta op, vertrek vanmorgen na de dagopening en neem de weg naar het oosten, ongeveer twee mijl ver, dan zal ik u mijn heerlijkheid tonen. Want vanwege dit, omdat u vertrekt om deze reden, zullen velen hun toevlucht bij mij zoeken en leven en u zal de kracht en de aard van de vijand weerstaan.'

Toen hij uit zijn slaap opstond zei hij tegen de broers die aanwezig waren: 'Onze Heer zal vandaag doen wat Hij wil mijn kinderen, maar laten wij bidden en Hem smeken dat er vanuit ons geen belemmering naar Hem toe zal zijn maar, net als altijd wanneer Hij Zijn kracht in ons wil laten zien, laat

ook nu Zijn wil gerealiseerd worden.' Nadat hij dit gesproken had, legde hij hen de handen op en brak het brood, hij deelde het aan iedereen uit en zei tegen hen: 'Laat dit brood voor u genade en ontferming zijn en geen oordeel en wraak.' En zij zeiden: 'Amen.'

(H) Judas confrontatie met de zwarte slang, de dode jongen

En de apostel vertrok naar waar onze Heer hem over gesproken had. Nadat hij twee mijl gelopen had, ging hij wat van de weg af staan en zag daar het lichaam van een knappe jonge man liggen, hij zei: 'Was het voor deze beproeving dat u mij naar buiten geleid heeft Heer? Laat het zijn zoals U wenst.' Hij begon te bidden en te zeggen: 'Onze Heer, Heer van de doden en de levenden, van de levenden die, voorwaar, staan en de doden die, voorwaar, liggen. O Heer van de zielen die in het lichaam wonen en Vader van alle zielen die het lichaam verlaten hebben, kom Heer op dit moment omwille van het stof dat Uw heilige handen gevormd hebben. Zie neer vanuit de hemel, want ik roep U aan, en toon Uw heerlijkheid in degene die hier ligt.' En hij zei opnieuw: 'Deze daad heeft niet plaatsgevonden zonder de inspiratie van de vijand die deze dingen doet. Maar de vijand die deze dingen doet heeft niet geprobeerd het te doen aan iemand die hem vreemd is, maar aan iemand die zich aan zijn wil onderworpen heeft.'

Nadat hij dit gezegd had kwam er een zwarte slang uit een spleet tevoorschijn die zijn hoofd vervaarlijk heen en weer schudde en met zijn staart op de grond sloeg. Met luide stem zei hij tegen de apostel: 'Ik zal u zeggen waarom ik deze jongeling gedood heb. Er was een knappe vrouw in het stadje dat u verderop ziet liggen. Nadat zij mij gepasseerd was, zag ik haar en hield van haar. Ik ben haar gevolgd en zag dat deze jongeling haar kustte en met haar gevreeën heeft en andere dingen die onpasselijk zijn met haar gedaan heeft. Voor mij is het makkelijk om te zeggen wat, maar aan u durf ik het niet te uiten, omdat ik weet dat de oervloed van de Messias onze natuur zal vernietigen. Omdat ik haar niet wilde laten schrikken, vermoordde ik hem op dat moment nog niet, maar keek ik naar hem en viel ik hem 's avonds aan, toen hij langs mij heen liep en toen vermoordde ik hem, vooral omdat hij gedurfd had om dit op een zondag te doen.'

Judas zei tegen hem: 'Waar stamt u vanaf?' De slang zei tegen hem: 'Ik ben een reptiel en de zoon van het reptiel dat schade berokkend. Ik ben de zoon van hem aan wie de macht gegeven was over alle schepselen en die hen in de problemen gebracht heeft. Ik ben de zoon van hem die zichzelf opstelt als god aan hen die hem gehoorzamen zodat zij zijn wil doen. Ik ben de zoon van hem die heerst over alles wat onder de hemel geschapen is. Ik ben de zoon van hem die zich buiten de oceaan bevindt en wiens mond gesnoerd is. Ik ben familie van hem die met Eva gesproken heeft en die door haar Adam het gebod van God heeft doen overtreden. Ik ben degene die Kaïn geïnspireerd heeft om zijn broer te vermoorden. En vanwege mij, daarvoor ben ik geschapen, is de aarde vervloekt en zijn doornen uit haar voortgekomen. Ik ben degene die het gedurfd heeft om de rechtvaardigen van hun voetstuk te stoten en hen bedorven heeft vanwege het verlangen naar vrouwen. Zij kregen zonen met lange lichamen en in hen heb ik uitgewerkt wat ik wil. Ik ben het die het hart van de Farao verhard heb zodat hij de kinderen van Israël zou doden, en zou vasthouden in wrede slavernij. Ik ben het die het volk de verkeerde kant op geleid heeft in de woestijn toen ik hen zo onderworpen heb door hen een kalf voor zichzelf te laten maken. Ik ben het die Kajafas en Herodes opgehitst heeft om de rechtvaardige Rechter te lasteren. Ik ben het die ervoor gezorgd heeft dat Judas de

steekpenningen aannam toen hij aan mij onderworpen was, zodat hij de Messias ter dood zou overleveren. Ik ben het aan wie de macht over deze wereld gegeven was en de Zoon van Maria heeft mij met geweld gegrepen en heeft wat Hem toebehoort van mij afgenomen. Ik ben familie van hem die uit het oosten zal komen aan wie de macht gegeven is.'

Toen hij klaar was, had de menigte alles gehoord en angst gemengd met geloof nestelde zich in iedereen die daar was toen ze deze wonderen zagen en hoorden. Zij riepen het uit als met één stem: 'Één is de God van deze man die ons over zijn God ingelicht heeft en met zijn woord dit angstwekkende beest opdracht gegeven heeft om zijn angstwekkende aard te openbaren.' En zij smeekten hem dat, net als hij hem opdracht gegeven had om te spreken, hij hem ook zou gebieden te sterven.

Daarop gebod en gebarde Judas hen met zijn hand, verhief zijn stem en zei: 'U durft! Terwijl uw aard is blootgelegd en u gedood zult worden. Het overstijgt uw onbeschaamdheid om te vertellen over de zaken die gedaan zijn door degenen die aan u onderworpen waren. U heeft wel geen angst getoond, maar uw einde is gekomen. Maar tot u zeg ik in de Naam van onze Heer Jezus, Die gestreden heeft tegen uw natuur, zelfs tot op dit moment voor de mensen die Hem toebehoren, dat u het vergif dat u in deze jongen gespoten heeft terugzuigt. Want mijn God heeft mij gezonden om u kwaad te doen en hem levend op te doen staan voor deze menigte, zodat zij in Hem geloven omdat Hij de ware God is en er geen ander is.'

(H) De dood van de slang en opstanding van de jongen

De slang zei tegen hem: 'Onze vernietiging is nog niet gekomen zoals u gezegd heeft, waarom dwingt u mij dan om terug te nemen wat ik in deze jongen ingespoten heb. Want als zelfs mijn vader terug zou moeten nemen wat hij in de schepping ingebracht heeft, dan zou dat zijn ondergang betekenen.' De apostel zei tegen hem: 'Laat zien wat de aard is van uw vader.' De slang kwam dichterbij, zette zijn mond op de wond van de jongen en zoog het gif eruit. Terwijl het gif er beetje voor beetje uitgezogen werd, werd de kleur van de jongen die paars geworden was weer wit en de slang zwol op. Toen hij al het gif uit de jongen gezogen had, sprong deze op en wierp zich aan de voeten van de apostel waar hij neerviel en hem aanbad. Precies zoals Judas het gezegd had barste de slang hierop uiteen en ontstond een grote kuil op de plek waar het gif van de slang neerkwam. Judas gaf de koning en zijn broer de opdracht om die plek aan te vullen, funderingen te leggen en er huizen te bouwen die voor het vertier van vreemdelingen zouden kunnen dienen.

(H) Het verheerlijkende gebed van de jongen die opgestaan

is

De jongen verheerlijkte God door wiens genade hij, door de hand van de apostel Judas, weer tot leven gekomen was en dat hij verlost was van al zijn vroegere daden. Hij smeekte de apostel om hem te helpen met gebed tot onze Heer, aangeklaagd door zijn eigen geweten en hij zei: 'Genadige, grote en wonderbare God aan U zij de glorie, Maker en grondlegger van alles wat geschapen is. Aan al Uw schepselen die U gemaakt heeft, heeft U een grens en een maat toebedeeld. U heeft veranderingen aan hen toegewezen die aan hun aard ten goede komen. U bent Degene die de mens gemaakt heeft, zoals Uwe Godheid het gewild heeft, met het vakmanschap dat U verrichtte. Opdat hij boven de heerser zou worden en U heeft voor hem een andere schepping gemaakt, zodat hij daartegen zou strijden vanuit de

vrije wil die U hem gegeven heeft. Maar de vrije aard van de mens is afgedwaald en hij raakte onderworpen aan zijn naaste, en deze werd zijn vijand omdat hij merkte dat hij het bewustzijn over zijn vrije wil verloren had. De vijand vreugde zich dat hij een ingang in zijn metgezel gevonden had en dacht dat hij heer zou zijn over alle slaven. Maar U, O genadige! Door Uw grote barmhartigheid heeft U Uw goedheid over ons uitgespreid en heeft U het Woord naar ons, het menselijk geslacht, gestuurd, de Beschermmer van alles dat geschapen is door Uw heerlijke Zoon. En Hij, door Zijn vrije wil die U Hem gegeven had, met Uw goedheid die Hem hielp, kwam en trof ons aan in de daden die wij vanaf de eerste dag gedaan hebben. U kwam niet om ons af te rekenen voor onze zonden, maar heeft mij door Uw goedheid tot leven gewekt. U heeft mij mijn onverschilligheid getoond en Uw hemelse liefde in mij gezaaid. U heeft mijn mond, die gesloten was, geopend zodat ik zou spreken over mijn slavendrijver en over Uw overvloedige genade die, wat ik ook zeg over Zijn grote liefde, het mij niet aanrekent.'

(H) Gesprek van Judas met de jongen

Judas strekte zijn hand naar hem uit, richtte hem op, omarmde hem en zei tegen hem: 'De genade van onze Heer is met u en met allen die in Hem geloven.' De jongen zei: 'Glorie aan u, O God die mij Zijn genade niet onthouden heeft. U heeft mij, die verloren was, getoond hoe ik mijn eigen ziel moet zoeken en mij over u ingelicht, dat u Zijn apostel bent en (Hij heeft) tegen u gezegd: 'Ik heb veel zaken door u te tonen en u heeft veel werk te voltooien, door mij, waarvoor u hun beloning zult ontvangen. U zult velen het leven geven en zij zullen daarboven, in het licht, zonen van God worden. Wek daarom deze jongen tot leven die door zijn vijand gedood is, omdat u te allen tijde uw Heer voor ogen houdt.' Ja mijn heer, apostel van God, u heeft er goed aan gedaan om hierheen te komen en u heeft velen naar Hem toe getrokken, Hij zal u niet verlaten. Ik ben zonder zorgen en zonder lijden, vanwege Zijn genade die, door middel van u, over mij gekomen is. Zijn gave is overvloedig over mij uitgestort. Ik ben bevrijd van zorgen en van verderfelijke daden, ik ben verlost van hem die mij verleidde en influisterde om de dingen te doen waarin u mij gevonden hebt en Hem begrepen die het tegenovergestelde ervan aan mij vertelde. Ik heb hem vernietigd die, door de duisternis die hem eigen is, mij met zijn werken heeft doen struikelen. Ik heb het licht gevonden, de Heer van de dag die eerst niet door mij gezien is en nu heb ik Hem gezien. Ik heb hem vernietigd die iedereen die zich aan hem hecht en hem gehoorzaamd verduisterd en zo om de tuin leidt, dat ze niet inzien wat ze doen, zich (niet) schamen voor hun daden en er afstand van doen waardoor gestopt wordt wat ze doen. Ik heb degene ontdekt die ervoor zorgt dat degenen die zijn wil doen nooit berouw tonen. Van hem, die bedrog ondersteunt en die omgeven wordt door een (camouflerende) sluier, ben ik bevrijd. Hij wordt gevolgd door schaamte die aangezet wordt door onbeschaamdheid. En ik heb Hem die alle kwaad zuivert gevonden, de Heer van vrede en de Bevestiger van waarheid die ervoor zorgt dat de vijand voorbijgaat aan hen die zich berouwvol tot Hem keren. Hij geneest hun pijnen en vernietigt hun verstoorder. Maar ik smeek u, apostel van God, zaai in mij het Woord van leven zodat ik de stem van Hem, die mij verlost en bij u gebracht heeft, weer volmaakt mag horen. Hij die u zei: 'Dit is iemand die door u zal leven en laat hem vanaf nu met u meegaan.'

Judas zei tegen hem: 'Als u bevrijdt wilt worden van de zaken die u geleerd heeft, zoals u zei, van degene die kwaad doet en naar Hem wilt luisteren die u nu in het vuur van uw liefde wilt zoeken, dan zult u Hem zien en eeuwig bij Hem zijn. Door Zijn genade zult u rust bij Hem vinden en met Hem in Zijn

vreugde zijn. Maar als u Hem veronachtzaamt en uw vroegere daden weer doet en Hem beledigd, Hij die u nu begeert vanwege Zijn schoonheid en de uitstraling van Zijn licht, dan zult u niet alleen beroofd zijn van het leven dat u gezien hebt, maar dan zult u ook dit (leven) verliezen waarin u nu verblijft.'

Judas ging naar de stad toe, nam de jongen bij de hand en zei tegen hem: 'Mijn zoon, de dingen die u gezien heeft, zijn maar een paar van de vele die aan onze God toebehoren. Want Hij stuurt ons geen berichten over de dingen die te zien zijn, maar belooft ons betere dingen. Want zo lang als wij in de wereld zijn, zijn wij niet in staat om te spreken over wat al de gelovigen in God ontvangen zullen. Want als wij zeggen dat Hij ons licht gegeven heeft, dan bedoelen wij iets dat wij gezien hebben. En als wij zeggen dat Hij ons rijkdom zal geven, dan bedoelen wij iets van deze wereld. Als wij spreken van kleding, dan bedoelen wij iets dat edelen dragen. Als wij spreken van luxe vleswaren, dan bedoelen wij iets waartegen wij gewaarschuwd worden. Als wij spreken van tijdelijke rust, dan staat daar een straf tegenover. Maar wij spreken over God en onze Heer Jezus, over de engelen en de beschermengelen en de heiligen, over de nieuwe wereld en het onvergankelijk voedsel van de boom van het leven en de levensstroom. Over wat geen oog gezien heeft, geen oor gehoord heeft of in het hart van een mens opgekomen is, wat God vanouds klaar gemaakt heeft voor hen die Hem liefhebben. Hiervan spreken wij en hierover preken wij. Geloof daarom in Hem mijn zoon, zodat u zult leven. Vertrouw op Hem zodat u niet zult sterven. Want Hij zal geen geschenk aannemen dat u Hem zou moeten geven, ook is hij niet blij met een offer dat u (aan Hem) zou moeten offeren. Zie op Hem en Hij zal u niet negeren. Keer u naar Hem toe en Hij zal u niet verloochenen. Want Zijn schoonheid zal u aanzetten om Hem lief te hebben en Hij zal het niet toelaten dat U zich van Hem afkeert.'

(H) Judas roept de toegestroomde menigte op zich te bekeren

Terwijl Judas dit tegen de jongen zei, verzamelde zich een grote menigte. De apostel deed zijn ogen open en zag dat mensen op elkaar klommen om hem te kunnen zien, of op een hoge plaats gingen staan. De apostel zei tegen hen: 'U die allemaal gekomen bent om u bij de Messias te verzamelen, mensen die in Jezus willen gaan geloven, neem een voorbeeld hieraan, dat wanneer u uzelf niet opricht, u mij, die klein ben, niet kunt zien. Ik die net als u ben, kunt u niet zien. Hij die boven is en in de diepten gevonden wordt, hoe zult u in staat zijn om (Hem) te zien behalve als u zich boven uw voormalige daden en de daden die geen winst opleveren, de pleziertjes die niet blijven en de vergankelijke rijkdom die hier achterblijft verheft? Boven de rijkdom en de bezittingen die op aarde achterblijven, boven kleding die vergaat en schoonheid die oud en verminkt raakt. Boven het lichaam, waarin dit alles besloten ligt, dat tot stof vervalt en dat dit alles ondersteunt? Maar geloof en vertrouw op onze Heer Jezus de Messias. Degene die wij prediken met als doel dat u op Hem gaat hopen en dat u voor eeuwig en altijd in Hem zult leven en dat Hij u een Gids zal zijn in het land van dwaling. Dat Hij voor u een Haven zal zijn in een zee vol problemen en voor u een Fontein van levend water zal zijn in een dorstige omgeving. Dat Hij voor u een volle Broodmand is op een plaats van honger, een Rustpunt voor uw zielen en een Genezer en Levengever voor uw lichamen.'

(H) De bekering van de menigte

Toen riep de menigte het uit: 'Apostel van de levende God, gids op de weg naar het leven, openbaarder van de geheimen van de waarheid. Vele dingen zijn voor ons gedaan. Wij die vreemden zijn voor de heerlijke God die u predikt, durven tot op dit moment niet te zeggen dat wij Hem toebehoren omdat onze daden niet bij Hem passen en Hij deze haat. Maar als Hij zich over ons wil ontfermen en ons wil bevrijden van onze vroegere daden en de slechte dingen die gedaan zijn door ons die de fout zijn ingegaan. Als Hij ons geen rekenschap vraagt of onze voormalige zonden in herinnering houdt, dan worden wij Zijn dienaren en zullen Zijn wil volbrengen.' Judas zei tegen hen: 'Hij zal u uw zonden niet toerekenen die u toen u fout zat begaan heeft, Hij zal u uw ongerechtigheden die u in het verleden zonder kennis gedaan heeft vergeven.'

(H) Judas spreekt met de ezel

Terwijl de apostel langs de weg stond, sprak hij de menigte toe over het koninkrijk van God en over hun bekering en berouw tegenover onze Heer. Terwijl hij zo op de weg met de menigte stond te praten, kwam er een ezelsveulen voor hem staan. Judas zei: 'Het is niet zonder de leiding van God dat deze ezel hierheen gekomen is. Maar aan u zeg ik O veulen, dat het u, door de genade van onze Heer, ten overstaan van de menigte die hier staat gegeven zal worden om te spreken. Zeg wat u maar wilt, zodat zij geloven in de Waarachtige God die wij prediken.'

De mond van het veulen werd hierop geopend en het sprak als een man vanwege de kracht van onze Heer en zei tegen hem (Thomas): 'Tweeling van de Messias en apostel van de Allerhoogste, u die het verborgen woord van de Levengever deelt en ontvanger van de geheime verborgenheden van de Zoon van God. Vrijgeborene die slaaf geworden bent om velen door uw gehoorzaamheid naar vrijheid te leiden. Zoon van een grote familie die beroofd is geraakt, zodat de vijand velen zou verliezen door de kracht van de Heer Zo zou u de oorzaak van leven voor het land van de Indiërs worden. U die tegen uw wil naar deze mensen, die afgeweken waren van de wil van God, toegekomen bent en zie, door u te zien en door uw goddelijke woorden, keren zij zich naar het leven. Bestijg mij en kom tot rust totdat u in de stad aankomt.'

Judas sprak met luide stem en zei: 'O Jezus, Zoon van volmaakte genade. O U die rustig en stil bent en spreekt via dieren die de taal niet machtig zijn. O Verborgene die gezien wordt door Uw werken, onze Voeder en Beschermmer. De Gever van leven aan onze lichamen en de Gever van leven aan onze zielen. Zoete Bron die nooit ophoudt, heldere Fontein die nooit vervuild raakt. U die tijdens de wedstrijd een hulp bent voor Uw dienaren en de vijand voor hun ogen vernietigd. U die in de wedstrijd voor ons opstaat en ons in alles doet overwinnen. Onze ware Atleet die onaantastbaar is, onze heilige Generaal die niet overwonnen kan worden, overwinnend en onvergankelijke vreugde gevend aan de Uwen, samen met rust waarin geen pijn meer is. U de goede Herder Die Zijn leven voor Zijn kudde geeft, Die de wolf overwonnen heeft en Zijn lammetjes gered heeft. Wij verheerlijken U en wij verheerlijken door U Uw verheerlijkte Vader, Die onzichtbaar is en de Heilige Geest Die alles wat geschapen is (als een hen) uitbroedt.'

Toen de apostel deze dingen gezegd had, wachtte de hele menigte af welk antwoord hij (op de vraag van) het veulen zou gaan geven. Nadat de apostel lange tijd bleef staan terwijl hij naar de hemel bleef kijken, zei hij tegen het veulen: 'Wie bent u, en wat is uw boodschap, zodat via uw mond wonderen verkondigd worden en grote dingen die meer dan overvloedig

zijn?' Het veulen zei tegen hem: 'Ik ben van de kudde die Bileam de profeet diende en God, uw Heer, reed op mijn nageslacht. Ik ben naar u toegestuurd om u rust te geven en dat daardoor het geloof van hen (die hier zijn) bevestigd zou worden. Dat het volgende deel dat ik vandaag ontvangen heb om u mee te dienen aan mij toebedeeld zou worden en weer van mij zal worden afgenomen als ik u gediend heb.' Thomas zei tegen hem: 'God die u nu deze gave geschonken heeft, kan vertrouwd worden om het u en uw nageslacht hierna ook volledig te geven, want ik ben te klein en te slap voor dit geheim.' En hij wilde er niet op rijden.

Het veulen smeekte het hem en drong er ernstig op aan dat hij door zijn berijden gezegend zou worden. Dus besteeg hij het en bereed het. De mensen liepen voor de apostel uit en achter hem aan. Zij renden om te zien wat met hem gebeuren zou en hoe hij het veulen zou laten gaan.

Toen hij bij de poort van de stad aangekomen was, steeg hij af en zei tegen hem: 'Ga, wees bewaard zoals eerder.' Op dat moment viel het veulen neer en stierf. Iedereen die erbij was had medelijden met hem en zei tegen de apostel. 'Wek hem weer tot leven.' De apostel zei tegen hen: 'Het is niet omdat ik niet in staat ben om dit veulen tot leven te wekken dat ik hem niet weer doe leven, want Hij die hem taal gegeven heeft, is ook in staat om hem niet te laten sterven, maar dit is een beloning voor hem.' En de apostel gaf opdracht aan degenen die erbij waren om een graf te graven waarin het lichamenlijk overschot begraven zou kunnen worden, en zij deden wat hij hen opgedragen had.

Hoofdstuk 5.

(H) De zuivere vrouw die door een demon bezeten werd

De apostel ging de stad binnen, vergezeld door de menigte en hij had het voornemen om naar het huis van de jongen die hij tot leven gewekt had te gaan, want deze had dat nadrukkelijk aan hem gevraagd.

Een mooie vrouw riep met luide stem en zei tegen hem: 'Apostel van de nieuwe God die naar India toegekomen bent, dienaar van de Heilige God, die door u zowel de Gever van leven aan de zielen die tot Hem komen genoemd wordt als de Geneesheer van hen die door de vijand in hun lichaam gepijnigd worden. U bent de oorzaak van leven voor alle mensen in India, sta mij toe om bij u te komen zodat ik u kan vertellen wat mij overkomen is, zodat ik wellicht hoop van u kan ontvangen en dat degenen die hier staan uitermate gesterkt zullen worden door de God die u verkondigd. Ik vertel u dat ik niet gering gepijnigd wordt door de vijand, zie, nu alweer gedurende vijf jaar. Want ik was op mijn gemak en aan alle kanten was het vredig om mij heen, ik hoefde mij nergens zorgen over te maken want ik had geen enkele zorg. Op een dag toen ik uit bad kwam ontmoette ik een man die er zorgwekkend uitzag, zijn stem zowel als zijn spreken was erg zwak. En hij zei tegen mij: 'U en ik zullen één in liefde zijn, heb gemeenschap met mij zoals een man en een vrouw gemeenschap met elkaar hebben.' En ik zei tegen hem: 'Ik heb niet eens toegegeven aan mijn verloofde, want ik kan een man niet verdragen, en nu verlangt u om overspelige gemeenschap met mij te hebben, hoe zou ik mijzelf aan u kunnen geven?'

'Ik zei tegen de dienstmeid die bij mij was: 'Zie hoe onbeschaamd deze jonge man is door zo losbandig met mij te spreken.' En hij zei tegen mij: 'Ik zag een oude man die met u sprak.' Nadat ik naar huis gegaan was en gegeten had, ging

mijn hart tekeer uit angst voor hem, omdat hij in twee gestalten aan mij verschenen was en al denkend aan hem viel ik in slaap. 's Nachts kwam hij en had hij vieze gemeenschap met mij, ook overdag zag ik hem en vluchtte ik voor hem. Maar 's nachts kwam hij gewoonlijk met een vreselijke uitstraling en pijnigde hij mij. En zie tot op dit moment terwijl u mij ziet, vijf jaar lang, is hij niet van mijn zijde geweken. Maar omdat ik geloof dat zowel duivels, als geesten, als demonen aan u onderworpen zijn en uw gebed vrezen, smeek ik u mijnheer dat u voor mij bidt, God vraagt en deze lastpost bij mij wegjaagt en dat, voor de tijd die mij nog rest, ik vrij zal zijn en verenigd zal worden met mijn oorspronkelijke aard en het geschenk ontvang dat aan de berouwvollen gegeven wordt.'

(H) Judas drijft de onreine geest uit

Toen de apostel de bedoeling van de vijand doorzag hief hij zijn hoofd op en zei: 'O kwaad dat niet onderdrukt kan worden! O vijand die nooit tot rust komt! O jaloeze die nooit stil is! O afschuwelijke die strijd met de bevallige zodat u hen onder uw heerschappij brengt! O u die vele vreselijke vormen aanneemt en zich voordoet zoals u wilt, maar uw zwarte kleur verandert nooit omdat dat uw aard is! O geslepen en verstoorder van goede werken! Bittere boom met bijbehorende vruchten! Liegende lasteraar die strijd tegen hen die u niet toebehoren! O bedrog dat in zichzelf verstrikt is geraakt, zichzelf onbeschaamd opdringt en het durft om hen die beter dan hem zijn te bespringen! O slechtheid die kruipt als een slang en binnensluipt bij wat wel deugd! Maar hoe lang nog zal ik hiermee doorgaan, laat zien wie u bent, u dienaar van de dienstknechten van de Messias, zodat deze menigte zal zien dat wij de ware God aanbidden.' Toen de apostel dit gezegd had, kwam de vijand en ging voor hem staan, niemand zag het behalve de apostel en de vrouw. Hij schreeuwde het uit terwijl iedereen die er was het hoorde: 'Wat hebben wij met u te maken u apostel van de Allerhoogste? Wat hebben wij met u te maken, dienaar van Jezus de Messias? Wat hebben wij met u te maken u die deelt in de heilige geheimen van God? Waarom wilt u ons vernietigen terwijl onze tijd nog niet gekomen is? Waarom wilt u de kracht die aan ons gegeven is wegnemen, terwijl wij er tot nu toe op vertrouwen? Wat hebben wij met u te maken dat u gekomen bent om ons uit te drijven? U heeft macht over hen die u gehoorzamen en wij hebben macht over hen die aan ons onderworpen zijn. Waarom wilt u voor onze tijd geweld tegen ons gebruiken, terwijl u anderen beveelt om tegen geen mens geweld te gebruiken? Waarom begeert u wat niet van u is? Want wat u heeft is niet genoeg voor u. Waarom bent u net als God uw Heer die Zijn majesteit verbergt en in het vlees verschijnt. Wij dachten van Hem dat Hij sterfelijk was maar Hij keerde zich om en deed ons geweld aan! Want u bent namelijk uit Hem geboren, want toen wij dachten dat wij Hem in onze macht konden brengen, keerde hij zich om en wierp ons in de afgrond. Want wij kenden Hem niet omdat Hij ons bedroog met Zijn nederige voorkomen, door Zijn behoefte en Zijn armoede. Toen wij Hem zagen dachten wij dat Hij één van de menskinderen was en wij wisten niet dat Hij de gever van leven aan de gehele mensheid was. Maar Hij gaf ons macht om onze greep niet de doen verslapen totdat onze tijd gekomen is en wij ons bezig houden met ons eigen (soort). Maar zie, u vraagt meer van ons dan dat Hij aan u gegeven heeft door ons te pijnigen.'

Toen de demon deze dingen gezegd had, huilde hij weer en zei: 'Ik verlaat u, O prachtige vrouw van mij die ik lang geleden gevonden heb en waarin ik tot rust gekomen ben. Ik verlaat u mijn zus en geliefde bij wie ik hoopte te blijven. Wat

ik doen zal weet ik nog niet, of wie ik om hulp zou moeten vragen zodat hij mij zou helpen. Ik weet wat ik doen zal. Ik zal naar een ander land gaan waar ik niets zal horen over deze man, voor u mijn geliefde zal ik een ander slachtoffer vinden.' Hij verhief zijn stem en zei: 'Het ga u niet goed, u die uw toevlucht gezocht heeft bij Iemand die groter is dan ik. Ik ga nu en dwaal en zoek naar iemand zoals u. Als ik niemand zal vinden, nou zoek uw toevlucht dan maar bij Hem. Dan kom ik terug en wordt u weer zoals u hiervoor was. Maar als de nacht valt en u hem vergeten bent, zal ik een gelegenheid vinden om u te overmeesteren, want op dit moment heeft de Naam van Degene die deze (man) verkondigd mij angst aan gejaagd.' Nadat de demon dit gezegd had, was hij vanaf dat moment onvindbaar (plotseling verdwenen), maar rook en vuur werden achter hem waargenomen en iedereen stond er verbaasd over.

Toen de apostel het zag, zei hij tegen hen: 'De vervloekte laat niets zien dat hem vreemd is, anders dan de aard waardoor hij verteerd wordt, want het vuur verteerd hem en de rook stijgt uit hem op.' En de apostel vervolgde: 'Jezus, verborgen geheim dat aan mij geopenbaard is, U heeft Uw geheimen meer aan mij geopenbaard dan aan al mijn vrienden en heeft woorden tot mij gesproken waarvan ik voorwaar in brand sta, maar die ik niet in staat ben om uit te spreken. Jezus, als mens geboren, vermoord, gedood. Jezus, God, Zoon van God, Gever van leven en Opwekker van doden ten leven. Jezus, arm, Die vis ging vangen als ochtend en avondmaal. Jezus Die vele duizenden verzadigde met een klein beetje brood. Jezus Die als een mens rustte van de vermoeiende reis en over de golven wandelde als een God. Jezus, verheven Stem Die opstond vanuit volmaakte genade, Redder van iedereen, Bevrijder en Beheerder van de wereld en Versterker van de gestorvenen. Jezus, Rechterhand van de Vader Die het kwaad heeft neergeworpen tot het laagste niveau en Zijn bezit verzameld heeft op een plaats van volmaakt samenkomen. Jezus, Koning van allen, Die allen onderwerpt. Jezus Die in de Vader bent en de Vader is in U. U bent één in kracht en wil en heerlijkheid en in oorsprong. Omwille van ons heeft U vele namen gekregen, bent U de Zoon en heeft U het lichaam aangedaan. Jezus Die een Nazireeër geworden bent en Uw genade is voor iedereen genoeg, zoals die van God. Zoon van de Allerhoogste God Die een veracht en nederig mens geworden bent. Jezus Die ons in niets te gering acht, wat wij ook maar van U vragen. U bent de Levensoorzaak van de hele mensheid. Jezus Die een bedrieger genoemd werd vanwege ons. U Die Uw mensen redt van bedrog, ik smeek U vanwege degenen die hier staan en in U geloven en Uw hulp nodig hebben en Uw gave verwachten en hun toevlucht zoeken onder Uw heerschappij, die hun oren openen om Uw woorden te horen die door ons gesproken worden. Laat Uw genade komen en Uw geloof rusten op hen en hen vernieuwen van hun voormalige daden. Mogen zij hun oude mens afleggen en mogen zij de oude mens met zijn voormalige daden afleggen en de nieuwe mens aandoen die door mij aan hen verkondigd is.'

Hij legde hen de handen op en zegende hen en zei tegen hen: 'Moge de genade van de Heer voor eeuwig en altijd op u zijn, amen.'

(H) Judas deelt het brood en de wijn met de vrouw ter verzegeling en bescherming van haar geloof

Hierna verzocht de vrouw hem: 'O apostel van de Allerhoogste, geef mij het zegel zodat de vijand niet tot mij terugkeert. Daarop ging hij naar een rivier die daar vlakbij was, legde haar de handen op en verzegelde haar in de Naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest. Vele anderen

werden met haar verzegeld. De apostel vroeg zijn diaken om een tafel klaar te maken, hij zette er een krukje dat zij daar vonden naast, legde er een linnen doek overheen en plaatste het brood erop voor de zegening. De apostel ging ernaast staan en zei: 'Jezus, U Die ons waardig geacht heeft om deel te nemen aan de maaltijd van Uw heilige lichaam en bloed, zie wij zijn zo vrijmoedig om aan Uw maaltijd deel te nemen en Uw heilige Naam aan te roepen. Kom en spreek met ons.'

Hij begon te zeggen: 'Kom, O volmaakte betrokkenheid, kom O gemeenschap van de man. Kom, zij die de geheimen van hen die gekozen zijn kent. Kom, zij die deel heeft aan al de gevechten van de nobele atleet. Kom, stilte die de grootsheid van al het grootse openbaart. Kom, zij die de verborgen zaken openbaart en de onuitsprekelijke zaken helder maakt. De heilige Duif die de jonge tweeling draagt. Kom, verborgen Moeder. Kom, zij die door haar daden openbaar komt en vreugde en rust geeft aan hen die zich met haar verbonden hebben. Kom en communiceer met ons door deze maaltijd die wij vieren in Uw Naam en op het liefdesfeest waarop wij bij elkaar gekomen zijn. Na dit gezegd te hebben, zegende hij het brood met een kruis en brak het, hierna verdeelde hij het. Hij gaf het eerst aan de vrouw met te zeggen: 'Dit zal dienen ter vergeving van zonden en de eeuwige opstanding.' Na haar gaf hij het ook aan alle anderen die het zegel ontvangen hadden en zei tegen hen: 'Laat deze maaltijd u leven en rust brengen en geen oordeel en wraak.' En zij zeiden: 'Amen.'

(H) De jonge moordenaar met de verschrompelde handen vanwege het avondmaal

Er was daar een jonge man die een verschrikkelijke daad begaan had. Hij kwam en nam deel aan het breken van het brood en wilde het in zijn mond doen, maar zijn beide handen verschrompelen en bereikten zijn mond niet. Toen zij die bij hem stonden hem zagen, kwamen zij en vertelden de apostel wat hem was overkomen. De apostel riep hem bij zich en zei tegen hem: 'Vertel mijn zoon en schaaam u niet tegenover mij. Wat heeft u gedaan dat u hier nu bent? Want zie, de gave van de Heer heeft u veroordeeld, datgene wat velen geneest die vanuit liefde, waarheid en geloof naderbij komen maar dat u volkomen heeft verschrompeld. Deze dingen zijn u niet zonder oorzaak overkomen.' Toen de jongen zag dat hij door de maaltijd van onze Heer veroordeeld was, kwam hij dichterbij, viel aan de voeten van de apostel neer en smeekte hem, bad hem en zei tegen hem: 'Ik heb een slechte daad begaan. Ik was verliefd op een vrouw in een herberg buiten de stad en ook zij was verliefd op mij. Omdat ik van de waarheid gehoord heb die u spreekt en het geloof van de God die u predikt en zeker wist dat u de apostel van God bent, heb ook ik het teken ontvangen, samen met de anderen. U heeft het volgende gezegd: 'Iedereen die zich inlaat met verontreinigende gemeenschap, vooral die van overspel, heeft geen leven met de God die ik predik.' En omdat ik van haar hield, smeekte ik haar en probeerde ik haar over te halen om samen met mij een leven dat zuiver en rein is te leven, rustig en beschaafd en bescheiden, zoals u dat leert, maar zij wilde dat niet. Toen ik zag dat zij niet naar mij wilde luisteren, ging ik met haar naar bed en vermoorde ik haar, omdat ik het niet kon verdragen om haar te zien terwijl zij gemeenschap had met andere mannen.'

Toen de apostel dit hoorde zei hij: 'O vergankelijke liefde die geen schaamte kent, hoe heeft zij deze man aangezet om deze dingen te doen! O metgezel van vergankelijkheid, hoe is deze man niet in staat gebleken om zich ertegen te verzetten! O wellustige geslachtsgemeenschap, hoe verminkt u de gedachten van de mens, weg van de zuiverheid van de

Messias! O misleidend werk, dat zichzelf vreselijk ophitst voor zichzelf!' En de apostel gaf hen opdracht om een kom water te brengen zodat er gewassen kon gaan worden. Zij brachten hem water zodat hij ervoor zou kunnen bidden. Hij dankte en zegende het en zei: 'Water dat aan ons gegeven is door het Levende Water, Licht dat naar ons toegezonden is door de Glorieuze Die vanuit zichzelf bestaat. Genade Die ons gezonden is uit genade, laat Uw overwinnende kracht komen en Uw genezing en genade neerdalen en op dit water rusten waarover ik Uw Naam, Jezus onze Schenker van leven, uitgesproken heb.' En hij zei: 'Moge de gave van de Heilige Geest volmaakt in u worden.' En tegen de jongen zei hij: 'Kom, was uw handen in dit water.' Hij kwam en waste zijn handen en zij werden weer als voordat zij verschrompeld waren. En de apostel zei tegen hem: 'Geloofd u nu in onze Heer, dat het voor Hem mogelijk is om alles te doen?' De jongen zei tegen hem: 'Ik kom geen geloof tekort, ja omdat ik in God geloofd heb, heb ik dit gedaan, omdat ik dacht dat ik er goed aan deed. Want ik smeekte haar zoals ik u eerder al zei, maar zij wilde niet naar mij luisteren en haarzelf in reinheid en ongereptheid bewaren, daarom heb ik dit gedaan.'

Judas zei tegen hem: 'Kom laten we naar de herberg gaan waar u de daad gepleegd heeft.' Hij liep voor de apostel uit en een grote menigte volgde hem. Toen ze bij de herberg aankwamen gingen ze er naar binnen en vonden er de dode vrouw. Toen de apostel haar zag was hij bedroefd over haar, want zij was nog een meisje en hij zei dat zij haar op moesten tillen en haar in het midden van de herberg neer moesten leggen. Toen zij haar meegenomen hadden en op een bank hadden neergelegd, legde Judas haar de handen op en begon met te zeggen: 'Jezus, onze Gever van leven, Die ons geen moment negeert, op welk moment wij ook tot U komen om U te vragen. Jezus Die altijd naar ons toekomt als wij U zoeken. U wiens oor erop gespist is dat wij U zoeken en U geeft ons ook. Jezus Die ons niet alleen toegestaan heeft om te vragen, maar ook geleerd heeft hoe te bidden. U Die nu niet door ons gezien wordt met de ogen van ons lichaam, maar met behulp van de ogen van ons begrip wijkt U niet van onze zijde. U Die in Uw verschijning voor ons verborgen bent en aan ons geopenbaard bent door Uw genade, door het beheer van Uw werken en Uw grote daden. U Die wij kennen, voor zover dat voor ons mogelijk is, op ons eigen niveau. U Die gezegd heeft: 'Vraag en het zal u gegeven worden.' Daarom vragen wij van U onze Heer, vrezend vanwege onze overtredingen en vanwege onze zonden, dat U vanuit Uw ontferming voor ons bidt om genade. Geen goud of zilver of rijkdom of bezittingen of goederen of kleren, nee niets van alle aardse zaken, die van deze wereld zijn, die eruit voortkomen en erin terugkeren zoeken wij. Maar wij vragen U en smeken om Uw goedertierenheid, dat U door Uw heilige Naam opwekt deze (vrouw) die voor U ligt, tot Uw grote eer en tot lofprijs van Uw Godheid en ter bevestiging van Uw geloof in degenen die hier omheen staan.'

(H) De jongen bid voor de opstanding uit de dood van zijn vriendin

En hij zei tegen de jongen: 'Richt uw gedachten op onze Heer.' En hij zegende hem met het kruis en zei tegen hem: 'Kom, neem haar bij de hand en zeg tegen haar: 'Ik heb u met ijzer in mijn hand geslagen, maar Jezus richt u vanuit Zijn genade op door geloof.' De jongen liep er naartoe, boog zich over haar en zei: 'Ik heb waarachtig in U geloofd mijn Heer Jezus de Messias, gift van de Vader, dat in U alle hulp te vinden is, in U alle hulpmiddelen zijn, in U alle genezingen en in U leven voor de berouwvollen die waarachtig, met hun hele hart, berouw aan U tonen. Ja mijn Heer, ik smee om Uw

genade, kom mij te hulp en tot mij ter bekering. Geef leven aan deze (vrouw) door mijn handen, omdat ik dit durf te doen.' En hij keek naar Judas Thomas en zei tegen hem: 'Bid voor mij apostel van God, dat mijn Heer naar mij komt, mij te hulp, tot Wie ik roep.' En hij legde zijn hand op de hare en zei: 'Kom mijn Heer Jezus de Messias en geef leven aan deze (vrouw) en aan mij de belofte van Uw geloof.' En zodra hij haar hand vastpakte, sprong ze op en ging rechtop staan en keek naar de grote menigte die er omheen stond. Ze zag de apostel van onze Heer die tegenover haar stond, rende naar hem toe, viel aan zijn voeten, greep zijn jas vast en zei tegen hem: 'Ik bid u heer, waar is de ander die bij u was, die mij niet in de plaats liet blijven die ik gezien heb maar aan u overhandigd heeft en tegen u gezegd heeft: 'Neem deze (vrouw) mee met u, dat zij door geloof volmaakt gemaakt zal worden in haar liefde en dan verzameld zal worden op mijn plaats.'

(V) Het visioen van het meisje van de hel

Judas zei tegen haar: 'Vertel mij waar u geweest bent en wat u gezien hebt.' Zij zei tegen hem: 'U die bij mij was en aan wie hij mij overgedragen heeft, wilt u dat van mij horen?' En zij begon hem het volgende te vertellen: 'Een man met een afschuwelijk uiterlijk, met een zwart lichaam en vuile kleren, nam mij mee en bracht mij naar een plaats vol met groeves en daar kwam een vreselijk stinkende lucht uit omhoog. Hij liet mij in iedere groeve naar beneden kijken. En ik zag de eerste groeve, in het midden ervan spoot vuur omhoog en vurige wielen draaiden eromheen. En hij zei tegen mij: 'De zielen die de wet overtreden zijn bestemd om deze pijniging te ondergaan, die de eenheid van geslachtsgemeenschap die door God is ingesteld veranderen. Anderen zijn voor deze pijniging bestemd die hun maagdelijkheid niet bewaard hebben en zichzelf overgegeven hebben aan de schaamteloze daad. Zij zullen deze pijniging ondergaan omdat zij de wet van God overtreden hebben en zullen aan boze geesten overgeleverd worden, en met spot en uitjouwen bestookt worden. Van hen zal vergelding gevraagd worden. Zij zullen nog een andere pijniging ondergaan, die erger is dan deze en daar gemarteld worden.'

Hij bracht mij bij een andere groeve, ik keek erin en zag vreselijke dingen waarvoor de zielen die slecht doen bestemd zijn. Ik zag daar vele martelingen die voor mannen en vrouwen bestemd zijn, voor jongens en meisjes. De mannen die hun eigen vrouw verlaten en gemeenschap hebben met de vrouwen van hun vrienden. Vrouwen die de gemeenschap met hun eigen man te buiten gaan en tieners die hun wet niet bewaren en zich begerig laten verwennen door hoeren vanuit hun lust. Voor wie het niet genoeg is om de wet voor hoeren te overtreden, maar die op de loer liggen om maagden begerig mee te doen zwelgen in zonde. Maagden die hun maagdelijkheid niet bewaard hebben maar die vanwege hun begeerlijke lust hun ouders te schande gezet hebben. Zij zullen deze pijniging ondergaan en de prijs betalen, ieder naar gelang dat hij gedaan heeft.'

Toen nam hij mij mee naar een donkere grot waar een vreselijke lucht uit opsteeg. En hij zei tegen mij: 'Kijk naar beneden en zie dat dit de gevangenis van de zielen is waarover ik u verteld heb, als de straf van ieder van hen is voltooid, neemt een ander hun plaats in. Sommige van hen worden volkomen verteerd en sommige van hen worden overgeleverd aan andere pijnigingen. De bewakers van die martelingen zeiden tegen de man die mij leidde: 'Geef ons deze (vrouw), dat wij haar op haar plaats vast kunnen zetten, totdat zij naar haar marteling gebracht zal worden.' De man die mij leidde

zei tegen hen: 'Ik zal haar niet aan u geven omdat ik bang ben voor Hem die haar aan mij overgeleverd heeft. Ik heb niet de opdracht gekregen om haar hier achter te laten, maar ik neem haar met mij mee naar boven totdat ik een opdracht over haar ontvang.' Hij nam mij mee naar buiten, naar de plaats waar mensen waren en Hij die op u leek, nam mij mee, droeg mij aan u over en zei tegen u: 'Neem deze vrouw, want zij is één van de schapen die afgedwaald is.' U nam mij van Hem aan en zie, nu sta ik hier voor u en smeed u dat ook ik door u mag geloven en genade mag vinden vanwege dit gebed en dat ik ook niet gebracht mag worden in de martelingen die ik gezien heb.'

(H) Oproep van Judas tot bekering op het getuigenis van de vrouw

Judas Thomas zei tegen hen: 'U heeft gehoord mijn kinderen wat deze vrouw gezegd heeft. Er zijn niet alleen deze martelingen, maar ook anderen die veel erger dan deze zijn. Ook u dus, tenzij u zich bekeert tot de waarheid die ik predik en uzelf beheerst voor uw slechte daden en voor de daden die u geen winst opleveren en voor uw onzinnige gedachten, anders zal uw einde in deze martelingen zijn. Geloof daarom in Jezus de Messias. Hij zal uw daden uit het verleden uitwissen en u reinigen van al uw aardse gedachten die zich met de aarde bezighouden en u reinigen van uw zonden die, tenzij u er berouw voor toont naar God toe, u zullen vergezellen, bij u zullen blijven en u vooruit zullen gaan. Laat ieder van u daarom deze oude mens afleggen en de nieuwe mens aandoen, wat wil zeggen (het afleggen van) de oude gewoonten van de werken van het lichaam. Laten degenen die gestolen hebben niet langer stelen, maar zwoegen en werken om te leven. Laten degenen die overspel plegen, geen overspel meer plegen en zich overgeven aan het gemak van het moment, zodat zij de eeuwige straf niet binnengaan. Want God haat overspel meer dan alle andere slechte daden. Doe het liegen, verdrukken, dronkenschap en de laster weg van u en vergeld niemand kwaad met kwaad. Want al deze dingen zijn uit den boze voor de God die ik predik en onrein voor Hem. Maar wandel in alle nederigheid, beheerstheid en zuiverheid. Hoop op God, dan zult u dienaren van Hem worden en de gaven van Hem ontvangen die sommigen ontvangen.'

Deze menigte geloofde en gaf zich over aan de levende God en aan Jezus de Messias. Zij genoten van de heerlijke werken van de Allerhoogste en Zijn heilige dienst. Ieder van hen bracht veel geld om de weduwen te ondersteunen die in iedere stad door de apostel samengebracht werden. Aan ieder van hen bracht hij, door middel van zijn diakenen, datgene wat zij nodig hadden voor voedsel en kleren. Hij stopte nooit met het prediken tot hen, het spreken met hen, en het hen aantonen dat Jezus de Messias was waar de Schriften over gesproken hebben, waarvan voorbeelden, geheimen en gelijkenissen in de wet en de profeten getuigen. (Hij) Die als een verbond aan het volk gegeven was, zodat zij omwille van Hem bewaard zullen worden om afgoden te aanbidden, en ook als een licht voor de heidenen. Door middel van Hem is de genade van God op hen neergedaald en allen die zich aan Zijn geboden houden zullen in Zijn koninkrijk rust vinden en met heerlijkheid geëerd worden. Hij is gekomen, gekruisigd en na drie dagen opgestaan. Hij heeft het hen, vanaf Mozes tot en met de laatste van de profeten, verteld en uitgelegd, omdat zij allemaal over Hem gepredikt hebben en Hij is werkelijk gekomen en heeft alles vervuld.

Hoofdstuk 6.

(H) Judas gaat in Jezus Naam genezend en bevrijdend rond

Het bericht over hem ging als een lopend vuurtje langs alle dorpen en steden. Hij genas iedereen door de kracht van Jezus zijn Heer, iedereen die ziek was of verdrukt werd door een boze geest, die gestoord of lam was, sommigen ervan brachten zij op bedden die zij langs de weg neerzetten waarvan zij hoorden dat hij er langs zou komen. De zieken die aan verschrikkelijke ziekten leden en geweldige pijn ondergingen werden genezen. De lammen stonden weer bijzonder gezond op. Iedereen verheerlijkte (God) eensgezind en zei: 'Aan U, Jezus de Messias, zij de glorie, Die ons, door Judas Uw apostel, genezing gegeven heeft. Want zie, gezond gemaakt en ziende bidden wij U dat ook wij kinderen in Uw kudde mogen worden en geteld mogen worden onder Uw aantal schapen. Ontvang ons, onze Heer en reken ons onze voormalige zonden niet toe.'

(G) Judas gebed, alles achtergelaten om familie van Jezus te worden

Toen Judas Thomas hen zag richtte hij zijn hoofd omhoog en zei: 'Aan U zij de glorie, Levende uit de Levende, U zij de glorie, Levengever van velen! Aan U zij de glorie, Hulp en Helper van hen die zich tot Uw schuilplaats wenden! Aan U zij de glorie, die in alle eeuwigheid waakt en de mensen wakker schudt, levend en tot leven wekkend. U bent God, de Zoon van God, de Redder en Helper, de Toevlucht en de Beste van iedereen die vermoeid is van Uw werk. De Gever van rust aan hen die, omwille van Uw Naam, de last van de hele dag, inclusief de middag, gedragen hebben. Wij prijzen U voor Uw gave aan ons en Uw steun in onze zwakheid en voor Uw voorziening in onze armoede. Voltooi Uw genade en Uw barmhartigheid tot het einde toe aan ons en geef ons de vrijmoedigheid die U bezit. Voorwaar Heer, dat wij alleen van U houden, want voorwaar Heer, wij hebben ons huis verlaten met onze familie en omwille van U zijn wij, zonder dat wij gedwongen zijn, vreemdelingen geworden. Zie Heer, dat wij onze bezittingen omwille van U hebben achtergelaten, zodat wij U zouden winnen, Die leven bezit dat niet kan worden afgenomen. Zie Heer, dat wij al onze familie verlaten hebben omwille van U, zodat wij deelgenoot zouden worden van Uw familie. Zie Heer, dat wij onze vaders, moeders en opvoeders verlaten hebben, zodat wij Uw verheven Vader zien zouden en gevuld zouden worden met Zijn Goddelijke voedsel. Zie Heer, dat wij onze vrouwen naar het vlees en aardse vruchten verlaten hebben, opdat wij met U verenigd zouden kunnen worden en hemelse vruchten zouden voortbrengen die van boven zijn, die mensen niet van ons kunnen afnemen, maar die bij ons zullen zijn en wij zullen bij hen zijn.'

Hoofdstuk 7.

(H) Judas door de generaal gevraagd om zijn vrouw en dochter te bevrijden

Terwijl Judas in heel India predikte, kwam er een generaal van een koning naar hem toe die tegen hem zei: 'Ik bid u, dienaar van God, temeer omdat u moet zien dat ik zelf naar u toegekomen ben als naar de apostel van God. Want u bent gestuurd om de mensen te genezen die de hulp, die hen door uw handen geboden wordt, nodig hebben. Over u heb ik vernomen dat u van niemand loon aanneemt, maar voorziet in wat de armen nodig hebben. Want als u loon zou aannemen,

dan zou ik u een grote som geld gestuurd hebben en was ik hier niet naartoe gekomen, want de koning doet niets zonder mij. Ik heb namelijk overvloed en ben rijk en wordt in heel India beschouwd als een belangrijk man. Ik heb niemand iets fout gedaan, maar dit is mij daarentegen wel overkomen. Ik heb een vrouw en met haar heb ik een dochter. Ik hou veel van haar, zoals het natuurlijk ook bedoeld is, en ik heb naast haar geen andere vrouw. Nu was er op enig moment een banket in onze stad en degenen die het entertainment verzorgden waren goede vrienden van mij. Zij kwamen en vroegen mij of zij voor haar en mijn dochter een feest mochten geven. Omdat zij vrienden van mij waren, kon ik mij niet verontschuldigen, maar stuurde ik haar erheen, hoewel zij dat niet wilde. Met haar stuurde ik vele dienaren mee en zorgde voor een grote parade voor haar en haar dochter. Toen het tijd was om te vertrekken, stuurde ik vele lampen en lampionnen naar haar toe en stond ook ik in de straat op de uitkijk tot zij terug zou komen en ik haar weer zou zien, en haar met haar dochter weer bij mij kon nemen. Terwijl ik daar stond te wachten, hoorde ik het geluid van huilen en weeklagen. 'Wee haar, wee haar!' Bereikte mijn oren uit ieders mond. Toen kwamen mijn dienaren naar mij toe, hun kleren scheurend en zij vertelden mij wat gebeurt was. Zij zeiden tegen mij: 'Wij zagen een man samen met een jongen die op hem leek. De man legde zijn hand op uw vrouw en de jongen op uw dochter en zij krompen ineen van walging door hen. Wij sloegen hen met zwaarden, maar onze zwaarden vielen op de grond. Op hetzelfde moment vielen de vrouwen al tandenknarsend en hun hoofd tegen de grond slaand, dus zijn wij gekomen om u te vertellen wat er gebeurd is.' Toen ik deze dingen van mijn dienaren hoorde, scheurde ik mijn kleren, sloeg ik mijn handen voor mijn gezicht en rende als een gek over straat. Ik kwam en trof hen liggend op straat aan, ik nam hen mee en bracht hen naar mijn huis en na lange tijd kwamen zij weer tot zichzelf. Ik knapte hen op en liet hen rechtop zitten en begon met het vragen aan mijn vrouw: 'Wat is er met u gebeurt?' Zij zei tegen mij: 'U weet niet wat u mij aangedaan heeft. Want ik vroeg u om mij niet naar het feest te sturen, omdat ik lichamen niet gezond was. Ik werd door de straat gedragen en kwam aan bij de leiding waar het water uit stroomt, waar ik een zwarte man zag die zich tegenover mij opstelde en zijn hoofd schudde. Een ander, een jongen, stond naast hem. Ik zei tegen mijn dochter: 'Kijk naar die mannen hoe afschuwelijk (zij zijn).' Mijn dochter zei tegen mij: 'Ik zag een jongen die lippen als melk had en tanden als kolen.' Wij lieten hen achter bij de waterleiding en gingen verder. Toen het avond geworden was en wij het huis waar het entertainment had plaatsgevonden verlaten hadden, gingen wij samen met de dienaren weg en liepen langs de waterleiding waar mijn dochter hen als eerste zag staan zodat zij bij mij kwam om te schuilen. Hierna zag ook ik dat zij op ons afkwamen en de dienaren die bij mij waren vluchtten weg. Toen sloegen ze mij en mijn dochter en wierpen ons op de grond.' Terwijl zij dit aan mij vertelde, vielen zij hen weer aan en wierpen hen weer op de grond. Vanaf dat moment is het voor hen niet meer mogelijk om zich op straat te begeven, of in bad te gaan of naar een feest te gaan, of een begrafenis, maar zij liggen daar maar, dag en nacht, de moeder samen met haar dochter. Ze zijn samen in een kamer door mij opgesloten, vanwege de schandpaal die ik door hen geworden ben en omdat, als zij over hen komen, zij hen op de grond gooien en onteren waar zij hen maar aantreffen. Daarom smeek ik u en verlang ik hevig dat u mij helpt en mij genadig bent. Want zie, al drie jaar wordt er in mijn huis geen tafel gedekt en zijn mijn vrouw en dochter niet aangeschoven, en vooral omwille van mijn arme dochter die (in haar leven) nog geen plezier gekend heeft.'

Toen de apostel dit van de generaal gehoord had, had hij diep medelijden met hem en zei tegen hem: 'Als u gelooft in mijn Heer Jezus de Messias dat Hij hen kan genezen, dan zult u hun herstel zien.' Toen de generaal deze dingen gehoord had zei hij tegen hem omdat hij dacht dat hij Jezus was: 'Ik geloof dat u hen kan genezen.' De apostel zei tegen hem: 'Ik ben Jezus niet, maar (ik ben) Zijn dienaar en Zijn apostel. Vertrouw u daarom aan Hem toe, dan zal Hij hen genezen en helpen.' De generaal zei tegen hem: 'Laat mij zien hoe ik het Hem kan vragen en in Hem kan geloven.' De apostel zei tegen hem: 'Richt uw verstand naar boven, voor zover u daartoe in staat bent, want Hij is nu niet zichtbaar met deze lichamelijke ogen, maar door geloof wordt Hij herkend door Zijn daden en verheerlijkt door Zijn gezangen.' De generaal verhef daarop zijn stem en zei: 'Ik geloof in U Jezus de Messias, God, dat U de Levende bent, de Zoon van de Levende en mens geworden bent. U bent als Genezer en Levengever verschenen en Redder voor iedereen die waarachtig berouw aan u toont. Ja Heer, ik smeek van U en doe voorbede aan U, kom mijn kleingeloof en angst te hulp, want ik zoek mijn toevlucht bij U.'

(H) Judas neemt afscheid en gaat met de generaal mee

De apostel gaf de diaken Xanthippus de opdracht om alle broers die daar aanwezig waren te verzamelen. Toen hij hen verzameld had, kwam de apostel en ging in hun midden staan, hij zei: 'Mijn zonen, broers en zussen in onze Heer Jezus, blijf bij dit geloof en geloof in onze Heer Jezus de Messias, Hem die ik u predik. Laat uw hoop zich op Hem richten, dan zal Hij u bewaren. Laat Hem niet vallen, want Hij zal u niet verlaten. En als het zo is dat u die slaap gaat slapen die mensen nodig hebben, dan slaapt Hij niet. Hij zal niet slapen, maar zal waken en u bewaren. Als u in een schip op zee bent, waar niemand van u in staat is om zijn vriend te helpen, dan zal Hij op de golven van de zee wandelen om uw schip te ondersteunen. Omdat ik dus bij u weg zal gaan, en ik niet weet of ik u in dit lichaam weer zal zien, weest u dan niet zoals de kinderen van Israël die struikelden omdat hun herder Mozes een tijdlang bij hen vandaan was. Maar zie, ik laat in mijn plaats achter de diaken Xanthippus, ook hij zal Jezus de Messias prediken net als mij. Want ook ik ben een mens, net als ieder van u, ik bezit geen rijkdom die sommige wel bezitten, waarvan het einde is dat het hem die haar bezit vernietigd omdat zij geen enkel nut heeft. Want het laat hem achter op de aarde waaruit hij genomen is en de overtredingen en zonden die hij omwille van haar gedaan heeft gaan met hem mee, want er zijn er maar een paar die rijk en mededeelzaam zijn. Ik bezit ook geen menselijk charisma wat iedereen die daarop vertrouwd snel te schande zal doen staan. Want als hij die schoonheid bezat ervan beroofd zou worden, dan heeft zijn schoonheid hem niets opgeleverd. Maar als zij van hem gehouden hebben omwille van zijn schoonheid, dan zullen zij hem (later) ook met afschuw gaan mijden. Want alle dingen die van de wereld zijn, worden op hun tijd geliefd en op hun tijd gehaat. Maar laat uw hoop zijn op Jezus de Messias, de Zoon van God, denk aan ons als de dienaren van God die wij zijn. Want ook wij, als wij de last die Zijn Naam past niet dragen, zullen straf krijgen die ons oordeel en wraak zal opleveren.'

Hij bad een lang gebed met hen, beval hen bij onze Heer aan en zei: 'Heer van alle rangen in de schepping die U verwachten, God van alle geesten die op U hopen, die Uw mensen bevrijdt van dwaling. U bevrijdt hen die U gehoorzamen en hun toevlucht bij U zoeken van vergankelijkheid en slavernij. Weest U met de kudde van Xanthippus en zelf zijn kudde met de olie van het leven.

Zuiver haar van haar ziekte en bescherm haar voor wolven en rovers, zodat zij het niet uit zijn handen kunnen roven.' Hij legde hen de handen op en zei tegen hen: 'De vrede van Jezus zij met u en gaat ook met ons mee.'

(H) Judas geholpen door de wilde ezels

Hierna ging de apostel op weg en iedereen vergezelde hem al huilend en drukte hem door zijn Heer op het hart dat hij hen in zijn gedachten zou blijven gedenken en hen niet zou vergeten. Toen de apostel het paard van de generaal bestegen had en erop zat, liet hij de broers achter zich. De generaal kwam en zei tegen de koetsier: 'Ik bid dat ik waardig bevonden zal worden om aan de voeten van de Zoon van God te zitten, Jezus de Messias en om Zijn koetsier te zijn op deze weg die velen kennen, opdat Hij mijn gids zal zijn op de weg die weinigen bewandelen.'

Toen hij een mijl gevorderd was, smeekte Judas Thomas de generaal om naast hem plaats te nemen en gaf hij de koetsier de opdracht om op zijn plaats te laten gaan zitten. En terwijl zij zo op weg waren en Judas met de generaal sprak, werden de paarden moe van het hen zo ver voorttrekken, zij stonden stil en wilden geen stap meer verzetten. De generaal was zwaar geërgerd, wist niet wat te beginnen en hij dacht erover om te voet vooruit te rennen om nieuwe trekdieren te halen, waar hij ze ook maar kon krijgen, of paarden, want de tijd die hij nog had liep op zijn eind. Toen de apostel dit zag zei hij tegen hem: 'Wees niet bang en ook niet geïrriteerd, geloof alleen in Jezus, zoals ik u verteld heb, dan zult u grote wonderen zien.' De generaal zei tegen hem: 'Ik geloof in Hem dat alles mogelijk is voor Hem om te doen voor wie het aan Hem vraagt.'

Judas zag dat een aantal wilde ezels op enige afstand van de hoofdweg aan het grazen waren en hij zei tegen de generaal: 'Als u in Jezus gelooft, ga dan naar de kudde en zeg tegen hen: 'Judas de apostel van Jezus de Messias, de Zoon van God zegt: 'Laat vier van jullie hier komen want ik heb ze nodig.'''

De generaal ging er met grote vrees op af omdat het er veel waren. Naarmate hij dichterbij kwam, kwamen zij ook dichterbij hem. Toen ze vlakbij hem waren zei hij tegen hen: 'Judas Thomas, de apostel van Jezus de Messias zegt: 'Laat vier van jullie naar mij toekomen omdat ik ze nodig heb.''' Toen zij hoorden wat hij zei, renden alle ezels snel naar hem toe en toen ze bij hem stonden bogen zij, op aangeven van de Heer, zich voor hem neer.

Judas Thomas, de apostel van onze Heer verhef zijn stem in aanbidding en zei: 'Glorieus bent U, Waarachtige God en Heer van alle wezens, want met geheel Uw wil heeft U gewild om al Uw werken te maken en al Uw schepsels te voltooien om hen te brengen tot verwezenlijking van hun aard en hen te vervullen met diep ontzag voor U, zodat zij zich onderwerpen aan Uw gezag. Uw Wil heeft het pad gevolgd vanuit verborgenheid het openbaar in, Hij gaf om iedere ziel die U gemaakt heeft en is verkondigd door alle profeten, door alle visioenen, geluiden en stemmen, maar Israël gehoorzaamde niet omdat zij vasthielden aan het kwaad. En U, omdat U Heer over alles bent, heeft zorg voor de schepselen, zodat U Uw genade over ons uitspreidt in Hem die door Uw wil gekomen is en het lichaam heeft aangetrokken, Uw Schepsel dat U wilde en gevormd heeft volgens Uw glorieuze wijsheid. Hem die U in het verborgene aangewezen heeft en gegrondvest in Uw openbaring. Aan Hem heeft U de naam Zoon gegeven, Hij die Uw Wil was, de Kracht van Uw denken. Daarom bent u met verschillende namen de Vader, de Zoon en de Geest, vanwege het bestuur van Uw schepselen, als voedsel voor alle

soorten, en U bent één in glorie, kracht en wil. U bent te onderscheiden zonder dat U van elkaar gescheiden bent en ondanks verscheidenheid één. Alles bestaat in U en is onderworpen aan U, want alles is van U. Ik vertrouw op U Heer, en door Uw gebod heeft U deze verstandeloze dieren onderworpen, dat U Uw dienstbare macht over ons en hen laat zien, omdat dat nodig is, en Uw Naam in ons verheerlijkt zal worden en in de dieren die niet kunnen praten.'

Nadat hij dit gezegd had, zei hij tegen de wilde ezels: 'Vrede zij met jullie omdat jullie het Woord gehoorzaam hebben, de Heerser over allen. Laat vier van jullie naar voren komen en het juk aandoen in plaats van deze dieren die stil staan en niet in staat zijn om verder te lopen.' Al de wilde ezels drongen zich op, om met elkaar uit te maken wie het juk zou mogen dragen. Sommige van hen waren sterker dan hun soortgenoten, dezen kregen het juk om. De overige van hen gingen vooruit en achter de apostel aan. Nadat zij een stukje verder waren, zei hij tegen hen: 'U inwoners van de woestijn spreek ik toe, blijf achter en ga naar jullie weide. Want als ik de mogelijkheid voor jullie allemaal zou hebben, dan zouden jullie allemaal mee mogen komen. Ga nu terug naar de plaats waar jullie vandaan komen.' En de wilde ezels gingen rustig weg totdat ze uit het zicht verdwenen waren.

De apostel zat samen met de generaal en de koetsier (in de wagen) terwijl de wilde ezels stil en rustig en stap voor stap voortgingen, zodat de apostel van God niet door elkaar geschud zou worden. Toen zij bij de poort van de stad aankwamen, verdwenen zij (de ezels) en gingen voor de binnenplaats van de generaal staan. De generaal stond verbaasd en zei: 'Ik ben niet in staat om te zeggen en uit te leggen wat hier gebeurt, maar laat er nog een wonder zijn, dan zal ik daarover vertellen.' De hele stad verzamelde zich omdat zij de wilde ezels zagen die met een juk aan de wagen vastgezet hadden en zij gehoord hadden dat de apostel aangekomen was. De apostel zei tegen de generaal: 'Waar woont u? En waar wilt u ons onderbrengen?' De generaal zei tegen hem: 'U weet dat u voor de deur van uw dienaar staat en deze (dieren) die op uw bevel met u meegekomen zijn, weten het nog beter dan ik.' Nadat de generaal dit gezegd had sprong hij van de wagen af.

De apostel vervolgde met te zeggen: 'Jezus, Wiens bestaan in dit land wordt ontkend. Jezus waarvan het getuigenis voor deze stad onbekend is. Jezus een vreemdeling voor deze mensen. Jezus Die Uw apostel naar elk land vooruit stuurt en elke stad, Die verheerlijkt wordt in hem en door hem bekend gemaakt wordt aan iedereen die dit waardig is. Jezus Die het lichaam heeft aangedaan en mens geworden is, Die aan ieder van ons verschenen is, zodat wij Uw liefde niet verlaten. Onze Heer Die Uzelf voor ons gegeven heeft en ons gekocht heeft met Uw bloed en ons voor Uzelf verworven heeft. Een bezit dat duur betaald is. Want wat bezitten wij dat wij Hem geven kunnen voor Zijn leven? Want Hij gaf Zijn leven voor ons. Er is niets dat ons toebehoort, ook vraagt U ons niets, behalve dat wij aan Hem zouden vragen en leven.'

Nadat hij dit gezegd had, waren er velen die van alle kanten kwamen om de apostel van de nieuwe God die daarheen gekomen was te zien. Judas zei: 'Waarom staan wij hier onze tijd te verdoen? Jezus wat wilt U? Het is hoog tijd om te doen wat nodig is.' Hierop werden de demonen nijdig op de vrouw en haar dochter en de dienaren van de generaal dachten niet dat ze het zouden redden, want zij stonden hen niet toe om ook maar iets te nemen, maar dwongen hen om voortdurend in bed te blijven, zonder dat zij iemand herkenden, tot op de dag dat de apostel aankwam.

(H) Judas geconfronteerd met de demonen

De apostel zei tegen een van de wilde ezels die onder het juk aan de rechterkant stond: 'Ga de binnenplaats op en gebied de demonen door te zeggen: 'Judas de apostel, de discipel van Jezus de Messias zegt, kom naar buiten, want omwille van u ben ik uitgezonden en tegen uw soortgenoten, om u naar uw eigen plaats weg te sturen, voordat de tijd van uw einde komt en u afdaalt in uw put.'

De wilde ezels gingen naar binnen, samen met een menigte mensen, en zei: 'Tot u spreek ik, vijanden van de mensheid, tot u die uw ogen voor het licht sluit zodat u niets ziet spreek ik, nakomelingen van de Gehenna en Abbadon, kinderen van hem die tot op vandaag nooit gedwongen is om zijn mond te houden, van hem die nieuwe dienaren van het kwaad, die bij zijn aard passen, voortbrengt. Ik spreek tot u bijdehante ellendelingen die vergaan zullen door uw eigen toedoen. Wat ik zeggen moet over uw einde weet ik niet, wat ik vertellen moet kan ik niet over mijn lippen krijgen, want deze zaken zijn te ingrijpend om aan te horen en hebben geen grenzen. Want hoe groot uw lichamen ook mogen zijn, zij zijn te klein voor de vergelding die u zult ondergaan. Ik spreek tot u demon en tot uw zoon die u vergezeld, want nu ben ik gestuurd om tegen u op te treden. Waarom ga ik maar door om zo lang te spreken over uw aard? Want u kent haar beter dan ik en bent onbeschaamd. Maar nu zegt Judas, de discipel van Jezus de Messias die hierheen gestuurd is met genade en barmhartigheid: 'Kom naar buiten voor deze menigte die, voorwaar, hier staat en vertel mij van welk slag u bent.'

Op dat moment kwamen de vrouw en de dochter naar buiten. Zij zagen er uit alsof zij de dood zelf waren, te schande gemaakt en vernederd. Toen de apostel hen zag was hij erg bedroefd over hen en zei: 'U bent volkomen uitgeleefd, daarom bent u nog nauwelijks bij bewustzijn. Maar in de Naam van Jezus de Messias, ga uit van hen en ga naast hen staan.' Nadat de apostel dit gezegd had, vielen de vrouwen op de grond en stierven (voor de ogen van iedereen), want zij ademden niet meer en ook maakten zij geen enkel geluid. De demon schreeuwde met luide stem en zei: 'Daar bent u weer wreker van onze soort! Daar komt u weer, vernietiger van ons ras! U bent hier weer heen gekomen om onze voetstappen uit te wissen! En ik zie wel dat u ons niet op aarde wilt laten blijven, maar op dit moment bent u niet in staat om ons dat aan te doen.'

Judas had direct door dat hij te maken had met de demon die hij uit de (jonge) vrouw gedreven had, deze zei: 'Ik smeeek u, laat mij vrij en ik zal overal heengaan waar u mij stuurt om daar te verblijven. Ik zal uw bevelen opvolgen en niet bang zijn voor degene die mijn baas is. Want omdat u gekomen bent (om goed te doen), evenzo ben ik gekomen om te vernietigen. En net als u bestraft wordt wanneer u de wil van Hem Die u gezonden heeft niet vervuld, geldt dit ook als ik de wil niet doe van degene die mij gezonden heeft, en voor de tijd ga naar waar ik thuis hoor. En zoals uw Heer u helpt bij wat u doet, zo ondersteunt mijn vader mij ook in de dingen die ik doe. En net als Hij vaten voor u klaarmaakt die het waardig zijn voor Hem om in te wonen, zo maakt hij mij ook bekend welke vaten hem gehoorzamen, zodat ik zijn wil in hen vervul. Net als Hij zorgt en voorziet in uw nood en die van degenen die u gehoorzamen, precies zo pijnigt hij mij en degenen in wie ik woon. Net als Hij u de beloning voor uw werk geeft, dat is dus het eeuwige leven, zo vergeldt hij mij ook mijn daden, wat eeuwig verderf betekent. Net als u zich verheugt in uw gebeden en uw goede werken en in het breken van het brood en in het zingen van aanbiddingsliederen,

psalmen en lofzangen, zo verheug ik mij ook in moord en overspel, in slachtoffers en plengoffers van wijn op de altaren. Net als u mensen keert naar het eeuwige leven, evenzo keer ik mensen naar mij toe, naar het eeuwige verderf en de martelingen. U ontvangt uw beloning en ik de mijne.'

Nadat de demon dit gezegd had, zei de apostel: 'Jezus zegt via mij tegen u en uw zoon dat u niet langer zult wonen in een mens, maar moet vertrekken en rondzwerfen zonder onder de gehele mensheid ook maar één woning te vinden.' De demonen zeiden tegen hem: 'Zie, wij gaan zoals u het ons geboden heeft. Maar wat wilt u doen met degenen die voor u verborgen zijn en zich verheugen in hun vaten, meer nog daarin dan in u. Degenen die door velen aanbeden worden en hun wil volbrengen, offers aan hen brengend en wijn als plengoffer uitgietend, die maar doorgaan met offers brengen?' De apostel zei: 'Ook zij zullen op het einde vergaan, samen met hun aanbidders.' Hierna werd van de demonen niets meer vernomen, maar de vrouwen lagen daar alsof ze dood waren, zonder een woord te zeggen. De wilde ezels stonden naast elkaar en bewogen zich onderling niet. Maar degene die het gegeven was om te spreken door de kracht van onze Heer, ging voor zijn verwanten staan.

(G) De ezel vermaant Judas om door te gaan

Toen de menigte stil geworden was en hem aankeek om te zien wat de apostel zou gaan doen, keek de wilde ezel naar iedereen en zei tegen Judas: 'Waarom staat u daar en doet niets, apostel van de Allerhoogste?' Want zie, de Trooster staat naast u en kijkt tot u Hem iets vraagt wat Hij u zou kunnen geven. Waar wacht u nog op goede apostel? Want zie, uw Meester wil grote dingen door u laten zien. Waarom staat u daar, prediker van de Verborgene? Want zie, uw Meester wil zijn verborgen natuur door u laten zien aan hen die Hem waardig zijn om deze dingen te mogen horen. Waarom bent u stil, u die wonderen werkt in de Naam van uw Heer? Want zie, uw Heer staat naast u en bemoedigt u. Vrees niet, want Hij zal u niet verlaten en Zijn Goddelijkheid zal uw mens-zijn (de ziel die u vanaf uw geboorte toebehoort (Wright)) niet bedroeven. Begin dus met het spreken met Hem, dan zal Hij u antwoorden, zoals Hij dat altijd gewoon is. Waarom staat u zo verbaasd over Zijn veelvoudige daden? Want het zijn maar eenvoudige dingen die Hij door u heeft laten zien, en als u zou vertellen over het aantal van Zijn gaven, dan zou u niet in staat zijn om aan het einde ervan te komen. Waarom staat u versteld over de lichamelijke genezingen door Hem, die eindigen in ontbinding, terwijl u zich de genezing van Zijn eigendommen herinnerd die hun einde niet in ontbinding vinden? Waarom piekert u over dit tijdelijke leven wanneer, voorwaar, u iedere dag het eeuwige leven kunt overdenken? Maar aan u, menigte die hier staat om hen die hier liggen te zien opstaan, zeg ik: 'Geloof in de leraar van gerechtigheid en geloof in de boodschapper van waarheid. Geloof in de openbaarder van geheimen, geloof in het toonbeeld van leven. Geloof in de apostel van de beproefde Zoon, Jezus de Messias, Die geboren is zodat de geboren kunnen leven door Zijn geboorte. Hij werd opgevoed zodat de volmaakte opvoeding in Hem zichtbaar zou worden. Hij ging naar school zodat door Hem de volmaakte wijsheid getoond zou worden. Hij onderwees Zijn leraar omdat Hij de Leraar van wijsheid was en de Meester van de wijzen. Hij ging naar de tempel en bracht een offer om te laten zien dat alle offers geheiligd worden in Hem. Dit is Zijn apostel, dit is de apostel van waarheid, dit is de dader van de wil van Hem die hem gezondend heeft.'

(P) Over de valse volgelingen van Jezus in de eindtijd

'Maar er komt een tijd dat er valse profeten zullen komen, leugenachtige profeten, waarvan het einde in overeenstemming zal zijn met hun werken. Zij zullen tegen u zeggen: 'Pas op voor de zonden,' terwijl zij zelf altijd zondigen. Zij dragen de kleren van lammetjes terwijl zij van binnen verscheurende wolven zijn. Zij nemen niet één wettige echtgenote, maar met hun woorden en daden schenden zij vele vrouwen. Zij krijgen geen kinderen, maar zullen vele kinderen bederven en er de prijs voor betalen. Zij zijn bezorgd over het geluk van anderen en blij als zij in problemen verkeren. Wat zij bezitten is niet genoeg voor hen, maar zij verlangen dat alle dingen hen ten dienste staan, zij zullen erover opscheppen en gedacht worden leerlingen van de Messias te zijn. Zij spreken over het ene, maar in hun hart is het andere. Zij prediken dat u slechte dingen moet schuwen, maar zelf doen zij niets goed. Overspel, diefstal, verdrukking en hebzucht vinden zij verfoeilijk, maar in het verborgene van henzelf worden al deze zaken gedaan, terwijl zij leren dat een mens ze niet moet doen.'

(H) Gebed van een bemoedigde Judas

Terwijl hij dit sprak keken alle wilde ezels naar hem. En toen hij zweeg zei Judas: 'Wat moet ik van Uw dienaar denken, Jezus? Hoe ik U zou moeten noemen weet ik niet. O Zachtmoedige, Rustige en Stille spreker! Kijker in het hart, Doorzoeker van de gedachten! Glorie aan U Genadige! Glorie aan U het Levende Woord! Glorie aan U Verborgene die vele verschijningsvormen kent! Glorie voor Uw erbarmen dat overvloedig tot ons komt. Glorie voor Uw genade die over ons komt! Glorie voor Uw grootheid die voor ons klein geworden is! Glorie voor Uw verhoging die voor ons vernederd is! Glorie voor Uw kracht die zwak voor ons geworden is! Glorie voor Uw Godheid die menselijkheid aangedaan heeft! Glorie voor Uw mens-zijn dat voor ons vernieuwd is, dat voor ons gestorven is om ons leven te geven! Glorie voor Uw opstanding uit het graf, zodat wij een opstanding en een oprichting zullen kennen! Glorie voor Uw opstijging naar de hemel, waardoor U voor ons de weg naar boven gebaad heeft! U heeft ons beloofd en gezworen dat wij aan de rechter en linkerkant zullen zitten en rechters met U zouden moeten zijn. U bent het Woord uit de hemel, U bent het verborgen Licht van het verstand, de Bedenker van de weg van de waarheid, de Verdrijver van de duisternis en de Vernietiger van vergissingen.'

(H) De bevrijding van de vrouwen

Toen de apostel deze dingen gezegd had ging hij bij de vrouwen staan die daar lagen en zei: 'Mijn Heer en mijn God, Jezus de Messias, ik twijfel niet aan U, maar ik roep U aan, want U helpt, ondersteunt en bemoedigt ons altijd. U bent de Schenker van vrijheid van meningsuiting en de vreugde van Uw dienaar en apostel. Genees deze (vrouwen) en laat hen opstaan, maak hen weer zoals zij waren voordat zij door de demonen geslagen werden.' Nadat hij dit gezegd had, draaiden de vrouwen zich om en zaten ze gezond weer rechtop. Judas gaf de generaal opdracht dat zijn dienaren hen mee naar binnen moesten nemen en hen voedsel moesten geven, want zij hadden vele dagen niet gegeten. Nadat zij hen mee naar binnen genomen hadden, zei hij tegen de wilde ezels: 'Volg mij.' Zij gingen hem achterna totdat hij ze buiten de poort gebracht had. Nadat ze buiten stonden zei hij tegen hen: 'Ga terug naar jullie weide in vrede.' En de wilde ezels liepen rustig weg, terwijl de apostel naar hen bleef kijken

zodat niemand de mogelijkheid had om hen iets aan te doen, totdat ze ver weg en uit zijn zicht verdwenen waren.

(H) Prediking van Judas over het oordeel van God en een zuiver, beheerst en nederig leven

Judas liep terug nadat hij hen uitgeleide gedaan had en ging naar het huis van de generaal, een grote menigte volgde hem. Een bepaalde (vrouw) die familie van de koning was, zij heette Mygdonia, was gekomen om de nieuwe God die gepredikt werd te zien, samen met de nieuwe god die naar hun land toegekomen was. Zij zat in een draagstoel die door haar dienaren gedragen werd. Vanwege de grote drukte, was het voor hen niet mogelijk om haar dichtbij hem te brengen. Dit bericht gaf zij door aan haar man, waarop hij soldaten stuurde die haar vooruit gingen en de mensen opzij duwden. De apostel die dit zag zei tegen hen: 'Waarom mishandelen jullie deze (mensen) die gekomen zijn om het woord te horen? Waarom dringt u zo aan dat zij door moeten lopen zodat uzelf mij bereikt omdat u veraf staat? Want onze Heer zei tegen de menigte die naar hem toekwam: 'U heeft oren die niet luisteren en ogen die niet (door)zien.' En: 'Kom naar mij, iedereen die vermoeid is van het dragen van lasten, dan zal ik u rust geven.'

Hij keek naar de mannen en zei: 'U dragers valt de zegening ten deel die (destijds) over deze (omstanders) uitgesproken is, want u draagt een zware last en zij stuurt u op commando. Hoewel God u als mens gemaakt heeft, laten mensen u, alsof u dieren bent, zware lasten dragen. En zij die door u gedragen worden, koesteren de gedachte dat jullie geen mensen zijn zoals zij en weten niet dat alle mensen voor God gelijk zijn. Of zij nu slaaf zijn of vrij, het oordeel van God dat over alle zielen op aarde zal komen is rechtvaardig. Niemand zal eraan ontkomen, geen slaaf of vrije, geen rijke of arme. Zij die bezit hebben zullen daar geen enkel voordeel uit halen en zij die niets hebben zullen door hun armoede niet van dit oordeel verschoond blijven. Want ons is niet opgedragen om iets te doen waartoe wij niet in staat zijn, of om zware lasten op ons te nemen, of om gebouwen op te richten die timmerlui vanuit hun wijsheid voor zichzelf bouwen, of de kunst van het steenhouwen te beoefenen, de vaardigheid van steenhouwers, maar iets waartoe wij wel in staat zijn. Houd u verre van overspel wat bovenaan alle kwaadaardigheden staat. Ook van moord waardoor de vloek over Kaïn gekomen is. Van diefstal dat Judas Iscariot de strop opleverde, en van gulzigheid die Esau zijn eerstgeboorterecht deed verliezen. Van hebzucht waaraan iemand zich onderwerpt die niet langer nadenkt over wat hij doet. Van opschepperij en vernietigende laster. Van slechte daden en schandelijke daden, van hatelijke gemeenschap en onreine verbindingen waar eeuwige veroordeling in verborgen ligt. Dit is wat mensen met opgeheven hoofd gewelddadig neergeveld heeft en hen in de diepste diepte geworpen heeft. Wat hen onder zijn macht gebracht heeft zodat zij niet langer inzien wat ze doen en hun daden voor hen verborgen blijven.'

'Maar luister goed naar mij en gedraag uzelf zuiver, hetgeen God boven alle goede dingen verkiest. En met geduld, want dat maakt ons de gemeenschap met God duidelijk en geeft eeuwig leven. Gedraag uzelf ook nederig want dat weegt zwaar, is zwaar en weegt zwaarder (dan het andere), het verwerft de kroon. En met zachtmoedigheid, het helpen van de armen en het voorzien in de noden van de behoeftigen. Maar het past u vooral om uzelf zuiver te gedragen, want God kiest dit boven alles en laat ons binnegaan in het eeuwige leven, want het is het hoofd van alle bekwaamheden en daardoor komen alle goede werken tot stand. Want hij die niet

gezuiverd is, is niet in staat om ook maar iets goed te doen, want alle bekwaamheden volgen uit zuiverheid. Want zuiverheid wordt door God gezien en vernietigd het kwaad. Zuiverheid verheugt God, daarom komt het ook uit Hem voort. Zuiverheid is de atleet die niet overwonnen kan worden. Zuiverheid is de waarheid die niet terugdeinst. Zuiverheid is de toren die niet valt. Zuiverheid maakt u voor God waardig om een vertrouwde dienstmaagd te zijn. Zuiverheid is schoonheid wanneer zij in velen gevonden wordt. Zuiverheid vernietigt vergankelijkheid. Zuiverheid is de boodschapper van eenheid, dat de het nieuws van vrede brengt. Beheersing bevestigt hem die haar verwerft, zonder dagelijkse zorgen. Beheersing zorgt nergens voor behalve voor hoe zij de Heer blij kan maken. Beheersing houdt vast aan hoop en verwacht bevrijding. Beheersing is altijd rustig omdat zij niets doet dat uit den boze is. Beheersing zoekt een rustig leven en is een vreugde voor iedereen die haar verwerft en verheft degenen die dichtbij haar zijn.'

'Nederigheid heeft de dood onderworpen en hem onder haar macht gebracht. Nederigheid heeft vijandschap overwonnen. Nederigheid is het zachte juk en vermoeid degenen die het dragen niet. Nederigheid vreesd niets want zij is tegen niemand onbeleefd. Nederigheid is eenheid en vrede, vreugde en rust. Verwerf zuiverheid en maak geduld u eigen, streef naar nederigheid, want deze drie wezenlijke vaardigheden typificeren de Messias Die ik predik. Want zuiverheid is Gods tempel en iedereen die haar bewaakt, bewaakt Zijn tempel en de Messias woont in hem. Beheersing is de rust van God, want onze Heer vastte veertig dagen en veertig nachten en at niets en de Messias woont in degene die haar in acht neemt. Nederigheid is een machtige kracht, want onze Heer zei tegen Simon de apostel: 'Stop uw zwaard terug, als ik kracht van mijn Vader wil vragen, dan zal Hij mij meer dan twaalf legioenen engelen sturen.'

Hoofdstuk 8.

(H) Bekering van Mygdonia, de vrouw van Karish

Terwijl Judas al deze dingen sprak, luisterde de menigte opeengedrongen en verdrongen zij elkaar. De vrouw van Karish, die familie van koning Mazdai was, sprong op, verliet de draagstoel en boog zich aan de voeten van de apostel op de grond neer. Zij smeekte en vroeg hem: 'Ik smeed u apostel van de nieuwe God die naar een droge plaats waar mensen wonen gekomen bent, want wij leven in een woestijn omdat wij leven zoals dieren die niet kunnen spreken en nu, zie, wij worden door uw handen getemd. Keer ook naar mij en bid voor mij, dat ook ik genade van de God die u predikt mag ontvangen en dat ik een dienstmaagd van Hem worden mag, dat ook ik met u verenigd mag worden in gebed en hoop en dankzegging, dat ik ook een heilige tempel kan worden en Hij in mij kan wonen.'

De apostel zei: 'Ik bid en smeed van u, mijn broers in onze Heer en mijn zusters in de Messias, dat het woord van de Messias in u allen wonen mag en thuis zal zijn, omdat u de macht over uw eigen ziel gegeven is.' Toen begon hij met het zeggen tegen de vrouw: 'Mygdonia, sta op van de grond en denk aan uzelf. Wees niet bezorgd over uw sieraden die vergaan, of over de schoonheid van uw uiterlijk dat vervalt, of over uw jurk, of over de naam en waardigheid in deze wereld die voorbij gaat. Verlaag uzelf niet tot deze verontreinigende gemeenschap zodat u beroofd bent van de ware gemeenschap. Want sieraden vergaan en schoonheid wordt oud en lelijk, kleren verteren en macht gaat voorbij

(samen) met de straf, passend bij hoe ieder mens daarmee omgegaan is. Het huwelijk gaat voorbij met veel verachting. Alleen Jezus blijft en zij die op Hem hopen, (bij Hem) schuilen en zichzelf aan Hem overgeven.' Nadat hij dit gezegd had zei hij tegen de vrouw: 'Ga in vrede en moge de Heer u Zijn goddelijke geheimen waardig achten.' Zij zei tegen hem: 'Ik ben bang om te gaan, dat u mij zou verlaten en naar een andere plaats vertrekken.' De apostel zei tegen haar: 'Jezus zal u niet verlaten, want Hij is genadig.' Zij boog zich neer en wierp zich languit op de grond voor hem, omdat zij dacht dat hij Jezus was en zij ging vol vreugde naar huis.

(H) Het conflict tussen Karish en Mygdonia

Karish nu, het familielid van koning Mazdai, had zijn bad genomen en ging dineren, toen vroeg hij naar zijn vrouw, waar zij was, omdat zij niet uit haar kamer gekomen was om hem te ontmoeten. Haar dienstmeiden zeiden tegen hem: 'Zij wil niet (komen).' Toen ging hij haar kamer binnen en zag dat zij op bed lag met haar gezicht gesluierd. Hij kustte haar en zei tegen haar: 'Waarom bent u vandaag verdrietig en zorgelijk?' Zij zei tegen hem: 'Ik ben erg moe.' Hij zei tegen haar: 'Waarom heeft u, als vrije vrouw, uw positie geen eer aangedaan door thuis te blijven en niet weg te gaan om ijdele woorden te horen en tovenarij te zien? Maar sta op, kom naar buiten en eet met mij, want zonder u kan ik niet eten.' Mygdonia zei tegen hem: 'Vandaag excuseer ik mij voor het diner met u en van het slapen met u, want ik ben erg gespannen.'

Toen Karish hoorde dat Mygdonia dat tegen hem zei, wilde hij niet vertrekken (uit de kamer) om te slapen of te eten, maar hij gaf zijn dienaren opdracht om zijn eten te brengen zodat hij het in haar aanwezigheid op kon eten. Toen zij het binnen brachten en het hem voorzetten, vroeg hij haar mee te eten, maar zij weigerde en omdat zij niet wilde eten, at hij alleen. Karish zei tegen haar: 'Vanwege u heb ik mijzelf voor mijn Heer koning Mazdai geëxcuseerd om daar te blijven eten en dan kiest u ervoor om niet met mij te eten!' Mygdonia zei tegen hem: 'Omdat ik geen zin heb.' Hij stond op om naar bed te gaan en te slapen zoals hij dat gewoon was en zij zei tegen hem: 'Heb ik u niet gezegd dat ik vandaag geëxcuseerd moet worden en dat ik alleen wil slapen?'

Nadat hij dit gehoord had, vertrok hij en ging in een ander bed slapen. Toen hij plotseling uit zijn slaap wakker werd zei hij tegen haar: 'Mijn vrouw en zus Mygdonia, luister naar de droom die ik vannacht gedroomd heb. Ik zag mijzelf aanliggen in nabijheid van mijn heer koning Mazdai en een tafel was voor ons gedekt. Toen zag ik een arend uit de hemel neerdalen die voor mijn ogen en voor de ogen van koning Mazdai een paar patrijzen wegnam. Hij nam ze mee naar zijn nest waar hij ze achterliet, waarna hij terug kwam en boven ons zweefde. Koning Mazdai vroeg hen om hem een boog te brengen. De arend kwam er weer aan en nam opnieuw voor onze ogen een duif en een tortelduif mee. Toen schoot koning Mazdai een pijl naar hem toe die hem volledig doorboorde maar hem geen schade toebrengt, maar hij vloog weer op naar zijn nest. Ik begon mij te ergeren en werd geïrriteerd vanwege de patrijzen die ik geproefd had en waarvan hij het mij niet toestond om er nog meer van te smullen, want zie, het water liep mij door de mond.' Mygdonia zei tegen hem: 'U heeft een goede droom gehad, want elke dag eet u patrijzen, maar misschien heeft die arend nog nooit een patrijs geproefd.'

Vroeg in de morgen stond Karish, die familie van koning Mazdai was, op en kleepte hij zich aan. Hij deed zijn linkerschoen aan zijn rechervoet en zei tegen Mygdonia:

'Wat doe ik nu? Dat komt door de droom en wat gebeurd is!' Mygdonia zei tegen hem: 'Ook dit betekent geen ongeluk, maar geluk, want uit iets ongelukkigs komt iets goeds voort.' Hij waste zijn handen en vertrok om koning Mazdai te begroeten.

Maar ook Mygdonia, de vrouw van Karish stond vroeg op en vertrok om Judas de apostel te begroeten. Zij trof hem aan terwijl hij zat te praten met de generaal en een grote menigte. Hij zei tegen hen: 'Mijn kinderen, de vrouw die de Heer gisteren in haar hart en ziel ontvangen heeft, van wie is zij de vrouw?' De generaal zei tegen hem: 'Zij is de vrouw van Karish die familie van koning Mazdai is. Haar man is een hard iemand en alles wat hij van de koning vraagt ontvangt hij van hem. Hij zal niet toestaan dat zij doorgaat met wat zij beloofd heeft, want hij scheidt erg over haar op bij de koning en heeft verteld dat er niemand is zoals zij. Ook zij houdt veel van hem en deze dingen die u hen verteld zijn hen vreemd.' Judas zei: 'Als onze Heer werkelijk in haar ziel is opgestaan en zij het zaad dat in haar gezaaid is ontvangen heeft, dan zal zij geen waarde schenken aan dit leven, of bang zijn voor de dood, of zal Karish nog in staat zijn om haar iets aan te doen, of haar te laten lijden, omdat Degene die zij in haar ziel aangenomen heeft groter is dan hij, als zij (Hem) definitief ontvangen heeft, met volmaakte liefde.'

Toen Mygdonia dit hoorde zei ze tegen Judas: 'Welzeker mijnheer, door uw gebed heb ik het levende zaad van het Woord ontvangen en vruchten die bij het zaad horen zal ik teruggeven aan mijn Heer Jezus.' Judas zei: 'Deze zielen van ons die U toebehoren, prijs U (daarvoor) onze Heer. Deze geesten van ons, die Uw werkelijke bezit zijn, prijs U (daarvoor) mijn Heer. Deze lichamen van ons, die U gemaakt heeft, waardig om de woonplaats te zijn van Uw Geest die voor eeuwig geprezen moet worden, prijs U (daarvoor) mijn Heer.' De apostel vervolgde voor iedereen die aanwezig was: 'Gezegend zijn de zuiveren wiens zielen hen nooit veroordelen, want zij hebben ze gewonnen en twijfelen niet over zichzelf. Gezegend zijn de geesten van de zuiveren die de kroon gewonnen hebben en de wedstrijd verlaten om (de trap te bestijgen om) de prijs overhandigd te krijgen. Gezegend zijn de lichamen van de zuiveren, die het waard zijn om schone tempels te zijn waarin de Messias wonen zal. Gezegend bent u zuiveren, want voor u is het toegestaan om te vragen en te ontvangen. Gezegend bent u zuiveren want u wordt rechters genoemd. Gezegend bent u zuiveren, want aan u is het toegestaan om zonden te vergeven. Gezegend bent u zuiveren, want u heeft wat u ontvangen heeft niet vernietigd, maar u neemt het met u mee omhoog, met grote vreugde. Gezegend bent u zachtmoedigen want God heeft u waardig gekeurd om het koninkrijk te ontvangen. Gezegend bent u zachtmoedigen want u bent het die het kwaad overwonnen heeft. Gezegend bent u zachtmoedigen, want u bent kinderen van het licht. Gezegd bent u zachtmoedigen want u zult het gezicht van de Heer zien. Gezegd bent u die zich beheerst, want u zult verzadigd raken en zich verheugen in de geestelijke dingen die niet voorbij gaan en niet verteren en te eten krijgen van wat geen honger veroorzaakt. Gezegend bent u die zich beheerst, want u bent van de zonde verlost.'

Nadat de apostel dit gezegd had, terwijl heel de menigte aan zijn lippen hing, was Mygdonia, de vrouw van Karish de vriend van koning Mazdai, krachtig gesterkt in zuiverheid en beheersing en alle zachtmoedigheid.

Terwijl zij zich de hele dag vertroostten met lofprijzing en de heerlijkheid van de Heer, kwam Karish terug voor het avondeten en hij merkte dat zijn vrouw niet thuis was. Al zijn

dienaren vroeg hij wat er met haar aan de hand was, hij zei: 'Waarom is uw meesteres weg?' Een van hen zei tegen hem: 'Zij is naar een vreemde man gegaan waar ze nu is.' Toen hij dit van zijn dienaar hoorde, was hij kwaad op zijn andere dienaren dat zij hem niet geïnformeerd hadden over wat er gebeurd was. Hij ging weg om een bad te nemen en kwam weer terug terwijl het nog licht was. Hij ging zitten wachten op Mygdonia totdat zij terug zou komen. Toen het avond geworden was kwam zij. Hij ging naar haar toe en zei tegen haar: 'Waar bent u de hele tijd geweest?' En zij zei tegen hem: 'Ik ben naar het huis van de dokter geweest.' Hij zei: 'Is die vreemde goochelaar een dokter?' Zij zei tegen hem: 'Ja, hij is de dokter en hij is anders dan alle doctoren. Want alle doctoren genezen het lichaam dat zal vergaan, maar deze dokter geneest de lichamen samen met de zielen die nooit zullen vergaan.' Toen Karīsh, de familie van koning Mazdai, dit hoorde, werd hij van binnen kwaad op Mygdonia en de vreemdeling, maar hij zei er niets over tegen haar, want hij was bang voor haar omdat zij veel meer rijkdom en verstand had dan hij. Hij ging de eetkamer binnen en ging zitten om te gaan eten. Zij ging opnieuw haar voorkamer binnen. Hij gebood zijn dienaren om haar te roepen om naar buiten te komen en met hem te eten, maar zij wilde dit niet.

En toen hij hoorde dat zij niet uit haar kamer wilde komen, ging hij naar binnen en zei tegen haar: 'Waarom wilt u niet met mij dineren en wellicht ook niet slapen zoals u dat gewend bent? Ik ben ontzettend bang, vooral omdat ik gehoord heb dat deze tovenaar en bedrieger het ontzettend belangrijk vindt dat een man niet bij zijn vrouw moet zijn, een zaak die natuurlijk is en die de goden ook tevreden stelt, dat neemt hij ons af.'

Toen Karīsh dit tegen haar gezegd had, bleef Mygdonia stil en hij zei opnieuw tegen haar: 'Mijn zuster en dame en liefste en vrouw Mygdonia, laat u niet misleiden door loze en dwaze woorden of door magische kunsten waarvan ik gehoord heb dat hij die doet in de Naam van zijn God. Want vanaf de dag dat de wereld gemaakt is, is het nog nooit voorgekomen dat een man die gestorven is weer levend gemaakt is. Maar deze man, zoals ik hoor, doet het voordoen alsof de doden weer levend gemaakt worden. En over zijn niet eten en drinken, denk niet dat het vanwege rechtvaardigheid is dat hij niet eet of drinkt, maar omdat hij niets heeft. Want wat moet hij eten die niet eens brood voor vandaag heeft? En dat hij één kledingstuk draagt komt omdat hij geen ander heeft, en dat hij geen geld van iemand aanneemt komt omdat hij weet dat hij niet werkelijk ook maar iemand geneest.'

Toen Karīsh deze dingen tegen Mygdonia gezegd had, bleef zij zo stil als een steen en was aan het bidden en vragen wanneer het weer morgen mocht worden zodat zij de apostel van God weer kon zien. Hij liet haar achter en ging depressief zitten eten. En toen hij dacht om bij haar te gaan slapen zoals hij dat gewend was, was zij in gebed neergeknield, op het moment dat hij was weggegaan, en had gebeden: 'Mijn Heer en mijn God, Gever van mijn leven, de Messias, geef U mij kracht om de durf van Karīsh te overwinnen en geef mij dat ik de zuiverheid mag bewaren waarin U zich verheugd en waardoor ik het eeuwige leven zal vinden.' Nadat zij gebeden had sluisde zij haar gezicht en ging ze liggen.

Zodra Karīsh gegeten had, kwam hij, ging bij haar staan en deed zijn kleren uit. Zij merkte dat hij er was en zei tegen hem: 'Er is geen plaats voor u naast mij, omdat mijn Heer Jezus met Wie ik verenigd ben, beter is dan u en Hij is altijd bij mij.' Karīsh lachte en zei tegen haar: 'U maakt die

tovenaar echt bespottelijk en maakt hem belachelijk door te zeggen: 'Je kunt niet voor God leven tenzij je zuiver bent.' Nadat hij dit gezegd had, durfde hij het om naast haar te gaan liggen, maar zij kon het niet verdragen en riep diep gekwetst naar hem: 'Help! U nieuwe God die door een vreemdeling naar India gekomen bent! Help! Heer Jezus! Laat mij niet in de steek omdat ik mijn toevlucht bij U zoek, omdat ik gehoord heb dat U degenen zoekt die U niet kennen, zie nu zoek ik U en heb ik van U horen zeggen en in U geloofd. Kom mij te hulp en verlos mij van de onbeschaamdheid van Karīsh en laat zijn onzuiverheid niet over mij heersen, laat hem geen plaats naast mij innemen.' Zij stond op, bond zijn handen en vluchtte van hem weg. Zij greep het gordijn dat voor de deur van de kamer hing en wikkelde zichzelf erin. Zij verliet de kamer en ging naar haar verzorgster en sliep die nacht naast haar.

Maar Karīsh maakte zich die hele nacht zorgen, klapte in zijn handen en wilde de hele nacht naar koning Mazdai gaan om hem te vertellen over het geweld dat hem was aangedaan. Hij dacht erover na en zei hardop: 'Als ik ga vanuit de grote stress die ik ervaar, wie zal mij dan toestaan om bij koning Mazdai binnen te komen? Want ik weet dat, als het noodlot mij al niet getroffen heeft en mij vanuit mijn trots, hoogmoed en aanzien neergeslingerd heeft in verachting en vernedering en mij gescheiden heeft van mijn geliefde Mygdonia, ook ik niet naar buiten zou zijn gegaan als koning Mazdai op dit uur voor mijn deur stond om hem een antwoord te geven. Maar ik zal tot de morgen wachten en ik weet dat, wat ik ook tegen koning Mazdai zal zeggen, hij het mij zal toestaan. Ik zal hem over de tovenarij van de vreemdeling vertellen, hoe hij geweld gebruikt en de verhoogde neerstort in de afgrond. Want ik ben niet getergd omdat ik afgesloten ben van de gemeenschap met Mygdonia, maar ik heb medelijden met Mygdonia zelf, dat haar verhevenheid vernederd is en haar haar vrijheid ontnomen is, dat haar verheven geest nederig geworden is en dat een vrouw waarvan geen van haar dienaren haar ook maar met een slecht humeur heeft aangetroffen, naakt haar kamer verlaat. Ze is misschien wel de straat op gerend vanwege de toverkunsten van de vreemdeling, want ik weet niet waar zij naartoe gegaan is, want er is niets meer van haar vernomen.'

Nadat hij dit gezegd had begon hij te huilen en zeggen: 'Wee mij voor wat mij overkomen is, ik ben beroofd van mijn eigen vrouw! Wee mij voor uzelf, mijn liefste en geliefde die meer voor mij betekende dan mijn hele familie! Ik heb geen zoon of dochter van u waar ik tevreden mee zou kunnen zijn. Nog geen jaar zijn we samen en een (kwaad) oog heeft u al van mij weggenomen. Zou het dat de macht van de dood u van mij weggenomen had, dan zou ik mij gerekend hebben onder koningen, prinses en edelen. Maar niet deze buitenlandse man die wellicht een slaaf en vluchteling is voor zijn eigenaars en hier gekomen is vanwege mijn ongeluk! Ik zal nooit rust vinden en niet rusten totdat ik hem vernietigd heb, hem gemarteld heb en mijzelf op hem gewreekt heb. Vannacht zal ik niet voor koning Mazdai verschijnen. Maar als hij mij niet tevreden stelt en de vreemdeling niet martelt, dan zal ik hem ook vertellen over generaal Sifūr, dat hij veroorzaakt heeft wat nu kapot gemaakt is. Want zie, hij zit lekker thuis en velen lopen in en uit bij hem en hij leert hen de nieuwe leer van zuiverheid. Hij leert en zegt dat een man niet kan leven als hij zich niet afzondert van alles dat hem toebehoort en een geheelonthouder en een zwerfende bedelmonnik wordt zoals hijzelf, en zie hij wil metgezellen voor zichzelf maken.'

En terwijl Karīsh hierover aan het piekeren was, werd het ochtend. Hij stond vroeg op en deed zijn schoenen aan, maar hij deed ook rouwkleding aan en zijn gezicht stond bedrukt, hij was vreselijk verdrietig. Hij ging naar binnen om koning Mazdai te begroeten en toen koning Mazdai hem zag, zei hij tegen hem: 'Wat is er aan de hand dat u naar mij toegekomen bent in deze vreselijke toestand? Waarom kijkt u zo verdrietig en is uw uitstraling veranderd?' Karīsh zei tegen hem: 'Ik heb u iets nieuws te vertellen koning Mazdai, een nieuwe ramp die door Sifūr naar India gebracht is. Een Hebreeuwse goochelaar verblijft bij hem thuis en wijkt niet van zijn zijde. Velen gaan naar hem toe en hij onderwijst hen over de nieuwe God en geeft hen nieuwe wetten waarvan wij nooit gehoord hebben. Hij leert: 'U kunt geen kinderen worden van het eeuwige leven dat ik onderwijs tenzij u uzelf afhakt, een man van zijn vrouw, een vrouw van haar echtgenoot.' Nu is het gebeurd dat mijn arme en ongelukkige vrouw naar hem toegegaan is om hem te zien, zijn woorden gehoord heeft en erin geloofd heeft. Vannacht is zij opgestaan en bij mij vandaan gevlucht, zij die het niet kon verdragen dat ik ook maar een uur bij haar wegbleef en niet zonder mij kon bestaan. Geef opdracht om Sifūr op te pakken en de goochelaar die de valstrikken voor hem legt, martel hen en zo niet dan zullen al onze landgenoten door zijn woorden vernietigd worden.'

(H) Judas vanwege deze zaak voor koning Mazdai en gevangen gezet

Toen Mazdai deze dingen van zijn familielid Karīsh hoorde, zei hij tegen hem: 'Wees niet bedroefd of verdrietig. Ik zal opdracht geven om hem op te pakken en te martelen, dan zult u uw vrouw terugkrijgen. Want als ik anderen wreek die zichzelf niet kunnen wreken, dan zeker ook in uw geval.' Hij gaf opdracht dat zij de generaal Sifūr op moesten dragen om naar hem toe te komen. Zij gingen naar zijn huis en troffen hem aan terwijl hij aan de rechterhand van Judas de apostel van God zat. Mygdonia zat aan zijn voeten, samen met een grote menigte en zij waren naar hem aan het luisteren. Zij die gekomen waren om de generaal Sifūr op te pakken zeiden tegen hem: 'Zit u daar te luisteren naar ijdele woorden terwijl koning Mazdai vanuit zijn boosheid op zoek is om u te vernietigen vanwege deze tovenaars die u in uw huis heeft binnengelaten?' Toen de generaal Sifūr dit hoorde werd hij bedroefd, niet omdat de koning boos op hem was, maar dat de koning over hem gehoord had dat hij bekend was met Judas de apostel. Sifūr zei tegen Judas: 'Ik ben bedroefd omwille van u, want gisteren vertelde ik u dat dit de vrouw van Karīsh was, die familie is van koning Mazdai en dat hij niet toe zou staan om haar te laten doen wat zij beloofd heeft. Alles wat hij tegen de koning zegt staat hij hem toe.' Judas zei tegen Sifūr: 'Wees niet bang maar geloof in Jezus Die zowel voor u als voor mij pleit en voor iedereen die zijn toevlucht bij Hem zoekt en naar Zijn plaats van samenkomst toekomt.' Toen de generaal Sifūr dit hoorde, deed hij zijn bovenkleed aan en ging naar koning Mazdai.

Judas vroeg Mygdonia waarom haar echtgenoot kwaad op haar was en deze dingen tegen hen inbracht. Zij zei tegen hem: 'Omdat ik mijzelf niet overgegeven heb aan het verderf met hem. Want 's avonds wilde hij van mij dat ik voor hem zwichtte en mij onderwerpen aan hetgeen hij gewend is om te doen. Maar ook Hij aan wie ik mijzelf toevertrouwd heb heeft mij uit zijn handen gered. Naakt ben ik bij hem weggevlucht en heb bij mijn verzorgster geslapen en ik weet niet wat over hem gekomen is dat hij dit complot tegen u smeed.' De apostel zei tegen haar: 'Deze dingen doen ons geen kwaad mijn dochter, maar geloof in Jezus, dan zal Hij u weerhouden

van de lust van Karīsh. Hij zal u verlossen van verderf en wellust en Hij zal een gids voor u zijn op de gevaarlijke weg en een gids naar het koninkrijk van Hem en Zijn Vader. Hij zal u het eeuwige leven binnenleiden en u een koninkrijkheid geven die niet verdwijnt.'

Toen Sifūr voor koning Mazdai stond, vroeg Mazdai hem het volgende: 'Wat kunt u over hem vertellen, waar komt hij vandaan en wat onderwijst hij, de tovenaars die een samenzwering tegen mij opzet?' Sifūr zei tegen hem: 'Weet u wellicht niet, mijn heer, dat ik samen met al mijn vrienden grote zorgen had vanwege mijn vrouw, die zoals u weet door velen hooggewaarderd werd, en over mijn dochter waarmee vergeleken alles wat ik bezat niets voorstelt? Welk een ramp en welk een beproeving is hen overkomen! Wat zijn zij een bron van spot en vervloeking geworden in het hele land! Toen hoorde ik vertellen over deze man en ben naar hem toegegaan. Ik heb hem gevraagd en meegenomen en wij zijn hiernaartoe gekomen. Ik heb prachtige wonderen gezien terwijl ik met hem onderweg was en ook hier hebben velen gehoord wat de wilde ezel gezegd heeft en wat de demon over hem gezegd heeft. Hij heeft mijn vrouw en dochter genezen en zie, zij zijn gezond en hij heeft om geen beloning gevraagd behalve geloof en zuiverheid, zodat zij deelgenoot kunnen zijn van wat hij doet. Hij zegt: 'Vrees één God, de Heer van iedereen en Jezus de Messias Zijn Zoon, dan zult u voor eeuwig en altijd leven.' Hij eet niets behalve iedere avond brood met zout en hij drinkt water. Hij bidt veel en wat hij ook van God vraagt geeft Hij hem. Hij drukt ons ook op het hart dat zijn God heilig is en goed, vriendelijk en zachtmoedig en een gever van leven. Daarom komen degenen die in Hem geloven dichtbij door reinheid, zuiverheid en liefde.'

Toen koning Mazdai deze dingen hoorde van Sifūr, stuurde hij een aantal soldaten die erbij stonden naar het huis van de generaal Sifūr om Judas Thomas en degenen die bij hem waren op te pakken. Toen zij naar binnen gingen vonden zij hem zittend en een grote menigte onderwijzend, ook Mygdonia zat aan zijn voeten. Zij werden bang toen zij de grote mensenmenigte zagen die zich rondom hem had verzameld en zij gingen terug om het aan koning Mazdai te vertellen. (Zij zeiden:) 'Wij durfden niets tegen hem te zeggen omdat er een grote mensenmenigte bij hem was en ook Mygdonia aan zijn voeten naar zijn woorden zat te luisteren.' Toen Mazdai en Karīsh deze dingen hoorden, sprong Karīsh op van zijn plaats voor de koning Mazdai, nam een aantal soldaten mee en zei: 'Ik zal gaan om hem op te pakken, samen met Mygdonia die hij haar verstand ontnomen heeft.' Hij haastte zich naar het huis van de generaal Sifūr waar hij aankwam en Judas die onderwijs gaf al zitten aantrof. Toen hij naar binnen ging trof hij wel Judas aan maar Mygdonia zag hij daar niet, omdat zij naar huis was gegaan, want zij wist dat zij haar echtgenoot zouden vertellen dat zij daar was. Karīsh zei tegen Judas: 'Sta op ellendeling, vernietiger en vijand! Maar wat kan uw tovenarij mij aandoen? Want ik zal uw tovenarijen op uw eigen hoofd doen neerkomen!' Nadat hij dit gezegd had keek Judas naar hem op en zei tegen hem: 'Uw dreigementen zullen op uzelf neerkomen, want u kunt mij totaal niet schaden, omdat mijn Heer Jezus de Messias bij wie ik mijn toevlucht zoek groter is dan u en uw koning met heel uw leger.' Karīsh nam de tulband van een van zijn dienaren, wond deze om de nek van de apostel en zei: 'Sleur hem mee, laten we kijken of Jezus hem zal verlossen uit mijn handen.' En zij trokken hem mee tot bij koning Mazdai.

Toen de apostel voor koning Mazdai stond zei hij tegen hem: 'Vertel mij wat u te zeggen hebt, door wiens kracht doet u

deze werken?’ Judas was stil en gaf hem geen antwoord. Koning Mazdai gaf de soldaten opdracht en zij martelden hem met 150 zweepslagen en hij gaf opdracht dat zij hem vastgebonden in de gevangenis op moesten sluiten. Zij bonden hem vast en voerden hem af. Toen hij weg was en de gevangenis was binnengegaan, waren Mazdai en Karīsh aan het beramen hoe zij hem zouden doden omdat alle mensen hem als een god aanbaden en kwamen op de gedachte om het volgende te verspreiden: ‘Hij heeft de koning weerstaan en is een tovenaar.’

Maar Judas was blij en verheugde zich toen hij naar de gevangenis werd gebracht en zei: ‘Ik dank U mijn Heer Jezus de Messias dat U mij niet alleen waardig geacht hebt om in U te geloven maar ook om omwille van U veel te verdragen.’ En hij zei: ‘Ik dank U mijn Heer dat U mij deze dingen waardig geacht heeft. Ik dank U mijn Heer dat Uw voorzienigheid over mij geweest is en dat U het mij waardig geacht heeft om vele lasten omwille van U te dragen. Ik dank U mijn Heer dat ik omwille van U een kluizenaar, asceet, bedelaar en zwervende bedelmonnik geworden ben. Laat mij dan de zegening van de armen mogen ontvangen, van de rust voor de vermoelden en van de zegening van hen die door mensen gehaat en vervolgd worden, die uitgescholden worden en waarvan slechte dingen worden gezegd. Zie, omwille van U word ik gehaat en gemeden door velen, omwille van U zeggen zij ik weet niet wat allemaal over mij.’

Terwijl hij zo bad zag iedereen in de gevangenis dat hij aan het bidden was en smeekten zij hem om ook voor hen te bidden. Nadat hij gebeden had en was gaan zitten, begon Judas de volgende lofzang te zingen:

Hoofdstuk 9.

(P) De lofzang van de parel

‘Toen ik een klein kind was en woonde in mijn koninkrijk, het huis van mijn Vader, toen was ik tevreden met de rijkdom en luxe van mijn verzorgers.

Mijn ouders stuurden mij weg uit het oosten, waar mijn huis was, rustten mij toe en zonden mij weg.

Vanuit de rijkdommen van onze schatkamer namen zij overvloedig en zij zadelden een lading op die omvangrijk maar toch licht was, zodat ik hem zelf kon dragen.

Goud uit Beth-Ellaye en zilver van Gazak de grote. Robijnen uit India en agaten uit Beth-Kashan.

Zij versierden mij met diamant dat ijzer kan verpulveren.

Zij namen mij de stralende jas af die zij vanuit liefde voor mij gemaakt hadden en de purperen toga die op maat voor mij geweven was.

Zij sloten een verbond met mij, dat zij in mijn hart schreven zodat het niet te vergeten zou zijn.

‘Als u naar Egypte afdaalt en de ene parel meeneemt, die zich in het midden van de zee bevindt, waar de luid hijgende slang zich omheen gewikkeld heeft, dan moet u uw stralende jas aandoen en uw toga waarmee u zo gelukkig bent. Samen met uw Broer Die ons opvolgt in autoriteit, zult u erfgenaam zijn van ons koninkrijk.’

Ik ging weg uit het oosten en daalde af. Twee bewakers vergezelden mij omdat de weg gevaarlijk en moeilijk was en ik eigenlijk nog te jong was om haar te bewandelen.

Ik ging de grens over naar Maishan (in Perzië), de ontmoetingsplaats van de handelaren van het oosten en ik kwam aan in het land van Babel, waarna ik de muren van Sarbug (in Zuid Iran) beklom.

Ik ging door naar Egypte en mijn reisgenoten namen afscheid van mij. Direct ging ik naar de slang toe en wachtte bij zijn hol totdat hij zou sluimeren en slapen en ik de parel bij hem weg kon nemen.

Toen ik helemaal vrij en alleen was, volledig los van mijn familie, zag ik daar iemand van mijn volk, een oosterling, een mooie en liefvallige jongeling, de zoon van olieverkopers.

Hij kwam en sloot vriendschap met mij, hij werd mijn beste vriend en iemand met wie ik mijn handel deelde.

Ik waarschuwde hem tegen de Egyptenaren en voor het omgaan met de onreinen.

Ik kleedde mij zoals hen zodat ik niet zou opvallen als iemand die van buitenaf gekomen was om de parel te stelen en de slang tegen mij op te hitsen.

Toch vonden zij op de één of andere manier uit dat ik niet van hun volk was en zij gingen geslepen met mij om, zodat ik van hun voedsel at.

Zo vergat ik dat ik een zoon van koningen was en diende ik hun koning.

Ik vergat de parel waarvoor mijn ouders mij weggestuurd hadden.

Vanwege de zware last die zij (de Egyptenaren) mij oplegden viel ik in een diepe slaap.

Maar mijn ouders hoorden van alles dat mij overkomen was en hadden verdriet over mij.

Een proclamatie werd in mijn koninkrijk uitgevaardigd dat iedereen naar onze poort (paleis) moest komen, koningen en prinses van Parthië en alle edelen uit het oosten.

Zij smeadden een plan voor mij, zodat ik niet in Egypte achter zou blijven en zij schreven mij een brief en iedere edele tekende deze eigenhandig.

(Er stond:) ‘Van uw Vader, de Koning der koningen, en uw Moeder, de meesteres van het oosten en van uw Broer, de tweede (in rang), aan u onze zoon die in Egypte verblijft, gegroet!

Word wakker, sta op uit uw slaap en luister naar de woorden van onze brief!

Herinner dat u een zoon van koningen bent! Zie de slavernij, wie u dient!

Herinner u de parel waarvoor u naar Egypte gestuurd bent!

Denk aan uw jas en uw prachtige toga die u zult dragen en die u zal sieren als uw naam zal worden voorgelezen vanaf de lijst van de dapperen, samen met uw broer onze onderkoning zult u in ons koninkrijk zijn.’

Mijn brief is er een die eigenhandig door de Koning met zijn Rechterhand verzegeld is, om vervalsing tegen te gaan (door de kinderen van Babel en de wilde demonen uit Sarbug.

Zij vloog in de vorm van een adelaar, de koning van alle vogels, zij vloog en landde naast mij en veranderde in taal.

Door zijn stem en het geluid van zijn ruisen, werd ik langzaam wakker.

Ik pakte haar op en kustte haar en ik begon haar te lezen. De woorden uit de brief raakten mijn hart diep en ik herinnerde mij dat ik een zoon was van koninklijke ouders en mijn koninklijke afkomst hervond zich weer.

Ik herinnerde mij de parel waarvoor ik naar Egypte gestuurd was en ik begon met het charmeren van hem, die vreselijke luid hijgende slang.

Ik suste hem in slaap, en bracht hem tot sluimeren.

Ik vertelde hem de Naam van mijn Vader, de Naam van onze tweede (in kracht) en van onze Moeder, de koningin van het oosten.

Toen griste ik de parel weg en keerde mij om, om naar het huis van mijn Vader te gaan.

Hun vuile en onreine jas deed ik uit en liet ze achter in hun land, ik nam de weg die lijnrecht naar het licht van ons huis in het oosten leidt.

Mijn brief en ontwaker ging mij voor op de weg, zoals zij mij met haar stem gewekt had, zo leidde zij mij ook door haar licht.

Zij die in het paleis woonde, was voor mij een lichtende gids en met haar stem moedigde zij mij aan om haast te maken, met haar liefde trok zij mij voort.

Ik maakte haast en ging Sarburg voorbij, ik liet Babel links liggen en kwam aan in het machtige Maishan, de thuisplaats van handelaren die aan de oever van de zee verblijven.

Mijn prachtige jas die ik uit had gedaan en de toga die erbij hoorde werd mij, via hun betrouwbare schatbewaarders die zo iets wel toe te vertrouwen was, vanuit Ramtha en (Reken?) door mijn ouders toegestuurd.

Omdat ik mij niet herinnerde hoe deze eruit zag, want ik had ze in mijn kindertijd in het huis van mijn Vader achtergelaten, werd de kleding op het moment dat ik ze aannam plotseling alsof het een spiegel van mijzelf was.

Ik keek mijzelf recht aan en doorzag alles erin.

Wij waren beide verschillend en toch één van gelijkenis.

Ook de schatbewaarders, die ze mij brachten, leken beide precies op elkaar, want een teken van de koning, uit handen van hem, dat via hen mijn vertrouwen en rijkdom terugbracht, was op hen beide aangebracht, mijn versierde jas, versierd met prachtige kleuren, goud en berylen, robijnen en agaten en sardonyx van verschillende kleuren.

Ze was met vakmanschap gemaakt in het huis daarboven en met diamanten gespen werden de naden gesloten.

Het evenbeeld van de koning der koningen was over het geheel geborduurd en uitgebeeld, net als de stenen van saffier was ook dit veelkleurig gedaan.

Ik zag dat kennis door haar op meerdere manieren werd doorgegeven en zij was klaar om te gaan spreken.

Ik hoorde de klank van haar stem die zij uitte met haar... ze zei:

‘Ik ben een en al actie die gekweekt is door de Vader zelf.

Ik heb opgemerkt dat mijn gestalte groeide naarmate het werk dat Hij erin stak vorderde.’

Met haar koninklijke waardigheid overtrok zij mij volledig, vanuit de hand van haar schenkers werd aangedrongen dat ik haar aan zou nemen.

Ook liefde vuurde mij aan om haar tegemoet te rennen en haar aan te nemen.

Ik strekte mij voorover en pakte haar aan.

Met de schoonheid van haar kleuren heb ik mij bekleed en ik heb mij heerlijk geborgen in mijn schitterende veelkleurige toga.

Ik bekleedde mij ermee en trok op naar de poort van begroeting en neerbuiging.

Ik boog mijn hoofd en aanbad de majesteit van mijn Vader Die mij uitgezonden had, want ik was Zijn geboden nagekomen en ook Hij had gedaan wat Hij beloofd had.

Bij de poort van behoud mengde ik mij tussen de prinsen, want Hij was verheugd over mij en ontving mij, ik was bij Hem in Zijn koninkrijk en al Zijn dienaren prezen Hem met prachtige zang.

Hij beloofde mij ook dat ik met Hem naar de poort van de Koning der koningen zou gaan en samen met Hem, mijn offer en mijn parel, zou ik mijzelf aan onze Koning voorstellen.’

Hiermee is het aanbiddingslied dat Thomas de apostel in de gevangenis zong beëindigd.

Hoofdstuk 10.

(P) De tweede lofzang van de discipel Thomas

U bent te verheerlijken U, Heer van iedereen, U bestaat in Uzelf, onuitsprekelijk die verborgen bent in de helderheid van Uw glorie boven alle geschapen wezens.

U bent geprezen, de Zoon, de Eerstgeborene van het leven Die voortkomt uit de verheven Vader en het Woord van Leven.

U de ene Vader bent verheerlijkt, Die Uzelf wijs betoond via alle schepselen en alle werelden.

U de Verheven Vader bent verheerlijkt Die opkomt (als de zoon) vanuit verborgenheid in het openbaar, door middel van al Uw profeten.

U bent geprezen, Zoon van genade, door Wie alle dingen met wijsheid en in rust voltooid worden.

U bent verheerlijkt de Opperste Vader, geboren uit Uw Eerstgeborene in de stilte van meditatie.

U bent geprezen de aanbeden Zoon, Die opkomt (als de zoon) bij de Vader vandaan, met Zijn uitstraling, in vrede en in heerlijkheid.

U bent geprezen de goede Vader Die aan de profeten, door Uw Heilige Geest, het geheim van Uw Eerstgeborene geopenbaard heeft.

U bent geprezen, de beproefde Zoon Die de heerlijkheid van de Vader geopenbaard heeft aan Uw apostelen in alle landen.

U bent verheerlijkt de Vader van rust, Die Uw majesteit voor eeuwig geheiligd heeft in Uw Eerstgeborene, de Gever van leven aan Uw schepping.

U bent geprezen, de prachtige Zoon, Die opkomt (als de zoon) vanuit de pracht van de Vader en onze zielen bevrijd heeft met Uw onschuldige bloed.

U zij de glorie, Almachtige Vader, Die Uw glorieuze licht bewoond en gehuld bent in Uw heerlijkheid en aan iedereen getoond wordt door Uw genade.

Geprezen bent U, de volmaakte Zoon Die in de levende aarde gezaaid bent en voor de wereld er was bij Uw heilige Vader was.

U bent verheerlijkt, de Voorziener van iedereen, Die in alle werelden bent, hoog boven en diep beneden, er is geen plaats waar U niet bent.

U de Zoon bent geprezen, de begeerde Vrucht Die opgekomen bent (als de zoon) over iedereen met genade. U heeft onze menselijkheid aangedaan en U heeft onze vijand gedood.

U bent verheerlijkt de Oneindige Vader, Die de engelen gemaakt heeft vanuit de overvloed van Uw Geest, Uw dienaren, Uw vlammend vuur.

U bent geprezen, de Zoon van licht, Die wordt gedragen door de Geest en gehuld bent in het licht van de Vader, (zittend op) heilige wolken.

Verheerlijkt bent U Vader, Die iedereen leven geeft, Die de werelden omwille van Uw heerlijkheid gemaakt heeft, door de hand van Uw Geliefde (Zoon), zodat zij lofprijs zouden zingen om tot U op te stijgen.

Geprezen bent U, Zoon van het leven, Wiens gave uitbundig wordt doorgegeven aan de heiligen, en daardoor gaan zij op weg en komen aan op de weg van de vrede.

Geprezen bent U Vader, Die leven geeft aan iedereen, die, door de Geest, de geheimen van Uw Zoon geopenbaard heeft aan de heiligen, in stilte en rust.

U bent geprezen, de Zoon, de Vrucht van de Vader, Die Uw uitgekozenen onder Uw vleugels beschermd en de wil van de Vader volbracht heeft en Uw dierbaren verlost heeft.

U bent geprezen, de Goede Vader, Die leven geeft aan alle schepselen door de hand van Uw Geliefde (Zoon), in barmhartigheid en genade, door Zijn dood door kruisiging.

U bent geprezen, de Eerstgeboren Zoon, Die geschapen schepsels voedt met Uw lichaam en de tekenen van onze zonden uitwist met het teken van Uw wonden en door de besprenkeling van Uw bloed op ons.

U bent geprezen, de Goede Vader, Die in het zuivere hart woont, in de gedachten van Uw aanbidders, uiterlijk voor iedereen verborgen bent en ons Uw Messias geopenbaard heeft.

U bent geprezen, de Zoon, het Woord, Die Uw komst in rust verkondigd, Die onze menselijkheid heeft aangedaan en ons bevrijd heeft door Uw leven en onschuldige bloed.

U bent verheerlijkt, de Levende Vader, Die leven gaf aan onze doodsheid, want wij hadden Uw weg verlaten en waren dood en vergaan, maar Uw genade was over ons.

U bent geprezen de Geliefde Zoon, Die nieuw leven gaf aan onze doodsheid en Die ons ik dat afdwaalde omgekeerd heeft.

U bent voor ons een Levensmedicijn geweest door Uw leven gevende lichaam en door de besprenkeling met Uw levende bloed.

Verheerlijkt bent U, de Vader, uit alle monden en in alle talen, Die met ons verzoend is door de Messias en Die wij geproefd hebben door Uw vruchten en wij zijn kinderen van vrede geworden.

Geprezen bent U, de Zoon, de Vredestichter, Die onze wonden genezen heeft, en de hardheid (van ons hart) overtuigd heeft. U verzamelde ons die dwaalden en oefende ons in Uw waarheid en door U hebben wij Uw Vader leren kennen.

U bent geprezen, de Almachtige Vader, Die ons Uw levende en leven gevende Vrucht geschonken heeft, Hij verzoende door het bloed van Zijn kruis Uw genade voor Uw schepselen. U bent geprezen, de Zoon, het Woord van licht Die opgekomen bent (als de zon) van bovenaf en ons verzadigd met de kennis van U, Die onze onreinheid gezuiverd heeft en nieuw leven gegeven heeft aan onze doodsheid door Uw teken, het kruis van licht.

Verheerlijkt bent U, de Vader, boven alles te prijzen, verhoogd is Uw grote Naam en alle werelden.

Want U heeft ons onze zonden niet aangerekend, maar ons leven door Uw Messias, Die Uw levende Wil is, gegeven.

U bent geprezen, de Zoon, de Stem Die kennis heeft ontvangen, onze Heilige Priester, Die zalfolie voor ons bereid heeft door Uw zuivere en heilige offer en Uw levende bloed heeft uitgegoten voor zondaars.

U bent verheerlijkt Verheven Vader, Die in alle werelden verborgen bent en geopenbaard wordt zoals U dat wilt aan Uw aanbidders.

Geprezen bent U, Zoon van het leven, Die de wil van Uw Vader verwezenlijkt. U heeft Uw schepselen verzoend zodat zij Hem Die U gezonden heeft in U aanbidden en deelgenoot worden van Uw geheimen.

Verheerlijkt bent U, de Verheven Vader, door elke knie die voor U buigen zal, zowel in hemel als op aarde, door Uw Geliefde (Zoon).

Geprezen bent U, de aanbeden Zoon met volmaakte genade, door Wie vrede en hoop voor de schepselen gekomen is, zodat zij de Schepper leren kennen.

Verheerlijkt bent U Vader, Die iedereen leven geeft, Wiens rijke genade van overvloedige gaven nooit opdraakt, U heeft altijd de behoefte om aan ons te geven.

U bent geprezen, de Zoon, de Vrucht, want U bent de Poort van licht en de Weg van de waarheid en U heeft ons doen rennen over Uw voetstappen, totdat wij in het huis van Uw Verheven Vader aankomen.

U bent verheerlijkt de Goedaardige Vader, Die ons vrede gegeven heeft door de hand van onze Levengever en aan ons Uw Heerlijke en heilige geheimen geopenbaard heeft, door het luisteren naar Uw leer.

Geprezen bent U, de enige Zoon van de Vader, Wiens genade over ons gekomen is en U heeft ons getekend met Uw levende en leven gevende kruis.

Alle monden en alle talen verheerlijken de Vader en aanbidden de Zoon en prijzen Uw Heilige Geest, de werelden en de schepselen die verborgen en zichtbaar zijn.

Uw engelen verheerlijken U boven door Uw Messias Die, in het dodenrijk, vrede en hoop voor de doden die tot leven gewekt werden en opstonden geworden is.

Wij smeken U onze Heer en Levengever, om alles wat U gezegd en beloofd heeft. Voltooi Uw genade met ons en richt ons op naar de plaats van Uw vrede.

Want U bent onze Levengever, U bent onze Trooster, U bent het Medicijn voor ons leven, U bent het Tekens van overwinning.

Gezegd zijn wij Heer, die U hebben leren kennen. Gezegd zijn wij, die in U zijn gaan geloven. Gezegd zijn wij, door Uw wonden en Uw bloed dat voor ons gevloeid heeft.

Gezegd zijn wij, want U bent onze machtige hoop. Gezegd zijn wij, want U bent onze God voor eeuwig en altijd, amen.'

Hoofdstuk 11.

(H) Karish en Mygdonia verscheurd. Mygdonia vraagt om Jezus ook te volgen

Karish, de man van Mygdonia ging naar huis met grote blijdschap, want hij had het idee dat zijn vrouw nu weer net zo naar hem toe zou zijn als dat zij hiervoor geweest was, voordat zij het woord van Judas gehoord had en geloofd had in onze Heer Jezus de Messias, de Zoon van God. Toen Karish thuiskwam trof hij zijn vrouw somber zittend aan. Haar kleren waren gescheurd en het leek alsof zij gek geworden was vanwege Judas. Hij zei tegen haar: 'Mijn vrouw en zus Mygdonia, waar komt deze boosaardige dwaasheid vandaan die u in bezit genomen heeft? Waarom heeft u dit gedaan? Ik ben Karish, de man die u jong getrouwd heeft en ik ben degene die volgens de goden en de wet de macht over u ontvangen heeft. Waarom heeft u zich gedragen als een vrouw die gek geworden is? Waarom bent u bespottelijk geworden voor het hele land? Wis de gedachten over deze tovenaars vanaf dit moment uit uw gedachten, want ik sta op het punt om hem uit uw ogen te doen verdwijnen, zodat u hem niet meer zult zien.'

Nadat zij dit van haar man Karish gehoord had, was zij opnieuw diep bedroefd en terneergedrukt. Hij zei weer tegen haar: 'Welke misdaad zegt u tegen de goden begaan te hebben dat zij u in deze staat gebracht hebben? Welke zonde heeft u tegen hen begaan dat zij u gebracht hebben tot deze waanzinnige vernedering? Ik smeed u Mygdonia, kwel mijn ziel niet langer door u zo te moeten aanzien en pijnig mijn hart niet met uw zorgen. Ik ben Karish, de man die u jong getrouwd heeft, ik ben uw ware echtgenoot die in het hele land geëerd en gevreesd wordt. Ik weet niet meer wat ik moet doen of hoe ik mij moet gedragen of welk plan ik vanaf nu moet bedenken. Zal ik mij uw schoonheid in mijn hart herinneren en stil zijn? Of zal ik nadenken over uw eerbare gedrag en niets meer zeggen? Is er iemand waarvan een rijke en prachtige schat wordt afgenomen die daar niets aan doet? Kan ik uw liefvallige schoonheden nog verdragen die altijd bij

mij zijn? Uw zoete geur is voorwaar in mijn neusgaten. Uw prachtige (huids)kleur staat mij voorwaar voor ogen. De ziel die zij mij afnemen, mijn heldere oog waarmee ik kon zien, rukken zij mij nu uit en nemen ze mij af. Mijn prachtige lichaam waar ik trots op was, misbruiken zij nu en nemen ze mij af, zij hakken mijn rechterarm af, mijn schoonheid is vernietigd, zij leggen beslag op mijn troost. Mijn vreugde wordt verdriet, mijn rust is mijn kwelling geworden. Mijn leven is veranderd in dood, mijn licht is gekleurd met het duister. Mijn huisgenoten zullen mij niet langer zien, want zij hebben mij niet geholpen in deze ellende. Mijn adellijke vrienden zullen mij niet langer zien, ook zij hebben mij niet gered van deze ellende. Ik zal de goden uit het oosten niet langer aanbidden, die deze ellende over mij gebracht hebben, ik zal niet tot hen bidden, hen een slachtoffer brengen, of welk offer dan ook, omdat ik beroofd ben van mijn ware eenheid. Want wat moet ik nog tot hen bidden? Wat moet ik hen smeken, hen vragen mij te geven? Zij die mij beroofd hebben van wat mij lief was boven alles dat ik in de wereld bezit en waarmee ik tevreden was. Want ik bezit meer rijkdom en bezittingen dan ik nodig heb, ik weet niet eens hoeveel het is. Ik ben ook nog tot prins gemaakt en ben tot onderkoning benoemd, velen zijn bang voor mij en zijn aan mij onderworpen. Als het zo zou zijn dat iemand al deze heerlijkheden van mij af zou nemen, samen met mijn grote rijkdom, en mij één uur zou geven uit uw jaren hiervoor Mygdonia! Al zou het dat iemand één van mijn ogen verblinden zou waardoor uw ogen mij aan zouden kijken zoals zij dat altijd gedaan hebben! Al zou het dat iemand mijn arm af zou hakken, zodat ik u zou kunnen omarmen met mijn linkerarm!

Terwijl Karīsh deze dingen al huilend zei, zat Mygdonia daar verdoofd en versteend zonder hem aan te kijken, maar stil starend naar de grond. Hij kwam opnieuw dichtbij haar staan en zei: 'Mijn dochter en liefste Mygdonia, herinner u dat u mij verheugd heeft boven alle vrouwen uit India en dat ik u genomen heb terwijl ik vele andere vrouwen genomen kon hebben die een hogere positie dan u bekleedden. Maar ik lieg werkelijk niet Mygdonia, bij god! Er is voor mij in India geen ander zoals u. Welk een schoonheid en welk een uitstraling, welk een elegantie en wat voor een goede kwaliteiten verlies ik hier! Wee mij en de wereld, want ik zal u nooit meer horen spreken! Hoewel hij smaad over mij gebracht heeft, smee ik u sla uw ogen op en kijk mij aan, want ik ben veel beter dan die tovenaars, ik ben knapper dan hij, ik bezit rijkdom en eer en iedereen weet dat niemand een hogere afkomst heeft dan ik. U betekent meer voor mij dan mijn familie en dan alles wat ik bezit, en zie, zij nemen u van mij af!'

Toen Karīsh deze dingen gezegd had, zei Mygdonia tegen hem: 'Karīsh, Degene Die ik liefheb is meer dan alles wat u bezit en alles wat u heeft. Want alles wat u heeft is van de aarde en blijft op aarde achter. Maar Degene Die ik liefheb is in de hemel en Hij neemt mij in de hemel op tot zichzelf. Want uw rijkdom gaat voorbij en uw schoonheid vervaagd, uw kleding wordt oud, vergaat en verteert en u blijft over met uw overtredingen en zonden. Als u hiervan niet bevrijd wordt, dan zullen deze zich aan u hechten. Herinner mij niet aan wat u vroeger met mij gedaan heeft, wat ik bid en smee van mijn Heer om bij mij uit te wissen. Herinner mij niet aan uw vuile en onzuivere pleziertjes en uw vleselijke daden, waarvan ik bid verlost te zijn door de liefde van mijn Heer. Al uw praktijken ben ik vergeten, uw gewoonten en uw daden eindigen bij uzelf. Maar mijn Heer en Redder Jezus alleen blijft eeuwig, met de zielen die hun toevlucht bij Hem gezocht hebben. Hij bij Wie ik toevlucht gezocht heb en in Wie ik

geloofd heb, zal mij redden en verlossen van al uw schandelijke daden die ik gewoon ben geweest met u te doen, toen ik nog niet geloofde.'

Nadat Karīsh deze dingen gehoord had, wilde hij bedreefd weggaan om te gaan slapen. Hij zei nog tegen haar: 'Denk goed na en besef vandaag en de hele nacht of u met mij wilt zijn zoals u eerder was, voordat u deze tovenaars gezien heeft, dan zal ik u alles wat u wenst geven. Als u, vanwege de liefde die u voor hem heeft het zou willen, dan breng ik hem weg en doe ik hem uitgeleide naar een ander land. Dan zal ik u (hierover) geen gewetensnood brengen, want ik weet dat u zich aan hem gehecht heeft. Dit is niet alleen u overkomen, maar hetzelfde is veel andere vrouwen ook overkomen. Zij hebben zich uiteindelijk bedacht en afstand genomen van wat hen overkomen is en zijn weer tot zichzelf gekomen waardoor zij gered zijn van beledigingen en bespottingen. Laat dus de dingen die ik tegen u gezegd heb zijn alsof het niets voor u betekent, laat ze niet aan u voorbijgaan alsof het u niet betreft, maak mij niet belachelijk en bespottelijk zodat ik in heel India over de tong ga.'

(H) Judas komt wonderlijk vrij uit de gevangenis en doopt Mygdonia

Na dit tegen haar gezegd te hebben ging hij slapen Maar Mygdonia nam twintig stater (ca. 20 maandlonen) mee en ging, zonder dat iemand haar zag, naar de gevangenis toe om het aan de gevangenenbewaarders te geven zodat zij haar bij Judas zouden toelaten.

Terwijl zij op weg was, kwam Judas haar tegemoet. Zij zag hem en was bang omdat ze dacht dat het één van de edelen was, vanwege het grote licht dat hem vooruit straalde en zij zei: 'Wee u zwakke ziel die verloren gaat! Ik zal Judas, de apostel van Jezus en levende God, nooit meer zien want ik heb het teken (van de doop/zalving) nog niet ontvangen en ze vluchtte een andere straat in. Zij zei (bij zichzelf): 'Het is beter voor mij dat anderen die arm zijn mij meenemen, want hen kan ik overtuigen, dat is beter dan dat deze belangrijke man mij meeneemt die geen steekpenningen van mij zal aannemen.'

Terwijl Mygdonia hier zo over nadacht, kwam Judas achter haar aan. Zij was doodsbang en viel op de grond neer. Hij boog zich over haar heen en zei tegen haar: 'Wees niet bang Mygdonia, Jezus de Messias zal u niet verlaten. De Heer aan Wie u uw ziel toevertrouwd heeft zal u niet verlaten. De Genadige Wiens barmhartigheid groot is zal u niet verlaten. De Minzame zal u met Zijn vriendelijkheid niet verlaten. De Goede zal u niet verlaten omwille van Zijn goedheid. Sta weer op van de grond zoals u eerder stond. Kijk naar het licht van uw Heer, want Hij laat niet toe dat zij die van Hem houden in het duister wandelen. Kijk naar de partner van Zijn dienaren voor wie Hij een Licht in de duisternis is. Kijk naar de hulp voor Zijn dienaren, die Hij in beproevingen helpt.'

Mygdonia stond op, keek hem aan en zei tegen hem: 'Waar ging u naartoe mijnheer en wie heeft u uit de gevangenis gebracht om de zon te zien?' Judas zei tegen haar: 'Onze Heer Jezus de Messias is sterker dan alle machten, koningen en heersers. Hij heeft de deuren geopend en de bewakers in slaap gesust.'

Mygdonia zei tegen hem: 'Geef mij het teken van Jezus de Messias en laat mij Zijn gave uit uw handen ontvangen voordat u uit de wereld vertrekt.' Zij nam hem mee en ging terug naar haar huis waar zij haar verzorgster wekte en tegen haar zei: 'Narkia die een moeder en verzorgster voor mij bent.

Al uw behulpzame daden voor mij en uw vriendelijkheid vanaf mijn kindertijd tot op dit moment, heeft u voor niets voor mij gedaan. Ik kan u er maar een vluchtige gunst voor bewijzen. Maar verleen mij nu deze gunst die voor altijd blijft en u zult door Hem die alles aan de Zijnen geeft beloond worden, rijkdom kan deze niet wegnemen.' Narkia zei tegen haar: 'Wat wilt u mijn dochter Mygdonia? Waarmee kunt u getroost worden? Want alle eerdere eerbewijzen die u mij beloofd heeft te doen kan de vreemdeling niet voor u waarmaken en omwille van u word ik belachelijk gemaakt in dit land. Wat zegt u nu, wat wilt u opnieuw voor mij doen?' Zij zei tegen haar: 'Deel samen met mij in het eeuwige leven en laat mij door u onderwezen worden in het volmaakte onderwijs. Haal ongezien een brood en breng mij een slokje gemengde wijn en heb medelijden met mij, een vrouw die vrij geboren is.' Narkia zei tegen haar: 'Ik haal vele broden voor u en vele kruiken wijn en ik zal u tevreden stellen.' Mygdonia zei tegen haar verpleegster Narkia: 'Veel kruiken heb ik niet nodig, maar een klein beetje gemengde (wijn) in een beker en één heel brood met een beetje olie, al zit deze in een lamp, breng mij dat.'

Nadat Narkia dit gebracht had, deed Mygdonia haar sluier af en stond zij voor de apostel. 'Hij nam de olie, goot ze over haar hoofd en zei: 'Heilige olie die aan ons gegeven is tot zalving, verborgen geheim van het kruis wat daardoor gezien wordt, U Die kromme ledematen rechtzet, U Heer Jezus, Leven, Gezondheid en Vergeving van zonden, laat Uw kracht komen en in deze olie zijn en laat Uw heiligheid erin wonen.' Hij goot ze uit over het hoofd van Mygdonia en zei: 'Genees haar van haar oude wonden, was haar zweren van haar af en versterk haar zwakheid.' En nadat hij de olie over haar hoofd gegoten had, gaf hij de verzorgster opdracht om haar te zalven en om haar een kleed om haar heupen heen te wikkelen en ging naar het waterkanaal. Judas ging erheen en stond erbij en doopte Mygdonia in de Naam van de Vader en de Zoon en de Geest der heiligheid. Nadat zij eruit gekomen was en haar kleren weer aangedaan had, pakte hij het brood en brak het, met de beker en liet Mygdonia deelnemen aan de tafel van de Messias en de beker van de Zoon van God. En hij zei tegen haar: 'Nu heeft u het teken ontvangen en het leven voor eeuwig en altijd gewonnen.' Een stem uit de hemel klonk die sprak: 'Ja! Amen! Amen!' Toen Narkia deze stem hoorde stond zij verbaasd en ook zij smeekte de apostel dat ook zij het teken mocht ontvangen. Hij gaf het haar ook en zei: 'Moge de genade van Jezus met u zijn, net als bij iedereen die bij u hoort.'

Toen ging hij weer terug naar de gevangenis, trof de deuren geopend aan en de bewakers in slaap. En Judas zei: 'Wie is als U O God die de mens Uw liefde en genade niet onthoudt? Wie is zo genadig en barmhartig als U, behalve Uw Vader, die Zijn universum bevrijd heeft van ellende en afdwalen? Liefde Die begeerte overwonnen heeft, Waarheid Die leugen vernietigd heeft, U Rechtvaardige in Wie niets slechts wordt gezien. U Nederige Die de trots heeft neergeworpen. U Levende Die de dood vernietigd heeft. U Rustige Die een einde aan het zwoegen gemaakt heeft. Glorie aan de Enige (geborene) Die uit de Vader is! Glorie voor de Genade Die door genade gezonden is! Glorie voor de genade die over ons is!' En nadat hij deze dingen gezegd had, werden de bewakers wakker en zagen dat alle deuren open stonden, maar dat de gevangenen sliepen. En zij zeiden: 'Wij zijn deze deuren vergeten en hebben ze niet afgesloten, want als dit door een tegenstander gedaan zou zijn, dan zou niemand hier nog binnen zijn.'

Karīsh ging vroeg in de morgen naar Mygdonia en haar verzorgster toe. Zij trof haar aan terwijl zij met haar verzorgster samen aan het bidden was en zij zeiden: 'Nieuwe God Die hier naartoe gekomen bent door een vreemdeling. Heilige God Die verborgen bent voor het hele volk van de Indiërs. God, Die ons Uw glorie getoond heeft door Uw apostel Thomas. God van Wie wij hebben horen spreken en in Wie wij zijn gaan geloven. God naar Wie wij toe gerend zijn, omdat wij bemerkten dat er leven in U was, zodat U ons leven geven zou. God Die vanwege Uw genade en barmhartigheid zich gebogen heeft over onze kleinheid. God Die ons gezocht heeft toen wij U niet kenden. God Die in de hoge zetelt en er is niets in de diepte dat voor U verborgen is. Laat de brandende woede van Karīsh bij ons wegblijven, stop zijn mond met leugens verkondigen en werp hem onder de voeten van Uw gelovigen.'

Toen Karīsh deze dingen hoorde zei hij tegen Mygdonia: 'Het is goed dat u mij slecht genoemd heeft, brandend, hatelijk en bitter. Want als ik u niet (in alles) pleziert had, zou deze ellende en bitterheid mij niet overkomen zijn en dan zou u de tovenarij van deze (man) niet tegen mij inzetten. Wat is de gedachte die u koestert Mygdonia? Wat wilt u dat ik voor u doen zal? Geloof mij Mygdonia er is niets goeds in deze tovenaars en hij kan niets doen van wat hij aan iemand beloofd. Maar ik zal alles wat ik tegen u zeg voor uw ogen laten gebeuren, als u door mij overtuigd wil worden en naar mijn woorden wilt luisteren en weer met mij zijn zult zoals u (eerder) bij mij was.'

Opnieuw kwam hij vlakbij haar staan en smeekte haar vragend: 'Ik zal niet langer verdrietig zijn als u zich door mij laat overtuigen. Mijn zusje, denk aan uw trouwdag en de eerste dag waarop u mij aangenomen heeft. Vertel mij nu werkelijk, wie heeft u liever, ik op dat moment of Jezus op dit moment.'

Mygdonia zei tegen hem: 'Karīsh die tijd heeft haar eigen gevolgen en deze tijd heeft ook haar gevolgen. Dat was de tijd van het begin, dit is de tijd van het einde. Dat was de tijd van het tijdelijke leven dat voorbij gaat, dit is de tijd van het eeuwige leven. Dat was de tijd van vreugde die voorbijgaat, dit is de tijd van de eeuwige vreugde die niet voorbijgaat. Dat was de tijd van de dag en de nacht, dit is de tijd van de dag zonder nacht. Van dat bruiloftsfeest ziet u hoe het voorbijgegaan en verdwenen is, maar deze bruiloft zal nooit voorbijgaan. Dat was een vergankelijk bruiloftsfeest, dit is een bruiloftsfeest van eeuwig leven. Dat waren bruidsjonkers en bruidsmisjes die voorbijgaan. Dit zijn bruidsjonkers en bruidsmisjes die voor eeuwig blijven. Dat (verbond) was op de aarde gebaseerd waar de druk voortdurend (voelbaar) is. Dit is gebaseerd op de brug van vuur waarop genade uitgestrooid is. Dat was een bruidskamer die weer afgebroken wordt, dit is een bruidskamer die eeuwig blijft. Dat was een bed waarop prachtige kleren uitgespreid waren die vergaan. Dit is een bed dat bedekt is met liefde, geloof en waarheid. U bent een bruidegom die sterven zult en veranderen zal. Jezus is de ware Bruidegom die eeuwig blijft en nooit sterft en nooit onderworpen is aan vergankelijkheid. Die bruidsschat bestond uit geld en kleren die vergaan en voorbijgaan. Deze bruidsschat bestaat uit levende woorden die nooit voorbijgaan.'

(H) Judas voor de koning en vrijgelaten

Toen Karīsh deze dingen gehoord had, ging hij naar koning Mazdai en vertelde ze aan hem. En koning Mazdai zei: 'Laten wij hem grijpen en vernietigen.' Zijn vriend Karīsh zei tegen

hem: 'Wees nog even geduldig met hem, haal hem uit (de gevangenis) en praat met hem, maak hem bang, wellicht zal hij dan naar Mygdonia toegaan en Mygdonia overtuigen om weer met mij om te gaan zoals zij eerder was.'

Koning Mazdai gaf opdracht om Judas, de apostel van de Allerhoogste te halen. Alle gevangenen hadden verdriet omdat Judas de apostel bij hen werd weggehaald, zij keken uit naar hem en zeiden: 'Het plezier dat wij hadden hebben zij van ons afgenomen.'

Koning Mazdai zei tegen Judas: 'Waarom onderwijst u een boodschap die door goden en mensen wordt verafschuwed en die niets prettigs in zich heeft?' Judas zei tegen hem: 'Wat onderwijs ik dat slecht is?' Mazdai zei tegen hem: 'Dat u zegt dat mensen niet voor God kunnen leven behalve wanneer zij zichzelf zuiver bewaren voor de God die u predikt.' Judas zei tegen hem: 'Dat zeg ik zeker en ik lieg niet door dit te verkondigen. Zeg nu zelf, kunnen uw dienaren voor u verschijnen in gewone kleren, vervuild met aarde of modder? U dus, die een aardse koning bent en met de aarde vergaet, verlangt mooie en schone zaken van uw dienaren. Hoe kan het dan dat ik slecht spreek over mijn Koning, wanneer ik zeg dat Zijn dienaren Hem dienen in heiligheid, zuiverheid en soberheid. Dat zij zonder zorg en bezorgdheid, vrij van de zorg voor zonen en dochters en vrij van de grote zorg van weelde en de problemen en lege trots van rijkdom moeten zijn? Want u heeft gewild dat degenen die u dienen zich moeten gedragen zoals u dat doet. Als één van hen één van uw geboden overtreedt dan krijgt hij straf van u. Hoeveel te meer past het ons die geloven in de Naam van mijn God om Hem in zuiverheid, heiligheid, soberheid, kuisheid en bescheidenheid te dienen. Dat al deze vleeselijke lusten vreemd voor ons zouden moeten zijn, overspel, diefstal en dronkenschap, weelde, het dienen van de buik, schandelijke daden en afschuwelijke acties.'

Toen koning Mazdai deze dingen gehoord had zei hij tegen Judas: 'Zie, ik laat u vrij, ga en overtuig Mygdonia, de vrouw van Karīsh dat zij hem niet moet verlaten.' Judas zei tegen hem: 'Als u mij iets wil aandoen, aarzel niet, want als zij werkelijk ontvangen heeft wat zij gehoord heeft, dan kan geen ijzer of vuur of iets anders dat nog erger is dan dit, haar iets doen of de band verbreken met Hem Die bezit van haar ziel genomen heeft.' Koning Mazdai zei tegen Judas: 'Ik heb gehoord dat tovenaars betoveringen kunnen verbreken en dat de beet van een adder door een tegengif genezen kan worden, dat genomen is van een schepsel dat erger dan de adder is. Het is dus mogelijk, als u daarvoor kiest, dan bent u in staat om deze eerdere betoveringen van u te verbreken en om vrede en eensgezindheid te bewerken tussen de man en zijn vrouw. Door dit te doen heeft u ook medelijden met uzelf, want u bent uw leven nog niet zat. Weet dat als u haar niet overtuigt, dat ik u dit leven wat alle mensen lief is zal ontnemen.' Judas zei tegen hem: 'Dit leven is niet meer dan een lening en deze tijd gaat voorbij en wordt veranderd. Maar het leven dat ik onderwijs gaat nooit voorbij en verandert nooit. Deze schoonheid en jeugdigheid die hier nu staat, zal over korte tijd niet meer van mij zijn.' Koning Mazdai zei tegen hem: 'Ik heb u geadviseerd wat in uw voordeel werkt, maar u weet het beter dan ik.'

[\(H\) Karish vraagt Judas om Mygdonia te overtuigen bij hem terug te komen zoals vroeger](#)

Toen Judas Thomas bij koning Mazdai was weggevoerd, kwam Karīsh naar hem toe en zei tegen hem: 'Ik vraag u, nooit heb ik u iets verkeerd gedaan, of aan welk ander mens

ook, ook niet aan de goden, waarom heeft u dan deze ramp over mij gebracht? Waarom heeft u deze vernieling in mijn huis aangericht? Welk voordeel levert u dit op? Vraag mij en ik zal het u zonder moeite geven. Waarom berokkent u mij onheil terwijl u niet kunt ontsnappen uit mijn handen? Want weet dat ik u zal vernietigen als u haar niet overtuigt. Ook haar zal ik uit dit leven vernietigen, uiteindelijk zal ik dan ook mijzelf uit deze wereld vernietigen. Als er, zoals u zegt, leven en dood is, veroordeling en vrijspraak, oordeel en vergelding, dan zal ik daar naast u staan in het oordeel. Als de God die u onderwijst dan rechtvaardig is en terecht wraak oefent, dan zal ik vergolden worden omdat ik u geen kwaad heb gedaan, maar u mij gekweld heeft. Ik heb niet tegen u gezondigd, maar u heeft tegen mij gezondigd. Maar zelfs hier kan ik mij op u wreken en u alles aandoen wat u mij aangedaan heeft. Luister daarom goed naar mij en ga mee naar mijn huis, spreek met Mygdonia en overtuig haar om weer bij mij te zijn zoals ze was voordat zij uw gezicht gezien heeft.'

Judas ging lachend met hem mee en zei tegen hem: 'Als mensen net zoveel van God zouden houden als dat zij van hun familie houden, dan zou alles wat zij van Hem vragen hen gegeven worden en er zou niets zijn dat hen niet zou gehoorzamen.'

Na dit gezegd te hebben ging Judas het huis van Karīsh binnen en trof daar Mygdonia zittend aan. Narkia stond voor haar. Zij hield haar handen tegen haar wangen en ze zei tegen haar verzorgster: 'Ware het mogelijk dat de dagen snel aan mij voorbijgingen mijn moeder en dat alle uren tot één werden teruggebracht, dan zou ik deze wereld kunnen verlaten om de Schoonheid te gaan zien waarover ik heb horen vertellen, de Levende en Levengever aan hen die in Hem geloven. Daar is geen dag of nacht, geen duisternis maar licht, geen goed of slecht, geen rijke of arme, geen man of vrouw, geen slaaf of vrije, of iemand die trots en verheven doet over hen die nederig zijn.'

Terwijl zij dit zei kwam Judas binnen, zij sprong op en wierp zich voor hem neer. Karīsh zei tegen hem: 'Kijk, zij is bang voor u en houdt van u, met alles wat u haar zegt zal zij instemmen.'

Judas zei tegen haar: 'Mijn dochter Mygdonia, stem in met wat uw broer tegen u zegt.'

Mygdonia zei tegen hem: 'U bent niet in staat om de daad te noemen, hoe kunt u mij dan overtuigen om haar te doen? Want ik heb u horen zeggen: 'Dit tijdelijke leven is te leen en deze rust is tijdelijk en deze bezittingen blijven niet.' Ook heeft u gezegd: 'Iedereen die zijn leven haat zal gaan om het eeuwige leven te ontvangen. En wie het licht van deze dag en nacht haat zal gaan om het licht te ontvangen dat zonder nacht bestaat.' Ook heeft u gezegd: 'Wie deze aardse bezittingen achterlaat zal gaan om bezittingen die eeuwig blijven te ontvangen,' en nog meer van deze strekking. Omdat u bang bent zegt u deze dingen tegen mij! Wie doet het één juichend en draait zich daarna om, om er afstand van te doen? Wie bouwt er een toren en gooit haar daarna tot en met haar fundamenten omver? Wie is er die een put graaft op een uitgedroogde plaats en gooit er daarna stenen in en hoogt haar weer op? Wie is er die een rijke schat vindt en er geen gebruik van maakt?'

Toen Karīsh die familie van koning Mazdai was deze dingen hoorde zei hij: 'Ik ben niet zoals u en zal mij niet haasten om u te vernietigen. Maar ik zal u blind maken omdat ik macht over u heb en ik zal u niet naar deze tovenaars laten gaan om met hem te spreken. Als u toegeeft (dan is het goed), zo niet, dan weet ik wat mij te doen staat.'

(H) Generaal Sifûr met vrouw en dochter gedoopt

Judas verliet het huis van Karîsh en ging naar het huis van generaal Sifûr waar hij verbleef. Sifûr zei tegen Judas: 'Maak een kamer voor uzelf klaar van waaruit u onderwijs kunt geven,' en hij deed wat hij hem gevraagd had. Generaal Sifûr zei tegen hem: 'Ikzelf, mijn dochter en mijn vrouw zullen vanaf nu zuiver leven, een van geest en een in liefde en wij smeken dat wij uit uw handen het teken ontvangen mogen. Dat wij ware dienaren van onze Heer mogen worden en geteld mogen worden onder Zijn kudde en Zijn schapen.' Judas zei: 'Ik denk na over wat ik zal zeggen en ben bang, ik weet wat ik weet maar kan het niet zeggen.'

Toen begon hij te spreken over de doop en zei: 'Dit is de dood van de vergeving van zonden. Dit is wat nieuwe mensen voortbrengt. Dit is de hersteller van het begrip en de vermenger van ziel en lichaam die de nieuwe mens, die deel krijgt aan de vergeving van zonden, drievoudig bevestigt. Glorie aan U verborgen Kracht van de doop! Glorie aan U verborgen Kracht Die met ons communiceert in de doop. Glorie aan U, Kracht Die in de doop zichtbaar wordt. Glorie voor jullie nieuwe schepselen die vernieuwd worden door de doop, die genaderd zijn uit liefde!' En nadat hij deze dingen gezegd had goot hij olie over hun hoofden en zei: 'Glorie aan U, geliefde Vrucht! Glorie aan U, Naam van de Messias! Glorie aan U, verborgen Kracht Die in de Messias woont!' Hierna gaf hij opdracht om een grote bak te brengen en doopte hij hen in de Naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest.

Nadat zij gedoopt waren en hun kleren hadden aangedaan, bracht hij brood en wijn, zette dit op tafel en begon het te zegenen, en zei: 'Levend brood waarvan de eters niet sterven! Brood dat hongerige zielen vult met Uw zegening! U bent waardig om de gave te ontvangen en om te dienen als vergeving van zonden, zodat zij die u eten niet zullen sterven! Wij noemen de Naam van de Vader over u, wij noemen de Naam van de Zoon over u, wij noemen de Naam van de Geest over u, de verheven Naam die voor iedereen verborgen is.' En hij zei: 'In Uw Naam Jezus, moge de kracht en zegen en dankzegging komen en op dit brood rusten, dat alle zielen die ervan nemen vernieuwd mogen worden en dat hen hun zonden vergeven mogen worden.' Hij brak het en gaf het aan Sifûr, aan zijn vrouw en aan zijn dochter.

Hoofdstuk 12.

(H) Tertia, de vrouw van de koning, ook bekeerd

Toen koning Mazdai Thomas had laten gaan ging hij naar zijn huis om te eten. Hij vertelde zijn vrouw wat Karîsh uit zijn familie overkomen was en hij zei tegen haar: 'Zie mijn zuster, welke kwellingen deze man overkomen zijn. U weet mijn zus Tertia dat een man niemand heeft waar hij zo op vertrouwd als zijn vrouw. Toch is het gebeurd dat Mygdonia op weg is gegaan om de tovenaars, over wie zij had horen vertellen, te zien en wat hij aan het doen was. Deze heeft haar betoverd en heeft haar, ik weet niet hoe, van haar man gescheiden. Hij weet zich geen raad, dus wilde ik hem vernietigen, maar hij wilde dat niet. Maar ga jij nu, geef haar advies om naar haar man te luisteren en luister zelf niet naar de ijdele woorden ervan.'

's Morgens stond Tertia op en ging ze naar het huis van Karîsh, het familielid van haar man en trof Mygdonia zittend op de grond aan. Zij was gekleed in een zak en strooide as over zichzelf uit en smeekte haar Heer dat Hij haar haar

zonden uit het verleden zou vergeven en dat zij snel van de wereld verlost zou mogen worden. Toen Tertia naar haar toekwam zei ze tegen Mygdonia: 'Mijn zus en mijn geliefde en hechte vriendin, wat is deze dwaasheid die u in bezit genomen heeft? Waarom is het alsof u gek bent geworden? Denk aan uzelf, denk aan uw familie en besteed een gedachte aan uw vele verwanten. Heb medelijden met uw ware echtgenoot Karîsh en doe niets dat niet past bij uw vrije geboorte.'

Mygdonia zei tegen Tertia: 'U heeft het nieuws van het nieuwe leven nog niet gehoord en heeft de woorden van de leraar van het leven nog niet gehoord en bent nog niet bevrijd van de problemen van vergankelijkheid. U heeft het eeuwige leven nog niet gezien want zie, u staat midden in het tijdelijke leven. U bent zich nog niet bewust van het ware huwelijk en u bent nog getroffen door het vergankelijke huwelijk. U kleedt zich met kleding die vergaat en u verlangt niet naar de eeuwige kleding. U bent trots op uw schoonheid die vervagen zal en u geeft niet om de walgelijkheid van uw ziel. Zie, u bent trots op een paar slaven, maar uw eigen ziel heeft u nog niet verlost van de slavernij. U bent trots op de eer die u van velen ontvangt, maar u bent niet verlost van het oordeel des doods.'

Toen Tertia deze dingen van Mygdonia gehoord had, ging zij haastig naar het huis van generaal Sifûr om de apostel te zien die daar naartoe gekomen was. Toen ze bij hem binnen kwam stelde hij haar de vraag: 'Met welke verwachting bent u gekomen, wat wilt u zien? Een zwerver, meer veracht en ellendiger dan alle mensen, zonder bezittingen of rijkdom? Maar hij heeft iets in bezit dat koningen en prinses hem niet af kunnen nemen, dat is onvergankelijk en kan niet worden geplunderd, Jezus de Messias, de Levengever van de mensheid, de Zoon van de Levende God, Die leven geeft aan iedereen die gelooft, zijn toevlucht bij Hem zoekt en één van Zijn schapen wordt.'

Toen Tertia deze dingen van hem hoorde zei zij tegen hem: 'Ook ik wil deel hebben en een dienstmaagd worden van dit leven dat u onderwijst en ook ik wil een dienaar worden van de God die u predikt, ik zou graag het leven dat u belooft van Hem ontvangen. (Het leven) dat Hij geeft aan hen die naar de plaats van Zijn samenkomst komen.'

Judas zei tegen haar: 'De schatkamer van de hemelse Koning staat open en iedereen die het waard is neemt ervan en vindt rust. En als hij rust gevonden heeft wordt hij een koning. Maar in het begin kan een mens niet dichtbij Hem komen, als hij onrein is en zijn daden slecht zijn. Want Hij weet wat zich in het hart afspeelt en in de verbeelding en niemand kan Hem bedriegen. Daarom ook u, als u werkelijk in Hem gelooft, dan zal Hij u Zijn heilige geheimen waardig achten. Dan zal Hij u verhogen en rijk maken, uw verstand vernieuwen en u een erfgename maken in Zijn koninkrijk.'

Toen Tertia deze dingen gehoord had ging zij vol blijdschap naar huis en trof Mazdai aan die op haar wachtte, hij had nog niet gedineerd. Hij zei tegen haar: 'Waarom komt u vandaag veel blijer van buiten naar mij dan op welke andere dag ook? Waarom komt u lopend, iets wat niet past voor een vrouw als u?' Tertia zei tegen Mazdai: 'Ik ben u dank verschuldigd dat u mij naar Mygdonia gestuurd heeft. Ik ben erheen gegaan en heb van het nieuwe leven gehoord en heb de apostel van de nieuwe God gezien. Ik geloof dat hij de apostel van de God Die leven aan iedereen die in Hem gelooft geeft en die Zijn wil doet is. Het is mijn plicht dat ik u de vriendelijkheid die u mij betoond heeft vergoed. Ik zal u een goede raad geven

zodat u ook een koning en prins in de hemel zult worden, als u zich door mij laat overtuigen en doet wat ik tegen u zeg. Ik bid u dat u de God vreest Die hierheen gekomen is door middel van deze vreemdeling en dat u uzelf zuiver voor God bewaart. Want deze koninkrijkheid van u zal vergaan en de rust die u nu heeft zal veranderd worden in verdrukking. Maar kom mee, dan gaan we naar die man, geloof in hem en dan zult u eeuwig leven.'

Toen hij deze dingen van zijn vrouw hoorde sloeg hij zijn handen voor zijn gezicht, scheurde zijn kleren en zei: 'Dat de ziel van Karīsh geen rust hebbe die dit verdriet aan mijn ziel heeft toegebracht! Moge zijn hoop vervlogen zijn, die mijn hoop heeft weggenomen!' En hij ging treurig naar buiten en trof Karīsh zijn familielid op straat aan. Hij zei tegen hem: 'Waarom heeft u mij samen met u in het dodenrijk gebracht? Waarom heeft u mij bedrogen terwijl het u niets oplevert? Waarom heeft u mij beschadigd terwijl u er niet van profiteert? Waarom heeft u mij vermoord terwijl u zelf niet tot leven gekomen bent? Waarom heeft u mij dit slechte aangedaan terwijl u zo niet was? Waarom heeft u mij die tovenaars niet laten vernietigen voordat hij mijn vrouw met zijn tovenarijen zou schaden?' Zo maakte hij Karīsh hevig verwijten. Karīsh zei tegen Mazdai: 'Hij heeft Tertia ook betoverd.'

(H) Judas opnieuw gevangen genomen

Zij gingen samen naar het huis van generaal Sîfür en troffen Judas aan terwijl hij onderwijst zat te geven. Alle mensen sprongen op en gingen staan, maar Judas stond niet op voor hen. Koning Mazdai wist dat het degene was die bleef zitten en hij pakte een stoel die hij omver gooide. Hij pakte ze vast bij de twee poten en sloeg hem er hard mee op het hoofd. Hij greep hem en droeg hem aan zijn dienaren over en zei tegen hen: 'Voer af! Zodat ik zitting kan houden en hem publiekelijk kan ondervragen.' Zij sleepten Judas mee en gingen naar de plaats waar Mazdai rechtszittingen hield. Toen hij bij die plaats aankwam stond hij daar terwijl de dienaren van Mazdai hem vasthielden.

(H) Vizān, de zoon van de koning, komt op voor Judas

Vizān, de zoon van koning Mazdai kwam en zei tegen de dienaren: 'Draag hem aan mij over, dan kan ik met hem praten totdat de koning er is,' en zij droegen hem over aan hem. Hij nam Judas mee naar de plaats waar de koning gewoon was de rechtszitting te houden. Vizān zei tegen hem: 'U weet dat ik de zoon van koning Mazdai ben en dat het mij vrij staat om tegen de koning te zeggen wat ik maar wil, als ik tegen de koning zeg dat hij u moet laten leven en als ik tegen hem zeg dat hij u moet doden. Vertel mij nu, wie is uw God? Door wiens kracht staat u vast en wordt u bekrachtigd? Als het tovenarij is, leer het mij dan, dan zal ik met de koning spreken en zal hij u laten gaan.'

Judas zei tegen Vizān: 'U bent de zoon van Mazdai, deze koning die voorbij zal gaan. Ik ben de dienaar van Jezus, de Koning die eeuwig zal bestaan. U heeft macht om met uw vader te spreken en om degenen waarvan het u uitkomt in leven te houden voor dit korte leven. (Het leven) waarin mensen niet blijven, zelfs al heeft u het aan hen gegeven. Zowel u als uw vader zijn sterfelijk. Ik smeek mijn Heer en doe voorbede voor mensen tot Hem, Hij geeft hen het nieuwe leven dat eeuwig duurt. U strekt uw eer in mensen en slaven, in rijkdom en kleding en overvloed, in bijvrouwen en vlees dat voorbijgaat en in het bed vol onreinheid. Ik strek mijn eer in armoede, beheersing en verachting, in vasten, bidden en

dankzegging, in samenkomen met de heiligen en de Heilige Geest, in de gemeenschap van heiligen die het waardig zijn om eeuwig leven voor God te ontvangen. U zoekt uw toevlucht tot een mens die als u is, die niet eens zijn eigen ziel van het oordeel en de dood kan redden. Ik zoek mijn toevlucht bij Hem die dé Veroordeler en Vrijspreker is, de Grote die de Rechter is van alle mensen. U en hij bij wie u uw toevlucht zoekt bestaan vandaag en morgen, maar na een tijd bent u er niet meer. Ik zoek mijn toevlucht bij Hem die eeuwig is en die alle tijden en seizoenen kent. Ook u mijn zoon, als u de dienaar wilt worden van de God die ik dien, kan tot Zijn levenden gaan behoren. U kunt gezien worden als Zijn dienaar door de dingen die ik u noemen zal. Door zuiverheid, de baas van alle goede eigenschappen en het beste begin, de terugkeer tot een betere staat en de gemeenschap met de God die ik predik. Door reinheid en soberheid, door liefde, geloof en door hoop op Hem, en door de eenvoud van een zuiver leven.'

De jonge Vizān werd door onze Heer overtuigd en zocht naar een manier hoe hij Judas zou kunnen redden. Terwijl hij hierover nadacht kwam de koning eraan. De dienaren kwamen en namen Thomas mee naar buiten. Ook Vizān ging met hem mee naar buiten en bleef naast hem staan.

(H) De rechtszaak en het wonder van het opkomende water

De koning nam plaats in zijn zetel en gaf opdracht om Judas naar binnen te brengen, met de handen op de rug gebonden. Toen hij voor hem stond zei de koning tegen hem: 'Vertel mij wie u bent en door welke kracht u deze dingen doet!' Judas zei tegen hem: 'Ik ben een mens als u en ik doe deze dingen door de kracht van Jezus de Messias, de Zoon van God.' Mazdai zei tegen hem: 'Spreek de waarheid anders vernietig ik u!' Judas zei tegen hem: 'U heeft niet de macht over mij die u denkt en u kunt mij niet laten lijden.' Toen Judas deze dingen gezegd had werd koning Mazdai razend en gaf opdracht om twee ijzeren platen te verhitten en om hem daar blootsvoets op te laten staan. Toen zij hem lieten zitten en hem zijn schoenen uit deden, lachte hij en zei: 'Uw wijsheid is veel beter Jezus dan alle wijsheid van alle mensen. Geef Uw raad aan hen en laat Uw liefdevolle vriendelijkheid voorzien in de woede van hen.' Zij brachten de platen die roodgloeiend waren en pakte Judas vast om hem erop te laten staan. Plotseling kwam er veel water omhoog uit de aarde en de platen werden erin ondergedompeld, de mannen lieten hem los en vluchtten weg. Toen de koning de overvloed aan water zag, zei hij tegen Judas: 'Vraag uw God, dan zal Hij ons bevrijden van de dood door deze overstroming, dan zullen wij zo niet sterven.' Judas bad en zei: 'Onze Heer Jezus ik vraag U, beheers deze natuur en breng deze terug naar één plaats. U heeft het verspreid over vele plaatsen en heeft vele wonderlijke tekenen door Uw dienaar en Uw apostel Judas gedaan. U Die mijn ziel vergroot zodat ik Uw glorie ook ontvangen mag. Gever van de beloning voor al mijn werk. U Die mijn ziel tot rust brengt waar hij thuis hoort, zonder gemeenschap met de schadelijke. U Die altijd de oorzaak van mijn leven bent, laat deze overstroming ophouden, zodat het zichzelf niet trots opheft en vernietigt, want er zijn omstanders bij die in U zullen gaan geloven en leven.' Toen Judas gebeden had werd het stil. Stukje bij beetje begon het water hierna te zakken en werd het (in de aarde) opgenomen en de plaats werd weer zo hard als droge (aarde).

(H) Judas spreekt in de gevangenis

Toen koning Mazdai dit zag zei hij: 'Gooi hem in de gevangenis totdat wij overwogen hebben wat wij met hem

doen zullen.' Judas werd afgevoerd om opgesloten te worden en alle mensen achtervolgden hem. Vizān, de zoon van koning Mazdai liep aan de rechterhand van Judas en generaal Sifūr aan zijn linkerhand. Toen Judas de gevangenis binnen gegaan was, gaf hij aan Sifūr en Vizān, en de vrouw van Sifūr met zijn dochter toestemming om te gaan zitten opdat zij naar het levende woord konden luisteren, omdat zij met hem meegegaan waren, want zij wisten dat koning Mazdai hem vanwege zijn grote woede zou doden.

Thomas begon met te zeggen: 'U bevrijder van mijn ziel van de slavernij aan velen. Omdat ik mijzelf gegeven heb om aan één Iemand verkocht te worden, zie, ben ik nu blij en verheug ik mij. Want ik weet dat de tijden en seizoenen, de jaren, maanden en dagen aan het eind gekomen zijn. Ik zal komen en U ontvangen, de Gever van mijn rust. Zie, ik zal van (de zaken van) vandaag en morgen bevrijd zijn, en het is voor vandaag dat ik zorg draag. Zie, ik zal de hoop opgeven en de waarheid ontvangen. Zie, ik zal ontsnappen aan de zorgen en vreugde van iedere dag en mij alleen bekleden met vreugde. Zie, ik zal zonder zorg, bezorgdheid en verdriet zijn en zal in eeuwige rust verblijven. Zie, ik zal bevrijd zijn van slavernij en binnengaan in de vrijheid waar ik toe geroepen ben. Zie, ik heb tijden en seizoenen gewacht en nu ben ik boven tijden en seizoen verheven. Zie, ik zal mijn loon van de Uitbetaler, die niet komt met een afrekening maar met een gift, ontvangen. Want Zijn rijkdom is voldoende voor al Zijn gaven. Zie, ik zal uittrekken en aantrekken en niet langer uittrekken. Zie, ik zal gaan liggen om te slapen en ik zal opstaan en niet langer gaan liggen om te slapen. Zie, ik zal sterven en ik zal leven en niet langer sterven. Zie, zij zullen zich verheugen en naar mij kijken omdat ik zal gaan en verenigd worden met hun vreugde en zij zullen bloemen in hun slingers dragen. Zie, ik zal een koning in Uw koninkrijk Jezus gemaakt worden, want al lang heb ik daarop gehoopt. De slechteriken zullen te schande gezet worden die dachten mij te onderwerpen met hun macht. Zie de opstandigen zullen voor mijn ogen vernietigd worden omdat ik boven hen ben opgestaan. Zie, ik zal de vrede hebben waartoe de groten vergaderd zullen worden.' Terwijl Judas deze dingen zei, luisterde iedereen die daar aanwezig was en zij dachten dat hij op dat moment uit de wereld zou vertrekken.

Judas zei verder: 'Geloof in de Genezer van alle pijn, verborgen en zichtbaar, en de Gever van leven aan de zielen die Hem om hulp vragen. Deze de Vrijgeborene en de Koningszoon Die een slaaf en arm geworden is. Deze de Geneesheer van Zijn schepping, is ziek geworden vanwege Zijn dienaren. Deze de Zuiveraar van hen die in Hem geloven, Die door hen veracht en beledigd is die niet naar Hem geluisterd hebben, Hij zet Zijn bezittingen vrij van slavernij, van vergankelijkheid, van onderwerping en verlies. Hij heeft zich onderworpen en is beledigd door Zijn dienaren. Deze de Vader van boven, de Heer van alle schepselen en de Rechter van de wereld, Hij Die van boven gekomen is en zichtbaar geworden is door de maagd Maria. Die de zoon van Jozef de timmerman genoemd werd. Deze Wiens lichaam wij, met zijn beperkingen, met eigen ogen gezien hebben en Wiens majesteit wij door geloof ontvangen hebben. Deze Wiens gehele lichaam wij met onze handen hebben gevoeld en Wiens verdriet wij met onze ogen hebben aanschouwd. Wiens Goddelijke gestalte wij op de berg niet uit onszelf konden waarnemen. Hij Die een bedrieger genoemd werd, Die de Ware is Die niet bedriegt en de betaler van de belasting en het hoofdgeld voor ons en zichzelf. Degene waarvoor de vijand bang was en beefde toen hij Hem zag. Hij vroeg Hem wie Hij was en wat over Hem gezegd werd. Hij maakte hem de waarheid niet bekend, omdat er geen waarheid in hem is.

Hoewel Hij de Heer was van de wereld met al haar genoegens en rijkdom en gemakken, deed Hij er afstand van en Hij vermaande hen die naar Hem luisteren en in Hem geloven om geen gebruik van deze dingen te maken.'

Hoofdstuk 13.

(H) Gebed van Judas

Toen hij klaar was met wat hij wilde zeggen, stond hij op om te bidden en sprak het volgende: 'Onze Vader die in de hemel bent, geheiligd is Uw Naam, Uw koninkrijk komt en Uw wil zal op aarde zijn, zoals die in de hemel is. Geef ons het voortdurende brood van de dag en vergeef ons onze schulden en zonden, zodat wij ook vergeven wie ons iets schuldig zijn. En leidt ons niet in verzoeking, maar verlos ons van het kwaad. Mijn Heer en mijn God, mijn hoop en mijn vertrouwen, mijn Leraar en Trooster, zo heeft U ons geleerd te bidden. Zie, ik bid Uw gebed en ik volbreng Uw wil. Wees met mij tot het einde, U Die vanaf mijn jeugd het leven in mij gezaaid heeft en mij beschermd heeft voor verderf. U Die mij tot de armoede van de wereld gebracht heeft en mij klaargemaakt heeft voor Uw ware gezondheid. U Die mij heeft laten weten dat ik U toebehoor en ik heb geen vrouw gehad zodat dat wat door U verlangd wordt onbevlekt gebleven is. Mijn mond kan U niet genoeg prijzen, of mijn verstand om Uw goedheid die over mij is te verheerlijken. U Die, toen ik het wenste en bezig was met rijkdom te vergaren, mij in een visioen getoond heeft dat velen beschadigd worden door rijkdom en bezittingen. Ik heb Uw visioen geloofd en heb in blijvende armoede geleefd, totdat U, de ware rijkdom zelf aan mij geopenbaard heeft en met Uw ware rijkdom hen die het waard zijn gevuld heeft en hen bevrijd heeft uit noden, zorgen en van hebzucht. Zie dus dat ik Uw wil volbracht heb en Uw werk voltooid heb. Ik ben arm en behoeftig geweest en een vreemdeling en een slaaf, veracht en een vangene, hongerig en dorstig, naakt, blootsvoets en vermoeid om Uwentwil. Laat mijn vertrouwen niet zakken, of mijn hoop die op U is te schande worden. Laten mijn daden niet tevergeefs zijn en laat mijn inzet niet vruchteloos gevonden worden. Laat mijn vasten en dringend bidden niet vergaan, in U worden zij veranderd. Laat de vijand het zaad van het graan niet van Uw land roven en laat zijn onkruid er niet op te vinden zijn. Want Uw land kan zijn onkruid niet ontvangen en zij kunnen niet opgeslagen worden in de graanschuren van Uw Herenboer.'

Hij vervolgde: 'Ik heb de wijnstok in het land geplant, moge zij haar wortels naar beneden uitslaan en moge haar ranken zich omhoog slingeren. Moge haar vrucht in het land zichtbaar zijn en mogen zij die U waard zijn en die U heeft verworven ervan genieten. Uw zilver dat U mij gegeven heeft, heb ik op de tafel neergelegd, beproef het en geef het mij terug met rente, zoals U beloofd heeft. Met Uw talent heb ik er tien verworven, laat ze toegevoegd worden aan wat van mij was, zoals U beloofd hebt. Aan mijn schuldeisers heb ik het talent kwijtgescholden, laat niet dat wat ik heb kwijtgescholden (alsnog) van mij gevraagd worden. Ik ben uitgenodigd voor het diner en ben snel gekomen, en ik heb mijzelf verontschuldigd voor het veld, de ploeg en de vrouw. Laat mij niet buitengeworpen worden en laat mij er niet van eten vanwege bezweringen. Ik ben uitgenodigd voor het bruiloftsfeest en ik heb witte kleren aangedaan. Mag het zo zijn dat ik dit waardig word bevonden en mag het zo zijn dat mijn handen en voeten niet gebonden worden, en dat ik niet in de buitenste duisternis wordt gezet. Mijn lamp straalt van licht, laat haar Heer haar bewaren totdat Hij de eetkamer

verlaten heeft en ik haar ontvang. Mag het zo zijn dat ik ze niet zie spetteren vanwege haar (gebrek aan) olie. Laat mijn ogen U ontvangen en laat mijn hart zich verheugen omdat ik Uw wil volbracht heb en Uw opdrachten voltooid heb. Laat mij zijn als de wijze en Godvrezende dienaar, die met nauwgezette ijver niets heeft verwaarloosd. Ik heb mijzelf gedurende de hele nacht vermoeid met het houden van de wacht om mijn huis voor rovers te beschermen, zodat er niet ingebroken zou worden. Mijn heupen zijn omgord met waarheid, mijn sandalen zijn om mijn voeten gebonden, mag het zo zijn dat ik haar riemen niet los zal zien. Ik heb mijn hand aan de ploeg geslagen en heb niet achterom gekeken opdat mijn voren niet scheef zouden gaan. Mijn velden zijn rijp en al klaar om te oogsten, mag ik mijn beloning ontvangen? Het kledingstuk dat verslijt heb ik versleten en het werk dat de rust brengt heb ik voltooid. Ik heb mijn eerste wake gehouden en de tweede en de derde, mag ik Uw gezicht ontvangen en aanbeiden voor Uwe Heilige Schoonheid. Ik heb mijn schuren neergehaald en ze op aarde vernield, mag ik nu van Uw schat nemen die niet voorbij gaat. De bruisende bron die in mij was heb ik opgedroogd, mag ik bij Uw levende bron gaan liggen en eraast rusten. De band die U mij opgelegd hebt, heb ik verbroken, laat de ongebondene die in mij is vrij en laat mijn ziel niet beschaamd worden in dit vertrouwen. Het inwendige heb ik uitwendig gemaakt en het uitwendige inwendig, laat Uw wil geschieden in al mijn ledematen. Ik ben niet teruggekeerd en ik ben (niet) vooruit gelopen (naar wat voor mij ligt), laat mij (g)een wonder en teken zijn. Ik heb de doden (niet) tot leven gewekt, de levenden heb ik (niet) overwonnen en wie gebrek had heb ik aangevuld. Laten wij de overwinnings-kroon ontvangen, de Heersers van beide werelden. Op aarde heb ik minachting ontvangen, maakt U voor mij een beloning in de hemel? De machthebbers zullen mij niet opmerken of de heersers hun oordeel over mij vellen. De belastinginspecteurs zullen mij niet zien, of de verzamelaars van de gaven van eerbetoen mij verdrukken. De verachtelijken zullen mij niet bespotten, of de slechten (de spot drijven met) de moedigen en nederigen. Ook de slaaf, de valsaard en de aanzienlijke die zichzelf verhoogt zal niet voor mij durven staan, vanwege Uw overwinnende kracht, O Jezus, die mij omringt. Want zij vluchten ervoor weg en verbergen zich, omdat zij niet in staat zijn om het te kunnen aanschouwen. Want verraderlijk en ongemerkt overvallen zij degenen die hen gehoorzamen. Zie, de kinderen die mijn deel zijn roepen het uit en stralen, het is voor niemand verborgen, omdat het de geur is die hen past. Slechte mensen hebben niets met hen te doen omdat hun fruitboom bitterheid oplevert. Ik zal hen gerust achterlaten en naar U toekomen. Laat vreugde en vrede mij ondersteunen, dan zal ik voor Uw glorie staan. Laat de lasteraar niet op mij neerkijken, maar laat zijn ogen, door Uw licht waar ik in woon, verblind zijn. Laat zijn leugenachtige mond gesloten zijn, want hij heeft niets tegen mij in te brengen.'

Verder zei hij nog tegen degenen die met hem in de gevangenis waren: 'Geloof in de God die ik verkondig, mijn kinderen. Geloof in Jezus de Messias die ik predik. Geloof in de Levengiver en Helper van Zijn dienaren. Geloof in de Gever van leven aan hen die in Zijn dienst werken. In Hem in Wie, voorwaar, mijn ziel zich nu verheugt, want de tijd is gekomen dat ik kan gaan om Hem te ontvangen. Geloof in deze Mooie, Wiens schoonheid mij aanspoort om over Hem te vertellen wie Hij is, hoewel ik niet in staat ben om het volledig te verwoorden. Want U mijn Heer, bent de Voeder van mijn armoede, de Voorziener in mijn behoefte en de Uitdeler van wat ik nodig heb. Wees met mij tot het einde, zodat ik kan komen om U te ontvangen.'

Hoofdstuk 14.

(H) Vraag om genezing van de vrouw van Vizān en de aanwezigheid van Jezus bij de vrouwen van de koning

De jonge Vizān, de zoon van koning Mazdai, stelde hem de volgende vraag: 'Ik smeed u, heilige man, apostel van God, sta mij toe om te gaan en dan zal ik de gevangenenbewaarders smeken dat zij mij toe zullen staan dat u met mij meegaat naar mijn huis. Daar zult u mij het teken van leven geven, dan zal ik ook een dienaar van deze nieuwe God Die u predikt worden. Want al de dingen waarover u spreekt heb ik in mijn jeugd gedaan, totdat mijn vader Mazdai mij beperkte en Manashar tot vrouw gaf. Want vandaag ben ik eenentwintig jaar oud, en zie het is nu zeven jaar dat ik in het huwelijk verbonden ben met een vrouw. Want voordat ik een vrouw nam, ging ik met geen andere vrouw intiem om en door mijn vader werd ik nergens goed voor bevonden. Ik heb nog geen zoon of dochter gekregen met de vrouw die hij mij gegeven heeft en mijn vrouw heeft in onthouding gedurende deze jaren met mij geleefd. En vandaag, als zij gezond was en u gezien had, of uw woord gehoord had, dan zou ik gerust zijn en zou zij leven en het eeuwige leven ontvangen. Want zie, zij wordt al lange tijd door ziekte geplaagd. Daarom zal ik de gevangenenbewaarders smeken als u mij belooft om met mij mee naar mijn huis te gaan, want ik leef zelfstandig in een huis, zodat (u) de zwakke die ziek is zult genezen.' Toen Judas de apostel van de Allerhoogste deze dingen hoorde, zei de apostel tegen Vizān: 'Mijn zoon, als u gelooft zult u de wonderen van onze God zien, hoe Hij tot leven wekt en bewogen is met Zijn dienaren.'

Terwijl zij nog spraken stonden Tertia, Mygdonia en haar verzorgster voor de deur van de gevangenis. Daar overhandigden zij 360 zilveren stater aan de gevangenenbewaarders en zij lieten hen bij Judas binnen. Toen zij binnenkwamen zagen zij Judas, Sifūr, Vizān, de vrouw en dochter van Sifūr en alle gevangenen die naar Judas zaten te luisteren. Ze gingen met zijn drieën voor hem staan en zeiden: 'Wie heeft u naar ons toe doen komen? Wie heeft de deur geopend die voor uw neus was dichtgeslagen?' Tertia zei tegen hem: 'Heeft u de deur niet voor ons geopend en tegen ons gezegd: 'Kom mee naar de gevangenis zodat wij samen de broers daar meenemen en dan zal onze Heer Zijn heerlijkheid aan ons tonen?' Toen wij bij de deur aankwamen bent u van ons weggegaan en hoorden wij de deur voor ons gezicht dichtvallen. Dus gaven wij (geld) aan de bewakers zodat zij ons binnenlieten en zie nu staan wij hier en smeken u dat u zult doen wat wij vragen, dat wij u kunnen laten ontsnappen totdat de woede van koning Mazdai bekoeld is over u.' Judas zei tegen Tertia: 'Vertel ons eerst hoe u bent opgesloten.'

Tertia zei tegen hem: 'U hebt ons zelf nooit verlaten, zelfs geen moment, en weet u dan niet hoe wij zijn opgesloten? Maar als u het horen wil, luister dan. Koning Mazdai gaf opdracht om mij, Tertia, bij zich te brengen en zei tegen mij: 'Die magiër heeft nog geen macht over u, omdat ik gehoord heb dat hij zijn tovenarij met olie, water, brood en wijn bewerkt, en hij heeft u (hiermee) nog niet betoverd. Maar luister dus naar mij wat ik tegen u ga zeggen, dat ik u niet zal martelen totdat u er bij neervalt. Want ik weet dat voor zolang hij u nog niet water, olie, brood en wijn gegeven heeft, hij nog niet volledig de macht over u heeft.' En ik zei tegen hem: 'Doe wat u wilt met mij. Over mijn lichaam heeft u de macht om alles te doen wat u wilt, maar ik zal mijn ziel niet samen met u vernietigen.' Toen hij deze dingen van mij hoorde, sloot hij mij op in een donkere kamer onder zijn eetkamer. Zijn

familielid Karīsh bracht Mygdonia en Narkia ook en sloot hen samen met mij op. Het licht week niet van onze zijde en u heeft ons zelf naar buiten gebracht en zie, nu staan wij voor u. Maar geef ons het teken en laat de hoop van Mazdai die deze dingen tegen mij beraamt van mij afgesneden worden.'

(H) Aanbidding door Judas

Toen Judas, de apostel van onze Heer, deze zaken die zij vertelde hoorde, zei hij: 'U zij de glorie Jezus, die vele vormen aanneemt, ik geef U de glorie die Uzelf toont in de vorm van onze arme menselijkheid! Aan U zij glorie Sterker, Bemoediger, Bestraffer en Verheuger Die ons bij staat in al onze verdrukkingen, onze zwakheid versterkt en onze angst bemoedigt!' En nadat hij dit gezegd had waren de gevangenen bemoedigd en zeiden de bewakers: 'Blaas de lampen uit zodat zij ons niet belasteren voor koning Mazdai.' En zij bliezen alle lampen uit en gingen slapen. Maar Judas zei tegen onze Heer: 'Maak alstublieft haast Jezus onze Verlichter, want zie, de kinderen der duisternis hebben ons in hun duisternis laten zitten. Maar verlicht U ons Heer met het licht van Uw natuur.' Op dat moment was de gevangenis zo licht als bij daglicht en iedereen die daar opgesloten zat sliep, alleen degenen die in de Heer geloofden waren wakker.

Judas zei tegen Vizān: 'Ga ons vooruit en maak voor ons klaar wat nodig is om onze dienst te houden.' Vizān zei tegen hem: 'Wie zal de deuren van de gevangenis voor ons opendoen? Want zie zij hebben ze allemaal gesloten en de bewakers slapen.' Judas zei tegen hem: 'Geloof in Jezus en twijfel niet, dan zult u vertrekken en de deuren geopend aantreffen, wijd open gedraaid.' Toen hij naar buiten was gegaan, ging hij hen vooruit en iedereen volgde achter Judas aan. Toen zij halverwege waren, kwam Manashar, de vrouw van Vizān, hen tegemoet naar de gevangenis toe. Zij herkende hem en zei tegen hem: 'Vizān, mijn broer?' En hij zei tegen haar: 'Ja, bent u mijn zus Manashar?' Zij zei tegen hem: 'Ja.' Hij zei tegen haar: 'Waarheen gaat u zo alleen op dit tijdstip? En hoe kan het dat u uit bed opgestaan bent?' Zij zei tegen hem: 'Deze jongen heeft mij de handen opgelegd en toen ben ik genezen. In mijn droom zag ik dat ik naar de gevangenis waar de vreemdeling zit moest gaan zodat ik volledig genezen zou worden.' Vizān zei tegen haar: 'Waar is de jongen die bij u was?' En zij zei tegen hem: 'Ziet u hem dan niet? Want zie, hij houdt mijn rechterhand vast om mij te ondersteunen!'

(H) Genezing van Manashar, de vrouw van Vizān

Terwijl zij zo aan het praten waren kwam Judas met Sifūr en zijn vrouw en dochter aanlopen, samen met Mygdonia, Tertia en Narkia en zij gingen samen het huis van Vizān binnen. Toen Manashar, de vrouw van Vizān hem zag, boog zij zich neer, aanbad hem en zei tegen hem: 'Bent u gekomen mijn geneesheer van ernstige ziekte? U bent het die ik in mijn droom gezien heb, die mij deze jongen gegeven heeft om mij bij u in de gevangenis te brengen. Uw vriendelijkheid gaat zover dat ik mij niet eens hoef te vermoeden, want u bent zelf gekomen!' Terwijl zij deze dingen zei, keek zij achterom en zag de jongen niet langer staan. En zij zei tegen Thomas: 'Ik ben niet in staat om alleen te lopen en de jongen die u mij gegeven hebt is er niet meer.'

Judas zei tegen haar: 'Daarom zal Jezus een ondersteuning voor u zijn,' en daarna rende zij naar hen toe. Toen zij het huis van Vizān, de zoon van koning Mazdai, binnengingen was het nacht en onze Heer lichtte hen overvloedig bij. En Judas begon te bidden en het volgende te zeggen: 'Vriend en hulp van de zwakken, Hoop en Vertrouwen van de armen, Toevlucht en Rust van de vermoeden, Stem Die van boven

gekomen is Die de harten van Uw gelovigen troost. Toevlucht en Haven voor hen die in duisternis voortgaan. Dokter zonder kosten, Die bij de mensen voor velen gekruisigd bent en voor Wie geen mens gekruisigd is. U bent in het dodenrijk afgedaald met machtige kracht. De doden zagen U en werden levend en de heer van de dood was niet in staat om het te verdragen. U bent glorieus opgestegen en heeft iedereen die zijn toevlucht bij U zocht meegenomen en heeft voor hen het pad naar omhoog gebaad. Al Uw verlostenvolgden in Uw voetstappen. U heeft hen bij Uw kudde gebracht en hen gemengd tussen Uw schapen. Zoon van volmaakte genade Die met kracht door de Vader naar ons toegestuurd is, Die geprezen wordt door Zijn dienaren. Zoon Die gestuurd is door het oppermachtige en volmaakte Vaderschap. Heer van bezittingen die niet verontreinigd kunnen raken. Rijke, Die Uw schepping gevuld hebt met de schat van Uw rijkdom. Behoeftige, Die armoede droeg en veertig dagen gevestigd heeft. Lesser van onze dorstige zielen met Uw zegening, wees Heer met Vizān, Tertia en Manashar en verzamel hen bij Uw kudde en meng hen tussen Uw menigte en wees voor hen een gids over het pad van dwaling. Wees een Genezer voor hen op deze zieke plaats, wees een Versterker op deze vermoeiende plaats, maak hen zuiver op deze onreine plaats en reinig hen van het verderf van de vijand in deze plaats. Wees een Dokter voor hun lichamen en geef het leven aan hun zielen, maak hen tot heilige heilighdommen en tempels en moge de Heilige Geest in hen wonen.'

(H) Doop van Tertia, Vizān en Manashar

Nadat hij dit gebeden had zei hij tegen Mygdonia: 'Mijn dochter, ontkleed uw zusters.' Zij kleedde hen uit en deed hen heupdoeken om, waarna zij hen bij hem bracht. Vizān kwam als eerste dichtbij staan. Judas nam olie en sprak de glorie (van God) erover uit en zei: 'Mooie vrucht die het waard is om te stralen met het heilige Woord, dat mensen U mogen aandoen en door U hun vijanden kunnen overwinnen als zij gereinigd zijn van hun daden uit het verleden. U Heer kom, rust op deze olie, zoals U ook op de boom bent blijven hangen en zij die U gekruisigd hebben niet in staat waren om Uw woord te verdragen. Laat de gave komen die U geademd heeft over Uw vijanden en zij deinsden terug en vielen op hun gezicht en laat haar op deze olie, waarover wij Uw Naam noemen, rusten.' Hierna goot hij het over het hoofd van Vizān en daarna op de hoofden van de anderen en zei: 'In Uw Naam Jezus de Messias, laat het voor deze mensen zijn als vergeving van overtredingen en zonden en tot vernietiging van de vijand en tot genezing voor hun zielen en lichamen.' En hij gaf Mygdonia opdracht om hen te zalven. Hierna liet hij hen in het water afdalen in de Naam van de Vader en de Zoon en de Geest der heiligheid.

Nadat zij gedoopt waren en zich oprichtten, bracht hij brood en de vermengde beker, sprak een zegening erover uit en zei: 'Uw heilige Lichaam dat voor onze bestwil gekruisigd was eten wij, met Uw leven gevende bloed dat voor onze bestwil gevloeid heeft en wij drinken. Laat het Lichaam leven voor ons betekenen en Uw bloed de vergeving van zonden. Want omdat U de gal voor ons gedronken heeft, laat daarom de bitterheid van de vijand van ons worden afgenomen. Omdat U de azijn voor ons gedronken heeft, laat daarom onze zwakheid gesterkt worden. En voor het spuwen dat U voor ons ontvangen heeft, laat ons Uw volmaakte leven ontvangen. Omdat U de doornenkroon voor ons ontvangen heeft, laat ons de kroon die niet verwelkt mogen ontvangen. Omdat U voor ons in een linnen doek gewikkeld bent, laat ons omgord worden met Uw machtige kracht die niet te weerstaan is. Omdat U in een nieuw graf gelegd bent voor onze

sterfelijkheid, laat ons ook gemeenschap met U in de hemel ontvangen. Zoals U bent opgestaan, laat ook ons opstaan en voor U staan op het moment van het waarachtige oordeel.' En hij brak het brood en gaf het aan Vizān, Tertia, Manashar, Sifūr, Mygdonia en de vrouw en de dochter van Sifūr en zei: 'Laat dit brood voor u zijn tot leven en rust en vreugde en gezondheid en ter genezing van uw zielen en lichamen.' En zij zeiden: 'Amen.' En er klonk een stem die tegen hen zei: 'Ja, Amen!' En toen zij deze stem hoorden, vielen zij op hun gezichten. Opnieuw klonk de stem die sprak: 'Wees niet bang, geloof alleen.'

Judas ging terug om ingesloten te worden. Ook Tertia, Mygdonia en Narkia gingen terug om opgesloten te worden. Judas zei tegen hen: 'Mijn dochters en zusters in onze Heer, mijn metgezellen en dienstmaagden van Jezus de Messias, luister naar mij op deze laatste dag dat ik met u spreken zal, want in deze wereld zal ik nooit meer met u spreken. Want ik zal opgeheven worden naar onze Heer Jezus de Messias, naar Hem die mij verkocht heeft, naar Hem die Zijn verheven ziel verlaagd heeft tot op mijn niveau en mij gebracht heeft tot de grootsheid die niet voorbijgaat. Hij heeft mij waardig geacht om een dienaar voor Hem te zijn in waarheid en standvastigheid. En zie, ik verheug mij dat de tijd vervuld is en dat de dag gekomen is dat ik mijn beloning van mijn Heer ontvangen mag. Want mijn Uitbetaler is rechtvaardig en Hij weet hoe ik vergoed behoort te worden. Hij is niet slecht of jaloers, maar Zijn gift is overvloedig en Hij stelt Zijn gave niet uit, want Hij vertrouwt erop dat Zijn rijkdom altijd genoeg is.'

'Luister mijn dochters, ik ben Jezus niet, maar ik ben de dienaar van Jezus. Ik ben de Messias niet, maar iemand die in Zijn opdracht dient. Ik ben de Zoon van God niet, maar ik bid en smeed dat ik God waardig geacht wordt. Maar u dochters, blijf in het geloof van Jezus de Messias en zie op de hoop van de Zoon van God. Word niet moe door vervolgingen mijn dochters en twijfel niet als u mij smadelijk behandeld ziet worden, gevangen gezet en stervende, want ik volbreng de wil van mijn Heer. Want als ik zou bidden dat ik niet zou sterven, dan weet u dat ik daartoe in staat ben gesteld. Maar dat wat wij zien is de dood niet, maar een verlossing van de wereld. Daarom ontvang ik dit graag, daarom ben ik bevrijd, zodat ik kan gaan en Hem zien Die knap is, Hem van Wie ik houd, Hij Die geliefd is. Want ik heb hard in Zijn diens gewerkt en ik heb het afgerond vanwege Zijn genade, Die mij ondersteund en niet verlaten heeft. Laat de vijand daarom niet bij u binnen met zijn ontrouw en laat hem uw gedachten niet irriteren met twijfels. Laat die afschuwelijke verstoorder geen enkele aanleiding vinden, omdat Hij Die u ontvangen heeft en in Wie u geloofd heeft sterker is dan hij. Zie uit naar Zijn komst, want Hij zal komen en u ontvangen, wat betekent dat u zult gaan om Hem te zien.'

Nadat Judas dit tegen hen gezegd had, gingen zij het donkere huis binnen. En Judas zei: 'Onze Levengever en Drager van vele zaken omwille van ons, maak deze deuren zoals ze hiervoor waren en verzegel hen met hun zegels.' Hij liet hen achter en ging zelf weg om opgesloten te worden. Zij waren bedroefd en huilden omdat zij wisten dat koning Mazdai hen zou doden.

Hoofdstuk 15.

(H) De executie van Judas

Toen hij naar binnen gegaan was om opgesloten te worden, trof hij de bewakers ruziënd aan, ze zeiden: 'Wat voor kwaad

hebben wij deze tovenaars aangedaan dat hij de deuren geopend heeft door de kunst van zijn bezweringen en gewenst heeft dat alle gevangenen ontsnappen zouden? Laten we het koning Mazdai vertellen en hem ook zeggen dat zijn vrouw en zoon naar hem toegekomen zijn.' Terwijl de hoofdbewaarder van de gevangenis dit voorstel deed, stond Judas stil te luisteren. Zij stonden vroeg in de morgen op en gingen naar koning Mazdai en zeiden tegen hem: 'Heer onze koning, laat deze tovenaars vrij of sluit hem ergens anders op, want wij zijn niet in staat om hem te bewaken. Al twee keer zijn de gevangenen door uw bijzondere geluk opgesloten gebleven, anders zouden ze allemaal ontsnapt zijn, want wij deden de deuren op slot en troffen ze geopend aan. Zowel uw vrouw als uw zoon en de overige aanwezigen zijn nooit bij hem weggegaan.' Toen koning Mazdai deze dingen hoorde, ging hij bij de zegels kijken die hij op de deuren had laten plaatsen en hij trof ze aan zoals ze geplaatst waren. Hij zei tegen de bewakers: 'Waarom vertelt u mij leugens, want zie de zegels op de huizen zijn nog net zoals ze geplaatst zijn? Hoe komt u erbij om te zeggen dat Tertia en Mygdonia in de gevangenis zijn geweest?' De bewakers zeiden: 'Wij hebben u de waarheid verteld.'

Koning Mazdai ging op weg om zitting te houden in de rechtszaal en gaf opdracht om Judas mee te nemen, na hem uitgekled te hebben en een gordel om zijn heupen gedaan te hebben. Zo zetten zij hem voor Mazdai neer. Mazdai zei tegen hem: 'Bent u een slaaf of een vrij man?' Judas zei tegen hem: 'Ik ben een slaaf, maar u heeft geen enkele macht over mij.' Mazdai zei tegen hem: 'Hoe bent u weggevloden en naar dit land toegekomen?' Judas zei tegen hem: 'Ik ben hier naartoe gekomen om leven te geven aan velen door middel van het woord en door middel van uw handen zal ik de wereld verlaten.' Mazdai zei tegen hem: 'Wie is uw meester en hoe heet hij? Uit welk land komt u vandaan?' Judas zei tegen hem: 'Mijn Meester is uw Meester en die van de hele wereld, de Heer van hemel en aarde.' Mazdai zei tegen hem: 'Hoe heet hij?' Judas zei tegen hem: 'Op dit moment bent u nog niet in staat om Zijn ware Naam te horen, maar de Naam die aan Hem gegeven is, is Jezus de Messias.' Mazdai zei tegen hem: 'Ik heb mij niet gehaast om u te vernietigen maar heb geduld met u gehad. U bent doorgedaan met uw (mis)daden en in het hele land wordt over uw tovenarijen gesproken. Maar ik zal ervoor zorgen dat ze (de tovenarijen) bij u blijven en met u meegaan en dat ons land ervan verlost zal zijn.' Judas zei tegen hem: 'De tovenarijen die bij mij blijven zoals u zegt, zullen deze plaats nooit verlaten.'

Nadat hij dit gezegd had, dacht Mazdai na welke orders hij over hem moest geven om hem te doden, want hij was bang voor de grote menigte die aanwezig was. Want velen geloofden in onze Heer, zelfs onder de edelen van de koning. Mazdai nam Judas mee naar buiten de stad, samen met een paar soldaten die wapens droegen. De mensen dachten dat Mazdai iets van hem wilde leren en zij stonden erbij en keken naar hem. Toen zij ongeveer een halve mijl gevorderd waren, droeg hij ze over aan een aantal soldaten die erbij waren en aan een van de prinsen en zei tegen hen: 'Beklim deze berg en steek hem neer,' en hij keerde zich om en ging terug naar de stad.

Mensen renden echter achter Judas aan om hem te redden, maar de soldaten liepen aan zijn rechter en linkerhand en droegen speren. Ook een van de prinsen hield zijn hand vast om hem te ondersteunen. En Judas zei: 'O welk een verborgen geheimen worden zelfs bij mijn vertrek in mij vervuld! O welk een rijke genade van Hem die ons het lijden van het

lichaam niet laat voelen! Hoe omgeven zij mij met wapens en vechten zij met mij zelfs tot aan de dood! Maar ik ben aan Één overgeleverd, want zie, een leider leidt mij en houdt mij aan de hand vast teneinde mij aan Één over te leveren, die ik aangenomen heb zodat ik Hem zou kunnen ontvangen, onze Heer omdat Hij Één is en geleden heeft onder de hand van één.'

Toen zij de berg beklommen hadden en op de plaats aangekomen waren waar zij Judas zouden neersteken, zei hij tegen hen die hem vasthielden: 'Luister tenminste nog even naar mij, nu ik op het punt sta om de wereld te verlaten, en laten de ogen van uw hart niet verblind worden of uw oren gedooft zodat u ook niet zou luisteren. Geloof in de God die ik predik en wandel niet in de verstoktheid van hart, maar wandel in alle deugden die passen bij de vrijheid en glorie van mensen en het leven dat bij God is.'

Judas zei tegen Vizān: 'Zoon van de aardse koning Mazdai en dienaar van Jezus de Messias, sta de aanwezigen toe om de wil van hun koning Mazdai uit te voeren. Ik zal gaan bidden.' En Vizān sprak met de soldaten en zij lieten Judas los. Judas trok zich terug en bad het volgende: 'Mijn Heer en mijn God, mijn Hoop en mijn Redder, mijn Gids en Begeleider in alle landen die ik doorgereisd ben in Uw Naam. Weest U met al Uw dienaren, en begeleidt U mij zodat ik tot U zal komen. Want aan U heb ik mijn ziel toevertrouwd en niemand zal ze uit Uw handen roven. Laten mijn zonden mij niet beletten. Zie Heer, ik heb volbracht wat U wilde en ben een slaaf geworden vanwege de vrijheid die ik vandaag zal ontvangen! Geeft U het mij alstublieft Heer Jezus en volbreng dit met mij, want er is in mij geen twijfel over Uw waarheid en Uw liefde. Maar omwille van degenen die hier staan zeg ik U dit zodat zij het horen.'

Toen Judas dit gebeden had zei hij tegen de soldaten: 'Kom volbreng de wil van degene die u uitgezonden heeft.' En de soldaten kwamen en sloegen hem tegelijk waardoor hij neerviel en stierf. En de broers huilden samen. Zij brachten schone kleding en vele linnen doeken en begroeven Judas in een graf waar ook de koningen in het verleden begraven werden.

Sifūr en Vizān wilden niet naar de stad teruggaan maar bleven daar de hele dag zitten, ook de nacht brachten zij er door. Judas verscheen aan hen en zei tegen hen: 'Hier ben ik niet, waarom zit u naar mij te kijken? Ik ben opgestegen naar mijn Heer en heb ontvangen waar ik naar uit zag en op gehoopt heb. Maar sta op en ga terug naar beneden, want het zal niet lang meer duren of ook u zult bij mij verzameld worden.' Mazdai en zijn familielid Karīsh haalden Mygdonia en Tertia op en takelden hen ernstig toe, maar zij gaven niet toe aan wat zij wilden. Judas verscheen aan hen en zei: 'Vergeet Jezus niet mijn dochters, ons Licht, de Heilige en Levende en Hij zal uw rust en hulp snel voor u klaarmaken.'

Toen koning Mazdai en zijn familielid Karīsh zagen dat zij zich niet lieten overtuigen door hen, lieten zij hen met rust om te doen zoals zij dat zelf wilden. Alle broers die daar waren kwamen bij elkaar om te bidden, het offer te brengen en het breken van het brood. Want Judas had, op de berg voordat hij ging steven, Sifūr aangewezen als priester en Vizān als diaken. Onze Heer hielp hen met Zijn liefde en liet Zijn geloof door middel van hen groeien.

Hoofdstuk 16.

(H) Wonderen na de dood van Judas

Na lange tijd gebeurde het dat één van de zonen van koning Mazdai bezeten was door een duivel. Niemand was in staat om hem te binden omdat hij erg gewelddadig was. Koning Mazdai dacht daar diep over na en zei: 'Ik zal gaan om het graf van Judas te openen, dan zal ik één van de beenderen van de apostel van God nemen en deze mijn zoon omhangen, dan zal hij genezen zijn.' Toen verscheen Judas aan hem in een visioen en zei tegen hem: 'In een levende heeft u niet geloofd, wilt u nu wel geloven in iemand die voorwaar dood is? Maar vrees niet, mijn Heer de Messias zal u genadig zijn omwille van Zijn gratie.' Hij vond de botten niet omdat één van de broers ze in het geheim had meegenomen naar het westen. Koning Mazdai nam een beetje stof van de plek waar de beenderen van de apostel gelegen hadden en hing dat zijn zoon om (de nek) en zei: 'Ik geloof in U mijn Heer Jezus, nu hij mij verlaten heeft die de mensen lastig valt zodat zij het licht niet meer kunnen zien.' En toen hij het zijn zoon had omgedaan en geloofd had, was hij genezen en werd hij verenigd met zijn broers. Koning Mazdai boog zijn hoofd onder de hand van Sifūr de priester en bad en smeekte aan al de broers dat zij voor hem zouden bidden, zodat hij samen met hen genade van onze Heer Jezus de Messias in Zijn koninkrijk, dat voor eeuwig en altijd is, zou ontvangen.

Hiermee eindigt dat wat Judas Thomas gedaan heeft, de apostel van onze Heer Jezus de Messias. Hij is de marteldood gestorven in het land India door de hand van koning Mazdai. Glorie aan de Vader en de Zoon en aan de Geest der heiligheid, nu en alle tijden en voor eeuwig en altijd, amen.